

Bruksela, dnia 28.6.2023 r.
COM(2023) 369 final

2023/0212 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia cyfrowego euro

{SEC(2023) 257 final} - {SWD(2023) 233 final} - {SWD(2023) 234 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Cyfryzacja i nowe technologie w coraz większym stopniu kształtują życie Europejczyków i europejską gospodarkę. Ponieważ europejska gospodarka staje się coraz bardziej cyfrowa, Europejczycy coraz częściej korzystają z prywatnych cyfrowych środków płatniczych w celu dokonywania transakcji.

Banknoty i monety – które są obecnie jedynymi formami pieniądza banku centralnego będącymi prawnym środkiem płatniczym dostępnymi dla ogółu społeczeństwa (w tym obywateli, organów publicznych i przedsiębiorstw) – same w sobie nie mogą zapewnić gospodarce UE wsparcia w epoce cyfrowej. Ich wykorzystanie w płatnościach zmniejsza się zatem wraz ze wzrostem zakupów przez internet i zmianą zwyczajów ogółu społeczeństwa dotyczących płatności w kierunku korzystania z szerokiej gamy prywatnych cyfrowych środków płatniczych oferowanych w UE. Stawia to pod znakiem zapytania pożądaną równowagę między pieniądzem banku centralnego a prywatnymi cyfrowymi środkami płatniczymi. Tendencja ta może się nawet umocnić w przyszłości wraz z pojawieniem się cyfrowych walut banków centralnych (CBDC) państw trzecich i stabilnych kryptowalut¹ emitowanych przez prywatne przedsiębiorstwa, które mogą podważyć rolę euro w płatnościach – w UE i poza nią.

Brak powszechnie dostępnej i wymiennej formy pieniądza banku centralnego, dostosowanej pod względem technologicznym do epoki cyfrowej, może również osłabiać zaufanie do pieniądza banku komercyjnego, a ostatecznie do samego euro. Podstawą zaufania do pieniądza banku komercyjnego jest możliwość przeliczenia przez deponentów ich depozytów według wartości nominalnej na pieniądź banku centralnego będący prawnym środkiem płatniczym, który obecnie jest dostępny tylko w formie gotówki. Brak formy pieniądza banku centralnego, która może być wykorzystywana w gospodarce cyfrowej i wymienna według wartości nominalnej na depozyty banków komercyjnych, może podważyć rolę pieniądza banku centralnego jako monetarnego oparcia, osłabiając stabilność finansową i suwerenność monetarną w UE.

W tym kontekście w ostatnich latach kwestia emisji detalicznej CBDC cieszy się znaczną uwagą i zainteresowaniem². Podobnie jak gotówka detaliczna CBDC byłaby urzędową formą pieniądza banku centralnego bezpośrednio dostępną dla ogółu społeczeństwa, mającą status prawnego środka płatniczego. Dzięki temu urzędowe formy waluty zostałyby dostosowane do rozwoju technologicznego i stanowiłyby uzupełnienie gotówki.

W strefie euro ustanowienie detalicznej CBDC – cyfrowego euro – jest konieczne w celu uzupełnienia gotówki i dostosowania urzędowej formy waluty do rozwoju technologicznego, tak aby euro można było używać jako jednej waluty w jednolity i skuteczny sposób w całej

¹ Stabilna kryptowaluta to kryptoaktywo, które jest powiązane z walutą fiat lub portfelem aktywów płynnych w celu ustabilizowania jego wartości rynkowej.

² Jak wynika z najnowszego badania Eurobarometr dotyczącego detalicznych usług i produktów finansowych, jedna trzecia respondentów w UE stwierdziła, że słyszała o dyskusjach na temat możliwego wprowadzenia cyfrowego euro. Badanie to jest dostępne na stronie internetowej: [Detaliczne usługi i produkty finansowe – październik 2022 r. – badanie Eurobarometr \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurobarometr/).

strefie euro. Cyfrowe euro będzie również oferowane jako publiczny cyfrowy środek płatniczy, obok istniejących prywatnych cyfrowych środków płatniczych, co będzie stanowiło wsparcie dla silniejszego i bardziej konkurencyjnego, wydajnego i innowacyjnego europejskiego rynku płatności detalicznych i sektora finansów cyfrowych, a także przyczyni się do dalszego zwiększania odporności europejskiego rynku płatności detalicznych. W związku z tym cyfrowe euro ułatwi rozwój ogólnoeuropejskich i interoperacyjnych rozwiązań w zakresie płatności detalicznych, w tym pełne wprowadzenie płatności natychmiastowych.

Celem niniejszego wniosku jest zapewnienie, aby pieniądz banku centralnego mający status prawnego środka płatniczego pozostał dostępny dla ogółu społeczeństwa, a jednocześnie zapewnienie najnowocześniejszych i racjonalnych pod względem kosztów środków płatniczych, zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony prywatności w płatnościach cyfrowych, utrzymanie stabilności finansowej oraz promowanie dostępności i włączenia finansowego. W tym celu we wniosku ustanawia się cyfrowe euro, które może być emitowane przez Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro, w ramach Eurosystemu, oraz ustanawia się niezbędne ramy regulacyjne, które powinny zapewnić skuteczne korzystanie z cyfrowego euro jako jednej waluty w całej strefie euro, odpowiadając na potrzeby użytkowników w epoce cyfrowej i wspierając konkurencję, wydajność, innowacyjność i odporność w gospodarce UE, która przechodzi transformację cyfrową. Cyfrowe euro nie byłoby programowalnym pieniądzem, a zatem nie mogłoby być wykorzystywane do ograniczania jego wydatkowania ani ukierunkowywania go na określone towary lub usługi: jako cyfrowa forma jednej waluty powinno być ono w pełni zamienne.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Poza odpowiednimi postanowieniami Traktatów (art. 3 ust. 1 lit. c) TFUE i art. 127–133 TFUE), zaleceniem Komisji z dnia 22 marca 2010 r. dotyczącym zakresu i skutków statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego³ oraz wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zakresu i skutków statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego oraz dostępu do nich (przyjętym wraz z niniejszym wnioskiem)⁴ nie obowiązują żadne przepisy w odnośnym obszarze polityki, tj. prawa walutowego w ramach polityki pieniężnej strefy euro.

Niniejszy wniosek jest zgodny z tymi przepisami prawa pierwotnego. Aby zapewnić spójność między obiema formami pieniądza banku centralnego (cyfrowe euro i gotówka euro), gotówka mająca status prawnego środka płatniczego również będzie regulowana w sposób spójny z cyfrowym euro mającym status prawnego środka płatniczego, bez uszczerbku dla różnic między tymi postaciami euro.

Podstawą niniejszego wniosku jest swoboda świadczenia usług płatniczych na rynku wewnętrznym, niezależnie od tego, gdzie dostawca usług płatniczych jest zarejestrowany. Aby zapewnić wszystkim dostawcom usług płatniczych w UE możliwość dystrybucji cyfrowego euro w całej strefie euro, inicjatywie tej towarzyszy wniosek dotyczący rozporządzenia *[proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie świadczenia usług związanych z cyfrowym euro przez dostawców usług płatniczych*

³ Dz.U. L 83 z 30.3.2010, s. 70.

⁴ [Zalecenie Komisji z dnia 22 marca 2010 r. dotyczące zakresu i skutków statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego \(europa.eu\)](#).

zarejestrowanych w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – COM(2023) 368 final].

- **Spójność z innymi politykami Unii**

W przyjętych przez Komisję we wrześniu 2020 r. strategiach w zakresie finansów cyfrowych i płatności detalicznych⁵ poparto tworzenie konkurencyjnych ogólnoeuropejskich rozwiązań płatniczych oraz zbadanie możliwości wprowadzenia cyfrowego euro jako ewentualnego uzupełnienia gotówki euro, które ma być oferowane równolegle z prywatnymi cyfrowymi środkami płatniczymi.

Wprowadzenie cyfrowego euro miałyby zasadnicze znaczenie w kontekście trwających działań na rzecz ograniczenia fragmentacji europejskiego rynku płatności detalicznych, wspierania konkurencji, wydajności, innowacji i odporności na tym rynku oraz inicjatyw sektora mających na celu oferowanie ogólnoeuropejskich usług płatniczych, co w szczególności przyczyniłoby się do pełnego wdrożenia płatności natychmiastowych.

Cyfrowe euro będzie stanowić wsparcie dla kluczowych polityk realizowanych przez Unię, w szczególności w zakresie ochrony danych osobowych, dostępności i włączenia finansowego.

- Inicjatywa ta przyczynia się do realizacji celu, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony prywatności w płatnościach zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych; w szczególności rozporządzenie (UE) 2016/679 (RODO)⁶ i rozporządzenie (UE) 2018/1715 (EUDPR)⁷ będą miały zastosowanie do dystrybucji cyfrowego euro i korzystania z cyfrowego euro, w przypadku gdy przetwarzane będą dane osobowe. Cyfrowe euro zostanie skonstruowane w taki sposób, aby ograniczyć przetwarzanie danych osobowych przez dostawców usług płatniczych i Europejski Bank Centralny do minimum niezbędnego do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania cyfrowego euro. Cyfrowe euro będzie dostępne w trybie offline, przy zachowaniu poziomu prywatności wobec dostawców usług płatniczych, który będzie porównywalny z poziomem prywatności przy wypłatach banknotów w bankomatach i korzystaniu z gotówki. Rozliczanie transakcji w cyfrowym euro będzie odbywać się w taki sposób, aby ani Europejski Bank Centralny, ani krajowe banki centralne nie mogły przypisać danych do zidentyfikowanego lub możliwego do zidentyfikowania użytkownika cyfrowego euro.
- W celu zapewnienia zgodności z dyrektywą (UE) 2019/882 (europejski akt prawny w sprawie dostępności)⁸ cyfrowe euro zostanie skonstruowane w taki sposób, aby umożliwić korzystanie z niego w maksymalnym zakresie przez osoby z niepełnosprawnościami, osoby z ograniczeniami funkcjonalnymi lub osoby o ograniczonych umiejętnościach cyfrowych oraz osoby starsze.
- Jeśli chodzi o włączenie finansowe, inicjatywa jest inspirowana podejściem przyjętym w ramach dyrektywy 2014/92/UE (dyrektywa w sprawie rachunków płatniczych)⁹, która ma na celu zapewnienie powszechnego dostępu do rachunków

⁵ COM(2020) 591 final i COM(2020) 592 final.

⁶ [EUR-Lex – 02016R0679-20160504 – PL – EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

⁷ [EUR-Lex – 32018R1725 – PL – EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

⁸ [EUR-Lex – 32019L0882 – PL – EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

⁹ [EUR-Lex – 32014L0092 – PL – EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

płatniczych z podstawowymi funkcjami dla wszystkich konsumentów, w tym osób wykluczonych finansowo. Cyfrowe euro będzie oferowane przy zastosowaniu podobnego podejścia, przy czym wprowadzone zostaną wymagane dostosowania, w celu zapewnienia powszechnego dostępu do podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro. Po pierwsze, wszystkie instytucje kredytowe świadczące usługi w ramach rachunków płatniczych byłyby zobowiązane do świadczenia podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro na żądanie swoich klientów. Po drugie, w przypadku konsumentów, którzy nie są klientami instytucji kredytowych, rozdział IV dyrektywy w sprawie rachunków płatniczych dotyczący dostępu do podstawowego rachunku płatniczego miałby zastosowanie w odniesieniu do dostępu do podstawowego rachunku w cyfrowym euro, przy czym podstawowe usługi związane z cyfrowym euro byłyby oferowane osobom fizycznym nieodpłatnie. Po trzecie, inicjatywa ta zapewnia, aby podmioty publiczne (organy lokalne lub regionalne lub urzędy pocztowe) prowadziły również dystrybucję cyfrowego euro wśród osób fizycznych, które nie chcą otworzyć rachunku w cyfrowym euro w instytucji kredytowej lub u innych dostawców usług płatniczych. Ponadto w ramach tej inicjatywy Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy mają wspólnie opracować wytyczne, w których określone zostaną powiązania między wymogami dotyczącymi przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT) a dostępem do podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro.

- W dyrektywie (UE) 2015/2366 (druga dyrektywa w sprawie usług płatniczych)¹⁰ uregulowano kwestię świadczenia usług płatniczych przez dostawców usług płatniczych (w tym instytucje kredytowe, instytucje pieniądza elektronicznego i instytucje płatnicze) oraz określono prawa i obowiązki uczestników transakcji płatniczej. Komisja zaproponowała nowy pakiet legislacyjny składający się zarówno z nowej dyrektywy w sprawie usług płatniczych na rynku wewnętrznym, jak i rozporządzenia, przyjęty w dniu 28 czerwca 2023 r.¹¹ W pakiecie tym rozszerzono definicję środków pieniężnych, tak aby obejmowała wszystkie formy pieniądza banku centralnego emitowanego do użytku detalicznego (banknoty, monety i cyfrowa waluta banku centralnego). W dniu 22 października 2022 r. Komisja przyjęła wniosek ustawodawczy w sprawie udostępnienia płatności natychmiastowych w euro wszystkim obywatelom i przedsiębiorstwom posiadającym rachunek bankowy w UE lub w jednym z państw EOG.
- Dzięki temu, że inicjatywa jest zgodna z podejściem opartym na analizie ryzyka, które stanowi podstawę unijnych ram dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy, oraz dzięki wykluczeniu pełnej anonimowości, jest ona spójna z celami pakietu dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy¹² przyjętego przez Komisję w lipcu 2021 r. Jednocześnie inicjatywa ta zapewnia wysoki poziom ochrony prywatności płatności w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline, które są płatnościami zbliżeniowymi podobnymi do płatności gotówkowych. Transakcje

¹⁰ [EUR-Lex – 02015L2366-20151223 – PL – EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

¹¹ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych i usług związanych z pieniądzem elektronicznym w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywę 98/26/WE i uchylającej dyrektywy 2015/2366/UE i 2009/110/WE (COM(2023) 366 final) oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/210 (COM(2023) 367 final).

¹² [Pakiet legislacyjny dotyczący przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu \(europa.eu\)](#).

płatnicze w cyfrowym euro dokonywane w trybie online podlegałyby tym samym przepisom dotyczącym ochrony danych, ochrony prywatności oraz AML/CFT co transakcje dokonywane przy użyciu prywatnych cyfrowych środków płatniczych, zgodnie z unijnymi ramami dotyczącymi AML/CFT oraz drugą dyrektywą w sprawie usług płatniczych, a także zgodnie z RODO i strategią Komisji w zakresie otwartych danych.

- Ogólnounijny, interoperacyjny europejski portfel tożsamości cyfrowej¹³ umożliwiałby użytkownikom, na zasadzie dobrowolności, przeprowadzanie *onboardingu* i silnego uwierzytelniania klienta podczas dokonywania płatności, zgodnie z wymogami określonymi w art. 97 drugiej dyrektywy w sprawie usług płatniczych. Te same funkcje powinny być oferowane użytkownikom cyfrowego euro.

Cyfrowe euro określono również jako element strategii Komisji mającej na celu wspieranie otwartej strategicznej autonomii UE. W szczególności niniejszy wniosek jest zgodny z komunikatem Komisji „W kierunku wzmocnienia międzynarodowej roli euro”¹⁴ oraz komunikatem Komisji „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności”¹⁵.

Akt o rynkach cyfrowych¹⁶ przyjęty we wrześniu 2022 r. ma na celu poprawę kontestowalności rynków w sektorze cyfrowym. W tym celu nałożono w nim szereg obowiązków na przedsiębiorstwa, które Komisja Europejska wyznaczyła jako strażników dostępu w odniesieniu do wymienionych podstawowych usług platformowych, aby dać użytkownikom sposobności wyboru i zapewnić możliwości użytkownikom biznesowym. Chociaż strażnicy dostępu nadal podlegają przepisom szczegółowym aktu o rynkach cyfrowych, wprowadzenie cyfrowego euro, które będzie dostępne na potrzeby płatności dokonywanych w trybie offline, będzie wymagało zapewnienia skutecznej interoperacyjności oraz dostępu na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach do elementów sprzętu i oprogramowania urządzeń mobilnych, aby zagwarantować dostępność usługi dla użytkowników cyfrowego euro na rynku wewnętrznym.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Cyfrowe euro, jako nowa forma pieniądza banku centralnego dostępna dla ogółu społeczeństwa, obok banknotów i monet euro, zostanie ustanowione i uregulowane rozporządzeniem UE na podstawie art. 133 TFUE. Zgodnie z art. 133 TFUE „[b]ez uszczerbku dla uprawnień Europejskiego Banku Centralnego, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, ustanawiają środki niezbędne do używania euro jako jednej waluty. Środki te są przyjmowane po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym”.

Jak wyjaśniono powyżej i jak zostanie to omówione szerzej w sekcji 3, ustanowienie i uregulowanie cyfrowego euro jest środkiem niezbędnym do zapewnienia stosowania euro

¹³ [EUR-Lex – 52021PC0281 – PL – EUR-Lex \(europa.eu\).](https://eur-lex.europa.eu/lexUriCommRegInstr.do?uri=CELEX:52021PC0281:PL:EUR-Lex)

¹⁴ https://ec.europa.eu/info/publications/towards-stronger-international-role-euro-commission-contribution-european-council-13-14-december-2018_en

¹⁵ COM(2021) 32 final.

¹⁶ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym.](https://eur-lex.europa.eu/lexUriRegInstr.do?uri=CELEX:32022R1925:PL:EUR-Lex)

jako jednej waluty w epoce cyfrowej. W niniejszym rozporządzeniu należy zapewnić, aby cyfrowe euro mogło być używane w ten sam sposób, zgodnie z tymi samymi zasadami i na takich samych warunkach oraz bez fragmentacji w całej strefie euro.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z art. 5 ust. 3 TUE zasada pomocniczości nie ma zastosowania w dziedzinach, które należą do wyłącznej kompetencji Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 1 TFUE Unia ma wyłączne kompetencje w dziedzinie polityki pieniężnej w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro. W tym obszarze państwa członkowskie strefy euro nie mogą podejmować działań, a zatem zasada pomocniczości nie ma zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Poszanowanie zasady proporcjonalności szczegółowo przeanalizowano w ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi, a wszystkie proponowane warianty oceniono pod kątem tego celu.

W szczególności mikroprzedsiębiorstwa, które nie akceptują elektronicznych środków płatniczych, podmioty prawne o charakterze niezarobkowym i osoby fizyczne, które nie prowadzą działalności handlowej, będą zwolnione z obowiązku akceptowania płatności w cyfrowym euro.

Jeśli chodzi o dystrybucję cyfrowego euro, podczas gdy wszyscy dostawcy usług płatniczych mogą prowadzić dystrybucję cyfrowego euro, tylko instytucje kredytowe prowadzące rachunki płatnicze byłyby zobowiązane do dystrybucji rachunków w cyfrowym euro na żądanie swoich klientów. Zobowiązanie wszystkich dostawców usług płatniczych do dystrybucji cyfrowego euro nie byłoby proporcjonalne do celu, jakim jest zapewnienie skutecznego korzystania z cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego.

- **Wybór instrumentu**

Rozporządzenie jest właściwym instrumentem przyczyniającym się do stworzenia jednolitego zbioru przepisów, mającym ogólne zastosowanie, wiążącym w całości i stosowanym bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich należących do strefy euro, a tym samym usuwającym możliwość wystąpienia różnic w stosowaniu przepisów w poszczególnych państwach członkowskich i zapewniającym osiągnięcie celu, jakim jest stosowanie euro jako jednej waluty, określonego w art. 133 TFUE.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

2 października 2020 r. Europejski Bank Centralny opublikował „Raport na temat cyfrowego euro”, w którym przeanalizowano korzyści i wyzwania związane z emisją cyfrowego euro oraz możliwe rozwiązania w zakresie jego konstrukcji w celu uzyskania bardziej szczegółowych opinii ogółu społeczeństwa na temat tych aspektów. Po opublikowaniu raportu w dniu 12 października 2020 r. Europejski Bank Centralny rozpoczął „Konsultacje publiczne na temat cyfrowego euro”, które trwały do 12 stycznia 2021 r. Konsultacje obejmowały 18 pytań mających na celu zebranie opinii osób fizycznych i specjalistów. Pierwsza część była skierowana głównie do osób fizycznych występujących w roli użytkowników płatności detalicznych, natomiast druga część była skierowana przede wszystkim do specjalistów ds. finansów, płatności i technologii dysponujących

specjalistyczną wiedzą z zakresu ekonomii, regulacji i technologii płatności (detalicznych). Respondenci zostali jednak poproszeni o przekazanie informacji zwrotnych na temat pełnego zestawu pytań. Zarówno osoby prywatne, jak i specjaliści biorący udział w konsultacjach za najważniejszą cechę cyfrowego euro uznali prywatność. Europejski Bank Centralny zlecił później przeprowadzenie dodatkowych ankiet na temat cyfrowych środków płatniczych i cyfrowych portfeli używanych przez konsumentów.

Strategia konsultacji Komisji stanowiąca podstawę niniejszego wniosku opierała się na kilku inicjatywach:

- 5 kwietnia 2022 r. Komisja opublikowała zaproszenie do zgłaszania uwag i rozpoczęła ukierunkowane konsultacje na temat cyfrowego euro, które trwały do 16 czerwca 2022 r. Te ukierunkowane konsultacje uzupełniły konsultacje publiczne EBC o dodatkowe informacje od specjalistów z sektora, dostawców usług płatniczych (w tym instytucji kredytowych, instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego), dostawców infrastruktury płatniczej, twórców rozwiązań płatniczych, akceptantów, stowarzyszeń akceptantów, organów regulacyjnych i nadzorczych ds. płatności detalicznych, organów sprawujących nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, jednostek analityki finansowej, Europejskiej Rady Ochrony Danych i innych odpowiednich organów i ekspertów, a także organizacji konsumenckich, w celu uwzględnienia ich w ocenie skutków przygotowywanej przez Komisję na potrzeby jej wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie cyfrowego euro. Główne wnioski z ukierunkowanych konsultacji są następujące: obywatele Unii akceptują cel, jakim jest zapewnienie wszystkim dostępu do pieniądza publicznego w formie cyfrowej, w tym osobom nieposiadającym rachunku płatniczego. Specjaliści, którzy wzięli udział w konsultacjach, twierdzili, że cyfrowe euro może przynieść korzyści przedsiębiorstwom/akceptantom we wszystkich sytuacjach płatniczych. Obywatele opowiedzieli się za szybkim, bezpiecznym pod względem prywatności, bezpłatnym i powszechnym dostępem do cyfrowego euro. Większość specjalistów uznała szeroką dostępność i łatwy *onboarding*, łatwość stosowania, możliwość płacenia dowolnej osobie w dowolnym miejscu i czasie oraz natychmiastowe rozliczenia za najważniejsze aspekty, które powinny być oferowane ogółowi społeczeństwa. Uznano, że szeroko dostępne cyfrowe euro wspiera otwartą strategiczną autonomię UE. Większość specjalistów, którzy wzięli udział w konsultacjach, poparła przyznanie cyfrowemu euro statusu prawnego środka płatniczego. Większość respondentów wyraziła poparcie dla cyfrowego euro dostępnego głównie dla osób mających miejsce zamieszkania w strefie euro i przedsiębiorstw mających w niej siedzibę oraz dla transakcji wewnątrz strefy euro.
- Eksperti z państw członkowskich i krajowych banków centralnych oraz przedstawiciele Europejskiego Banku Centralnego mieli okazję przedstawić swoje opinie w ramach Grupy Ekspertów ds. Bankowości, Płatności i Ubezpieczeń (EGBPI) powołanej przez Komisję na okres od września 2022 r. do lutego 2023 r. Dyskusjom towarzyszyły ukierunkowane konsultacje prowadzone z poszczególnymi krajami. Państwa członkowskie wyrażały również swoje opinie w ramach posiedzeń Eurogrupy, począwszy od 2021 r. Podczas gdy eksperci z państw członkowskich przedstawiali jedynie wstępne opinie na posiedzeniach EGBPI, większość z nich poparła potencjalną emisję cyfrowego euro, które uzyskałoby status prawnego środka płatniczego w strefie euro.

- 7 listopada 2022 r. Komisja zorganizowała konferencję wysokiego szczebla z udziałem przedstawicieli władz krajowych i organów unijnych, posłów do Parlamentu Europejskiego, przedstawicieli sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego oraz środowisk akademickich.
- W lutym i marcu 2023 r. Komisja zorganizowała obrady okrągłego stołu z udziałem przedstawicieli akceptantów/przedsiębiorstw, konsumentów i dostawców usług płatniczych.
- Komisja uczestniczyła w debacie na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego, która odbyła się w kwietniu 2023 r., oraz w debatach orientacyjnych zorganizowanych przez Komisję Gospodarczą i Monetarną Parlamentu Europejskiego w styczniu i marcu 2023 r.

Od stycznia 2021 r. Europejski Bank Centralny i służby Komisji Europejskiej wspólnie analizują na poziomie technicznym szeroki zakres kwestii politycznych, prawnych i technicznych wynikających z ewentualnego wprowadzenia cyfrowego euro, z uwzględnieniem swoich odpowiednich uprawnień i autonomii przewidzianych w traktatach.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przy przygotowywaniu niniejszej inicjatywy wykorzystano z wielu materiałów i źródeł wiedzy eksperckiej, w tym:

- dowodów uzyskanych w ramach poszczególnych konsultacji wymienionych powyżej;
- analiz grup dyskusyjnych przeprowadzonych przez EBC w latach 2021, 2022 i 2023;
- badania dotyczące nowych cyfrowych metod płatności (raport Kantar z marca 2022 r.);
- udziału służb Komisji w charakterze obserwatora w pracach grupy doradczej EBC w zakresie rynku ds. cyfrowego euro oraz w pracach Rady ds. Płatności Detalicznych w Euro;
- dokumentów roboczych EBC, dokumentów roboczych służb Komisji, badań i danych statystycznych;
- symulacji i badań naukowych przeprowadzonych przez Komisję i Wspólne Centrum Badawcze (JRC).

- **Ocena skutków**

Niniejszemu wnioskowi towarzyszy ocena skutków. Sprawozdanie z oceny skutków po raz pierwszy przedłożono Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej 14 października 2022 r. 16 listopada 2022 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przeanalizowała ocenę skutków i w dniu 18 listopada 2022 r. wydała negatywną opinię. W dniu 23 marca 2023 r. sprawozdanie z oceny skutków zostało ponownie przedłożone Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej, która w dniu 25 kwietnia 2023 r. wydała pozytywną opinię. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała dwie opinie na temat sprawozdania. W pierwszej opinii wezwano do wprowadzenia zmian w zakresie definicji problemu i celów szczegółowych oraz poproszono o przedstawienie bardziej spójnej logiki interwencji. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej zwróciła się również o dodatkowe wyjaśnienia dotyczące funkcjonowania i wpływu niektórych podstawowych wymogów i cech koncepcyjnych cyfrowego euro, w tym ograniczeń w zakresie przechowywania wartości, regulacji dotyczących opłat akceptanta, ryzyka w cyberprzestrzeni, a także ogólniejszych kwestii bezpieczeństwa. W drugiej opinii Rada zwróciła się o dokładniejszą ocenę

potencjalnych korzyści i kosztów związanych z opłatami akceptanta oraz o przedstawienie dodatkowych analiz dotyczących oczekiwanego wpływu preferowanych wariantów na istniejący rynek i podmioty rynkowe. W sprawozdaniu końcowym z oceny skutków uwzględniono uwagi Rady ds. Kontroli Regulacyjnej i wprowadzono odpowiednie zmiany w analizach i opisach.

W ocenie skutków stwierdzono, że najważniejszym problemem i głównym powodem uzasadniającym konieczność ustanowienia cyfrowego euro jest to, że pieniądź banku centralnego w formie fizycznej, tj. gotówka, nie jest wystarczający w epoce cyfrowej, aby wspierać gospodarkę europejską.

Wskazano dwa czynniki powodujące problemy:

- w gospodarce, która szybko przechodzi transformację cyfrową, pieniądź banku centralnego w formie fizycznej, tj. gotówka, nie jest dostępny na potrzeby dokonywania płatności w rozwijającej się części gospodarki, w szczególności w handlu elektronicznym, i nie może zaspokoić przyszłych potrzeb Przemysłu 4.0 (np. płatności maszyna-maszyna, płatności warunkowe);
- CBDC państw trzecich i inne innowacyjne środki płatnicze (tj. stabilne kryptowaluty) niedenominowane w euro mogą stopniowo zwiększać swój udział w rynkach płatności strefy euro i osłabiać rolę euro.

Rozważono kilka wariantów regulacji istotnych elementów cyfrowego euro. W ramach tych wariantów przeanalizowano, w jaki sposób można uregulować cyfrowe euro, aby osiągnąć cele polityki przy jednoczesnym pogodzeniu sprzecznych interesów: (i) umożliwienie szerokiego wykorzystania przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji w stosunku do prywatnych rozwiązań płatniczych; (ii) ochrona prywatności przy jednoczesnym zapewnieniu identyfikowalności; (iii) zapewnienie szerokiego wykorzystania przy jednoczesnej ochronie stabilności finansowej i udzielania kredytów; oraz (iv) wspieranie międzynarodowego wykorzystania przy jednoczesnym ograniczeniu ryzyka dla państw spoza strefy euro i Eurosystemu.

W ocenie skutków przedstawiono pakiet preferowanych wariantów:

- zapewnienie cyfrowemu euro statusu prawnego środka płatniczego z obowiązkiem jego akceptacji przez wszystkich odbiorców, z uwzględnieniem uzasadnionych i proporcjonalnych wyjątków oraz ustaleń dotyczących dystrybucji. Aby zapewnić spójność między wszystkimi formami pieniądza banku centralnego, sugeruje się ponadto uregulowanie statusu gotówki jako prawnego środka płatniczego w równoległym wniosku ustawodawczym;
- EBC powinien opublikować poziom maksymalnych opłat i opłat pobieranych w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych;
- zapewnienie wysokiego poziomu ochrony prywatności i ochrony danych w przypadku płatności zbliżeniowych w trybie offline o niskiej wartości przez przetwarzanie danych osobowych dotyczących tożsamości użytkowników w momencie otwierania rachunków płatniczych w cyfrowym euro u dostawców usług płatniczych, ale bez ujawniania danych dotyczących transakcji dostawcom usług płatniczych, podczas gdy płatności online byłyby traktowane jak prywatne cyfrowe środki płatnicze zgodnie z obecnymi wymogami dotyczącymi AML/CFT;

- zmniejszenie ryzyka związanego z przepływami środków pieniężnych z pominięciem pośrednictwa bankowego oraz ryzyka dla stabilności finansowej przez umożliwienie Europejskiemu Bankowi Centralnemu zdefiniowania i wdrożenia narzędzi mających na celu utrzymanie funkcji cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości w rozsądnych granicach;
- udostępnienie cyfrowego euro w pierwszej kolejności osobom fizycznym i prawnym mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w strefie euro oraz osobom odwiedzającym, z ewentualnym rozszerzeniem stosowania cyfrowego euro na późniejszym etapie na państwa członkowskie spoza strefy euro i państwa trzecie, na podstawie umów lub porozumień, w celu ograniczenia ryzyka dla stabilności finansowej i suwerenności monetarnej.

Takie połączenie wariantów przyniosłoby szereg korzyści, które uzasadniają konieczność wprowadzenia cyfrowego euro w celu zapewnienia ciągłości stosowania euro jako jednej waluty w epoce cyfrowej¹⁷. Społeczeństwo mogłoby odnieść korzyści z szerszego wyboru, ponieważ jego członkowie mogliby używać pieniądza banku centralnego będącego prawnym środkiem płatniczym w całej strefie euro, jako uzupełnienie cyfrowych środków płatniczych opartych na pieniądzu banku komercyjnego. Korzyścią dla ogółu społeczeństwa byłoby również zwiększone zaufanie do systemu monetarnej, które zapewnia cyfrowe monetarne oparcie. Łatwe w użyciu i szeroko dostępne cyfrowe euro sprzyjałoby również dalszemu włączeniu finansowemu w cyfrowym społeczeństwie. Akceptanci mieliby również większy wybór w zakresie otrzymywania płatności i korzystaliby z większej konkurencji na ogólnoeuropejskim rynku płatności, co z kolei zwiększyłoby efektywność.

Dostawcy usług płatniczych prowadziliby dystrybucję cyfrowego euro wśród swoich klientów, a ponadto mogliby pobierać opłaty za dodatkowe innowacyjne usługi związane z cyfrowym euro i inne usługi.

Cyfrowe euro stanowiłoby ponadto wsparcie dla otwartej strategicznej autonomii dzięki ustanowieniu nowego systemu płatniczego, który byłby odporny na potencjalne zakłócenia zewnętrzne. Cyfrowe euro mogłoby również stanowić wsparcie dla europejskich przedsiębiorstw na potrzeby przyszłych przypadków użycia w Przemysle 4.0 i Web 3.0 (zdecentralizowany internet), zapewniając im publicznie dostępną alternatywę dla podlegających programowaniu płatności potencjalnie oferowanych przez CBDC innych państw i dla stabilnych kryptowalut przedsiębiorstw technologicznych. Koszty wdrażania inicjatywy poniosą Europejski Bank Centralny, akceptanci i dostawcy usług płatniczych. Ze względu na zasadę proporcjonalności w ramach preferowanego wariantu przewiduje się wyjątki od obowiązkowej akceptacji dla niektórych kategorii akceptantów, ale przy założeniu, że akceptanci akceptujący prywatne elektroniczne środki płatnicze musieliby również akceptować płatności w cyfrowym euro. Konsumenci również mogą ponieść pewne koszty związane ze zdobywaniem wiedzy, podobnie jak w przypadku elektronicznych usług bankowych lub nowych aplikacji. Inicjatywa ta wiązałaby się również z pewnymi kosztami operacyjnymi (bieżącymi). Obywatele mogliby korzystać nieodpłatnie z podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro i uiszczać opłaty za dodatkowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro, które to opłaty również powinny być ustalane na

¹⁷ Należy podkreślić, że poparcie dla euro utrzymuje się na bardzo wysokim poziomie w UE (71 % – drugi najwyższy poziom w historii), a na jeszcze wyższym w strefie euro (79 %). Źródło: standardowe badanie Eurobarometr 98 (zima 2022–2023), badanie to jest dostępne na stronie internetowej: [Standardowe badanie Eurobarometr 98 – zima 2022–2023 – luty 2023 r. – badanie Eurobarometr \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurobarometr).

konkurencyjnych warunkach w porównaniu z istniejącymi środkami płatniczymi. Oczekuje się, że wprowadzenie cyfrowego euro będzie miało wpływ zarówno na rynek płatności detalicznych w UE, jak i na depozyty. Z jednej strony cyfrowe euro może przyczynić się do zmniejszenia udziału w rynku istniejących, prywatnych elektronicznych środków płatniczych, czego skutkiem będzie spadek przychodów niektórych dostawców usług płatniczych. Z drugiej strony dystrybucja cyfrowego euro oznaczałaby również przychody dla dostawców usług płatniczych świadczących usługi dystrybucji oraz acquiringu. Co więcej, potencjalna konwersja środków ulokowanych u dostawców usług płatniczych (w szczególności instytucji kredytowych) na cyfrowe euro może pogorszyć sytuację dostawców usług płatniczych w zakresie płynności, zmniejszyć dochody z tytułu odsetek i wywrzeć wpływ na udzielanie kredytów.

Ponieważ transakcje płatnicze w cyfrowym euro dokonywane w trybie online prawdopodobnie wymagałyby podobnej infrastruktury jak obecnie dostępne środki płatnicze, oczekuje się, że zużycie energii, a tym samym wpływ na środowisko, będą podobne jak w przypadku istniejących płatności. Jeśli chodzi o skutki społeczne, cyfrowe euro przyczyniłoby się do zwiększenia włączenia finansowego poprzez zapewnienie dostępu do usług płatniczych związanych z cyfrowym euro osobom nieposiadającym rachunku płatniczego w kontekście, w którym gotówka staje się coraz mniej użyteczna w cyfrowej gospodarce.

Ogólnie rzecz biorąc, w ocenie stwierdzono, że długoterminowe korzyści wynikające z odpowiednio skonstruowanego cyfrowego euro z uwzględnieniem odpowiednich zabezpieczeń przewyższają jego koszty. Co więcej, koszty niepodjęcia działań mogą być potencjalnie bardzo wysokie.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Przedmiotowa inicjatywa nie stanowi inicjatywy w ramach programu REFIT. Dotyczy ona nowej formy pieniądza banku centralnego, będącej prawnym środkiem płatniczym dostępnym dla ogółu społeczeństwa równoległe z banknotami i monetami euro, która zostanie ustanowiona – i jej zasadnicze aspekty zostaną uregulowane – przez nowe rozporządzenie UE przyjęte na podstawie art. 133 TFUE. W związku z tym nie opiera się ona na ocenie żadnego istniejącego rozporządzenia.

Inicjatywa dotycząca cyfrowego euro będzie w dużej mierze neutralna z perspektywy zasady „jedno więcej – jedno mniej”. Obecnie nie istnieją żadne ramy dotyczące cyfrowego euro, w związku z czym nie ma istniejących kosztów administracyjnych, które można by zaoszczędzić w tym obszarze.

Chociaż inicjatywa będzie wiązać się z kosztami dostosowania, które zostaną ograniczone do minimum i zrekompensovane korzyściami, nie powoduje ona żadnych nowych i znaczących kosztów administracyjnych, związanych np. z konkretnymi wymogami w zakresie etykietowania, sprawozdawczości lub rejestracji, które musiałyby zostać zrównoważone oszczędnościami kosztów w innych obszarach.

- **Prawa podstawowe**

Inicjatywę przygotowano z pełnym poszanowaniem praw podstawowych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Zapewnia ona również należyte poszanowanie prawa do wolności (art. 6 Karty), wolności prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16 Karty), prawa własności (art. 17 Karty), praw osób w podeszłym wieku

(art. 25 Karty), integracji osób niepełnosprawnych (art. 26 Karty) oraz wysokiego poziomu ochrony konsumentów (art. 38 Karty).

Przetwarzanie danych osobowych może być konieczne do realizacji zadań, które są niezbędne do umożliwienia korzystania z cyfrowego euro i jego dystrybucji. Będzie to miało wpływ na podstawowe prawa do poszanowania życia prywatnego oraz do ochrony danych osobowych przewidziane w art. 7 i 8 Karty. Wszelkie ograniczenia dotyczące ochrony danych osobowych i prywatności mają zastosowanie wyłącznie w zakresie, w jakim jest to absolutnie konieczne zgodnie z art. 52 Karty. W szczególności przetwarzanie danych osobowych jest wymagane wyłącznie do zadań związanych z dystrybucją cyfrowego euro i korzystaniem z niego, określonych w niniejszym rozporządzeniu, a także do celów istniejących zadań wykonywanych w interesie publicznym lub w celu wypełnienia zobowiązania prawnego ustanowionego w prawie Unii, które ma zastosowanie do środków pieniężnych zdefiniowanych w dyrektywie (UE) 2015/2366. Takie zadania obejmują zapobieganie oszustwom i ich wykrywanie, zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wypełnianie obowiązków związanych z opodatkowaniem i unikaniem opodatkowania oraz zarządzanie ryzykiem operacyjnym i ryzykiem dla bezpieczeństwa. W niniejszym wniosku zapewniono, aby działania związane z przetwarzaniem były zgodne z wymogami unijnego prawa w zakresie ochrony danych, ponieważ określono w nim odpowiednie obowiązki administratora związane z ochroną danych, w szczególności obowiązki Europejskiego Banku Centralnego i krajowych banków centralnych oraz dostawców usług płatniczych. W przypadku gdy Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne określają środki przetwarzania w charakterze administratora, najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności zapewnią, aby dane osobowe były opatrzone pseudonimem lub zaszyfrowane w sposób uniemożliwiający bezpośrednie przypisanie przetwarzanych danych osobowych do zidentyfikowanego lub możliwego do zidentyfikowania użytkownika cyfrowego euro. W niniejszym wniosku ustanowiono ponadto procedurę weryfikacji, czy którykolwiek z klientów dostawców usług płatniczych jest wyznaczoną osobą lub wyznaczonym podmiotem, które podlegają sankcjom UE. Ustanowiono jasne przepisy dotyczące częstotliwości takich weryfikacji oraz odpowiedzialności za nie. W inicjatywie zagwarantowano, aby wykorzystywanie wszelkich danych osobowych do przeprowadzania takich weryfikacji było adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co jest niezbędne.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Cel, jakim jest zapewnienie, aby pieniądz emitowany przez bank centralny, tj. cyfrowe euro, mógł stanowić wsparcie dla UE przez zaspokajanie potrzeb w zakresie płatności w epoce cyfrowej, może być monitorowany na bieżąco na podstawie danych przekazywanych przez dostawców usług płatniczych, akceptantów i EBC. Ilość cyfrowego euro w obiegu, a także całkowita liczba i wartość płatności detalicznych w cyfrowym euro oraz ich względny udział w porównaniu z innymi środkami płatniczymi mogą być głównymi wskaźnikami służącymi do monitorowania korzystania z cyfrowego euro w cyfrowej gospodarce UE.

Nowe wymogi sprawozdawcze dla dostawców usług płatniczych będą ograniczone.

Wniosek obejmuje ogólny plan monitorowania i oceny wpływu w odniesieniu do konkretnych celów, co wymaga od Komisji przeprowadzenia pierwszego przeglądu po trzech latach od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (a następnie co trzy lata) oraz przedłożenia sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie głównych ustaleń tego przeglądu. Przegląd przeprowadza się zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Przedmiot, ustanowienie i emisja cyfrowego euro (art. 1–4)

Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie cyfrowego euro i uregulowanie jego podstawowych aspektów w celu zapewnienia korzystania z euro jako jednej waluty w całej strefie euro. Cyfrowe euro jest dostępne dla osób fizycznych i prawnych do celów płatności detalicznych. Odpowiedzialność za zatwierdzenie emisji cyfrowego euro przez Europejski Bank Centralny lub krajowe banki centralne państw członkowskich strefy euro spoczywa na Europejskim Banku Centralnym.

Przepisy mające zastosowanie i właściwe organy (art. 5 i 6)

W art. 5 wyjaśniono, że dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniona dyrektywą (UE) [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych i usług związanych z pieniądzem elektronicznym zmieniającej dyrektywę 98/26/WE i uchylającej dyrektywy 2015/2366/UE i 2009/110/WE – COM(2023) 366 final*] ma zastosowanie do cyfrowego euro. W dyrektywie tej rozszerzono definicję środków pieniężnych w celu objęcia nią pieniądza banku centralnego emitowanego do użytku detalicznego, w tym cyfrowych walut banków centralnych.

Do cyfrowego euro zastosowanie mają również rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1230 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie płatności transgranicznych w Unii zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie świadczenia usług związanych z cyfrowym euro przez dostawców usług płatniczych zarejestrowanych w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – COM(2023) 368 final*], dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (z wyjątkiem płatności w trybie offline), zastąpiona [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 421 final i wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 423*] oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych.

Podczas gdy właściwe organy na podstawie dyrektywy (UE) 2015/2366 i dyrektywy (UE) 2015/849 byłyby odpowiedzialne za nadzorowanie i egzekwowanie wszelkich obowiązków określonych w tych aktach Unii, zgodnie z art. 114 TFUE, te same właściwe organy byłyby również odpowiedzialne za zapewnienie przestrzegania odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Ustalenia nadzorcze między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia a właściwymi organami przyjmujących państw członkowskich określone w dyrektywie (UE) 2015/2366 i dyrektywie (UE) 2015/849 powinny mieć również zastosowanie do cyfrowego euro.

Państwa członkowskie powinny ponadto wyznaczyć właściwe organy na potrzeby monitorowania i egzekwowania obowiązków dotyczących prawnych środków płatniczych, wynikających z niniejszego rozporządzenia.

W niniejszym rozporządzeniu uregulowano jedynie kwestie dotyczące nadzoru sprawowanego przez właściwe organy oraz systemów sankcji dotyczących dostawców usług płatniczych zarejestrowanych w państwach członkowskich, których walutą jest euro. Dostawcy usług płatniczych zarejestrowani w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, mogą prowadzić dystrybucję cyfrowego euro, przy czym podlegają oni systemom nadzoru i sankcji państw członkowskich, których walutą nie jest euro. W tym celu niniejszemu rozporządzeniu towarzyszy wniosek ustawodawczy, którego podstawą prawną jest art. 114 TFUE.

Prawny środek płatniczy (art. 7–12)

Cyfrowe euro otrzymuje status prawnego środka płatniczego, co oznacza między innymi jego obowiązkową akceptację przez odbiorców (art. 7), chyba że w rozporządzeniu przewidziano inaczej. W art. 9 określono zbiór wyjątków od obowiązku akceptacji cyfrowego euro. Ten zbiór wyjątków obejmuje prawo mikroprzedsiębiorstw do nieakceptowania cyfrowego euro, chyba że akceptuje ono porównywalne cyfrowe środki płatnicze. Osoba fizyczna działająca w ramach czynności o czysto osobistym charakterze również nie jest zobowiązana do akceptacji cyfrowego euro. Obowiązek akceptowania cyfrowego euro zapewnia pełne poszanowanie swobody umów przysługującej stronom, ponieważ odbiorca nie będzie również zobowiązany do akceptowania cyfrowych płatności w euro, jeśli zarówno odbiorca, jak i płatnik wyraźnie uzgodnili inny środek płatniczy przed dokonaniem płatności. Odbiorcy nie będą jednak mogli stosować warunków umownych, które nie zostały indywidualnie wynegocjowane (art. 10), ponieważ skutkowałoby to podważeniem obowiązkowej akceptacji przez odbiorców i swobody umów przysługującej płatnikom. W art. 11 określono ponadto dodatkowe wyjątki, wchodzące w zakres prawa walutowego, od obowiązku akceptowania transakcji płatniczych w cyfrowym euro, które Komisja może ustanowić w drodze aktu delegowanego. Uprawnienia Komisji do przyjmowania aktów delegowanych mają zastosowanie bez uszczerbku dla możliwości przyjmowania przez państwa członkowskie przepisów krajowych wprowadzających wyjątki od obowiązkowej akceptacji wynikającej ze statusu prawnego środka płatniczego zgodnie z warunkami określonymi przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-422/19 i C-423/19. W art. 12 wprowadzono wymóg wzajemnej wymienialności cyfrowego euro i gotówki euro według wartości nominalnej. W celu uniknięcia wątpliwości w art. 12 przyznaje się również płatnikowi prawo wyboru płatności w cyfrowym euro lub w gotówce w sytuacjach, w których obowiązkowa akceptacja obu form ma zastosowanie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym w szczególności z przepisami dotyczącymi obowiązkowej akceptacji (art. 7, 8, 9, 10 i 11), a także z rozporządzeniem w sprawie statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego.

Dystrybucja (art. 13–14)

Na podstawie zezwolenia na świadczenie usług płatniczych udzielonego na podstawie dyrektywy (UE) 2015/2366 wszyscy dostawcy usług płatniczych posiadający zezwolenie w UE mogą świadczyć usługi płatnicze związane z cyfrowym euro, w tym dodatkowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro, w uzupełnieniu podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro. Dostawcy usług płatniczych nie potrzebują dodatkowego zezwolenia od właściwych organów na świadczenie usług płatniczych związanych z cyfrowym euro. Do celów dystrybucji cyfrowego euro dostawcy usług płatniczych muszą

wejść w stosunek umowny z użytkownikami cyfrowego euro. Wyklucza się istnienie stosunku umownego między użytkownikami cyfrowego euro a Europejskim Bankiem Centralnym. Użytkownicy cyfrowego euro mogą posiadać jeden rachunek płatniczy w cyfrowym euro lub większą ich liczbę, u tego samego lub u różnych dostawców usług płatniczych.

Świadczenie usług związanych z cyfrowym euro przez dostawców usług płatniczych jest ograniczone do (i) osób fizycznych lub prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich, których walutą jest euro; (ii) osób fizycznych lub prawnych, które otworzyły rachunek w cyfrowym euro w momencie, gdy miały miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich, których walutą jest euro, ale nie mają już miejsca zamieszkania ani siedziby w tych państwach członkowskich; (iii) osób odwiedzających; (iv) osób fizycznych lub prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 18; oraz (v) osób fizycznych lub prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich, w tym na terytoriach objętych układem monetarnym z Unią Europejską, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 19 i 20. Dostawcy usług płatniczych posiadający zezwolenie na świadczenie usług poza strefą euro mogą świadczyć te usługi w ramach swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług na podstawie dyrektywy (UE) 2015/2366.

W art. 13 określono ponadto konkretne zadania, które dostawca usług płatniczych musi wykonywać, aby euro mogło być wykorzystywane jako jedna waluta w całej Unii. Zadania te obejmują udostępnienie funkcji finansowania i def finansowania oraz umożliwienie użytkownikom cyfrowego euro automatycznego def finansowania ich zasobów cyfrowego euro przekraczających ewentualne limity, które może przyjąć EBC (np. limity utrzymywanej kwoty), na rachunek płatniczy w niecyfrowym euro, taki jak rachunek w banku komercyjnym, po otrzymaniu transakcji płatniczej w cyfrowym euro („podejście kaskadowe”). Obejmuje to również umożliwienie użytkownikom cyfrowym dokonywania transakcji płatniczych w cyfrowym euro w przypadku, gdy kwota transakcji przekracza ich zasoby cyfrowego euro („podejście odwróconej kaskady”).

W art. 14 nałożono na instytucje kredytowe prowadzące rachunek płatniczy obowiązek świadczenia pełnego zestawu podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro na rzecz osób fizycznych mających miejsce zamieszkania w państwach członkowskich, których walutą jest euro, na wniosek ich klientów. W przypadku osób fizycznych, które nie posiadają rachunku płatniczego w niecyfrowym euro w instytucji kredytowej lub nie chcą otwierać rachunku płatniczego w cyfrowym euro w instytucji kredytowej lub u innych dostawców usług płatniczych udostępniających cyfrowe euro, państwa członkowskie powinny wyznaczyć określone podmioty (tj. organy lokalne lub regionalne lub urzędy pocztowe), które byłyby zobowiązane do świadczenia podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro. Prawo dostępu do podstawowego rachunku płatniczego określone w dyrektywie 2014/92/UE (dyrektywa w sprawie rachunków płatniczych) powinno mieć ponadto zastosowanie w odniesieniu do podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro, przy czym podstawowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro powinny być świadczone nieodpłatnie w odróżnieniu od usług oferowanych „nieodpłatnie lub za opłatą w rozsądnej wysokości” zgodnie z art. 18 dyrektywy w sprawie rachunków płatniczych. Dystrybuowanie cyfrowego euro przez innych dostawców usług płatniczych odbywałoby się z ich własnej inicjatywy. Wszyscy dostawcy usług płatniczych, którzy są zobowiązani do świadczenia podstawowych usług związanych z cyfrowym euro na podstawie art. 14, powinni zapewniać wsparcie w zakresie włączenia cyfrowego osobom

z niepełnosprawnościami, osobom z ograniczeniami funkcjonalnymi lub osobom o ograniczonych umiejętnościach cyfrowych oraz osobom starszym.

Ograniczenia w korzystaniu z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości (art. 16)

Europejski Bank Centralny powinien opracować instrumenty służące ograniczeniu korzystania z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości, w tym limity utrzymywanej kwoty. W art. 16 określono zestaw kryteriów dotyczących parametrów i wykorzystania instrumentów opracowanych przez Europejski Bank Centralny, które muszą być spełnione w celu zachowania stabilności finansowej. W szczególności instrumenty te nie powinny uniemożliwiać akceptowania i inicjowania transakcji płatniczych w cyfrowym euro. Z zastrzeżeniem kryteriów określonych w art. 16, decyzja o tym, czy i kiedy stosować takie instrumenty, jak również ich kalibracja, powinny w pełni wchodzić w zakres kompetencji Europejskiego Banku Centralnego. W ramach niniejszego rozporządzenia cyfrowe euro nie powinno być oprocentowane.

Oplaty za usługi płatnicze związane z cyfrowym euro (art. 17)

Opłata akceptanta lub opłata pobierana w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych podlegają regulacjom prawnym, aby zagwarantować, że nie przekraczają one najniższej z następujących kwot: (i) odpowiednich kosztów ponoszonych przez dostawców usług płatniczych, wraz z rozsądną marżą zysku oraz (ii) opłat pobieranych w związku z korzystaniem z porównywalnych środków płatniczych. W tym celu Europejski Bank Centralny powinien regularnie monitorować odpowiednie koszty i opłaty oraz publikować te kwoty i okresowo je aktualizować. Właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie będą odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z przepisami tego artykułu.

Dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego poza strefą euro (art. 18–21)

W rozdziale V określono przepisy regulujące dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego poza strefą euro, co zależy od tego, czy osoby fizyczne i prawne mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim spoza strefy euro czy w państwie trzecim. Dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego w państwie członkowskim spoza strefy euro są możliwe, o ile spełnione zostaną dwa warunki: 1) państwo członkowskie spoza strefy euro składa odpowiedni wniosek i zobowiązuje się do spełnienia szeregu warunków; 2) Europejski Bank Centralny i krajowy bank centralny spoza strefy euro zawierają porozumienie określające niezbędne środki wykonawcze. Dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego w państwie trzecim są również możliwe, o ile spełnione zostaną dwa warunki: 1) Unia i państwo trzecie zawierają umowę międzynarodową, a państwo trzecie zobowiązuje się do spełnienia szeregu warunków; 2) Europejski Bank Centralny i krajowy bank centralny spoza strefy euro zawierają porozumienie określające niezbędne środki wykonawcze. W szczególności dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego na terytorium objętym układem monetarnym z Unią są możliwe, o ile zostało to przewidziane w tym układzie monetarnym. W rozdziale V określono również przepisy dotyczące płatności obejmujących przewalutowanie między cyfrowym euro a walutami lokalnymi, które to płatności powinny podlegać uprzednio zawartym porozumieniom między Europejskim Bankiem Centralnym a krajowymi bankami centralnymi państw spoza strefy euro.

Cechy techniczne (art. 22–24)

Cyfrowe euro powinno zostać skonstruowane tak, żeby mógł z niego łatwo korzystać ogół społeczeństwa, w tym osoby wykluczone finansowo lub zagrożone wykluczeniem

finansowym, osoby z niepełnosprawnościami, osoby z ograniczeniami funkcjonalnymi lub osoby o ograniczonych umiejętnościach cyfrowych oraz osoby starsze.

Użytkownicy cyfrowego euro nie będą musieli posiadać rachunku płatniczego w niecyfrowym euro. Niektóre funkcje cyfrowego euro wymagają jednak posiadania rachunku płatniczego w niecyfrowym euro. W szczególności użytkownicy cyfrowego euro mogą wskazać jeden rachunek płatniczy w niecyfrowym euro, który ma zostać powiązany z rachunkiem płatniczym w cyfrowym euro, w celu korzystania z funkcji kaskady i odwróconej kaskady w przypadku transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online.

Cyfrowe euro powinno być dostępne na potrzeby transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych zarówno w trybie offline, jak i w trybie online, począwszy od pierwszej emisji cyfrowego euro, oraz powinno zapewniać możliwość dokonywania warunkowych transakcji płatniczych. Cyfrowe euro nie powinno być programowalnym pieniądzem, oznaczającym jednostki, które ze względu na określone warunki dotyczące ich wydatkowania związane z ich charakterem mogą być wykorzystywane wyłącznie do zakupu określonych rodzajów towarów lub usług, lub podlegają ograniczeniom czasowym, zgodnie z którymi po upływie określonego czasu nie można ich już wykorzystać – jako cyfrowa forma jednej waluty cyfrowe euro powinno być w pełni zamienne.

Sposoby dystrybucji (art. 25–33)

Użytkownicy mogą korzystać z europejskich portfeli tożsamości cyfrowej ustanowionych na podstawie rozporządzenia [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej – COM(2021) 281 final*] na potrzeby *onboardingu* i dokonywania płatności.

Europejski Bank Centralny powinien zapewnić, aby cyfrowe euro było, w miarę możliwości, kompatybilne z rozwiązaniami w zakresie prywatnych płatności cyfrowych w celu stworzenia synergii między cyfrowym euro a rozwiązaniami w zakresie prywatnych płatności cyfrowych, w tym ze wspólną infrastrukturą i terminalami w punkcie interakcji.

Europejski Bank Centralny powinien zapewnić na poziomie strefy euro wsparcie w zakresie rozpatrywania sporów związanych z cyfrowym euro, w tym sporów dotyczących kwestii technicznych i oszustw. Europejski Bank Centralny nie powinien występować jako strona w żadnym z tych sporów. Europejski Bank Centralny może podjąć decyzję o powierzeniu dostawcom usług wsparcia zadania polegającego na opracowaniu funkcji mechanizmu rozstrzygnięcia sporów i funkcji zapobiegania oszustwom oraz zarządzaniu tymi funkcjami.

Chociaż Europejski Bank Centralny może zapewnić jako *usługę typu front-end* interfejs między użytkownikami cyfrowego euro a infrastrukturą płatniczą dostawców usług płatniczych, dostawcy usług płatniczych mogą opracować własne usługi typu *front-end*. Użytkownicy cyfrowego euro powinni mieć wybór między poszczególnymi dostępnymi rozwiązaniami.

Należy umożliwić użytkownikom cyfrowego euro przenoszenie swoich rachunków płatniczych w cyfrowym euro do innego dostawcy usług płatniczych na wniosek użytkownika cyfrowego euro. W wyjątkowych okolicznościach, w tym w przypadku utraty odpowiednich danych przez dostawcę usług płatniczych, Europejski Bank Centralny może udzielić wsparcia

przy przenoszeniu cyfrowego rachunku płatniczego do innego dostawcy usług płatniczych wskazanego przez danego użytkownika cyfrowego euro.

Prywatność i ochrona danych (art. 34–36)

W art. 35 dokładnie określono zadania, na potrzeby których EBC i krajowe banki centralne mogą przetwarzać dane osobowe, co obejmuje rozliczanie transakcji płatniczych w cyfrowym euro. Podstawą przetwarzania danych osobowych powinno być stosowanie najnowocześniejszych środków bezpieczeństwa i ochrony prywatności, takich jak pseudonimizacja lub szyfrowanie, w celu zapewnienia, aby EBC i krajowe banki centralne nie przypisywały danych bezpośrednio do zidentyfikowanego użytkownika cyfrowego euro. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w sprawie kategorii danych osobowych przetwarzanych przez dostawców usług płatniczych, EBC i krajowe banki centralne oraz dostawców usług wsparcia.

Ramy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (art. 37)

W art. 37 przewidziano dostosowane ramy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w odniesieniu do transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline, które będą zapewniały wyższy poziom prywatności niż płatności online. W przypadku płatności w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline Europejski Bank Centralny, krajowe banki centralne i dostawcy usług płatniczych nie będą mieli dostępu do danych osobowych dotyczących transakcji. Dostawcy usług płatniczych uzyskają dostęp wyłącznie do danych dotyczących finansowania i def finansowania związanych między innymi z tożsamością użytkownika oraz kwotą finansowania i def finansowania, podobnie jak w przypadku danych osobowych przetwarzanych przez dostawców usług płatniczych, gdy użytkownicy wpłacają lub wypłacają gotówkę. Dostawcy usług płatniczych powinni przekazywać te dane dotyczące finansowania i def finansowania jednostkom analityki finansowej i innym właściwym organom na żądanie, gdy użytkowników podejrzewa się o pranie pieniędzy lub finansowanie terroryzmu. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia limitów utrzymywanej kwoty i limitów transakcji.

Przepisy końcowe (art. 38–42)

Europejski Bank Centralny przedstawi sprawozdanie dotyczące cyfrowego euro w ramach swoich obowiązków w zakresie regularnej sprawozdawczości. Ponadto nie później niż 6 miesięcy przed planowaną emisją cyfrowego euro, a następnie w regularnych odstępach czasu, EBC złoży Parlamentowi, Radzie i Komisji Europejskiej sprawozdanie na temat instrumentów służących ograniczeniu korzystania z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości oraz ich parametrów w odniesieniu do celu, jakim jest zagwarantowanie stabilności finansowej. Komisja powinna również przedstawić sprawozdanie na temat wpływu parametrów i wykorzystania instrumentów, ze szczególnym uwzględnieniem roli pośredników finansowych w finansowaniu gospodarki.

Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Po osiągnięciu porozumienia co do rozporządzenia przez Parlament Europejski i Radę Europejski Bank Centralny podejmie decyzję, kiedy i w jakim wolumenie cyfrowe euro powinno zostać wyemitowane na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie ustanowienia cyfrowego euro**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 133,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹⁸,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W strategiach w zakresie finansów cyfrowych i płatności detalicznych²⁰ z września 2020 r. Komisja podkreśliła, że cyfrowe euro, jako detaliczna cyfrowa waluta banku centralnego, będzie katalizatorem innowacji w obszarach płatności, finansów i handlu w kontekście trwających działań na rzecz ograniczenia fragmentacji unijnego rynku płatności detalicznych. W marcu 2021 r. uczestnicy szczytu państw strefy euro zaapelowali o stworzenie silniejszego i bardziej innowacyjnego sektora finansów cyfrowych oraz wydajniejszych i odporniejszych systemów płatności. W oświadczeniu z 25 lutego również Eurogrupa uznała potencjał cyfrowego euro w zakresie wspierania innowacji w systemie finansowym. W tym kontekście zarówno Parlament Europejski²¹, jak i Rada Ecofin²² z zadowoleniem przyjęły w lutym i marcu 2022 r. decyzję Europejskiego Banku Centralnego o rozpoczęciu zaplanowanego na dwa lata etapu badania w ramach projektu cyfrowego euro, począwszy od października 2021 r.
- (2) 2 października 2020 r. Europejski Bank Centralny opublikował „Raport na temat cyfrowego euro”²³. Raport ten był punktem wyjścia do zebrania opinii na temat korzyści i wyzwań związanych z emisją cyfrowego euro oraz jego ewentualnej konstrukcji.
- (3) Pieniądz banku centralnego w formie banknotów i monet nie może być używany do płatności online. Obecnie płatności online opierają się w całości na pieniądzu banków

¹⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie strategii dla UE w zakresie finansów cyfrowych (COM(2020) 591 final).

²¹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2022 r. w sprawie raportu rocznego Europejskiego Banku Centralnego za rok 2021 (2021/2063(INI)).

²² <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6301-2022-INIT/en/pdf>

²³ Europejski Bank Centralny, „[Raport na temat cyfrowego euro](#)”, październik 2020 r.

komercyjnych. Akceptowalność i zamiennność pieniądza banku komercyjnego zależy od jego wymienialności w stosunku jeden do jednego na pieniądź banku centralnego będący prawnym środkiem płatniczym, który pełni rolę monetarnego oparcia. To monetarne oparcie jest podstawą funkcjonowania systemów monetarnych i finansowych. Stanowi ono podstawę zaufania użytkowników do pieniądza banku komercyjnego i euro jako waluty, a zatem ma zasadnicze znaczenie dla ochrony stabilności systemu walutowego w cyfrowej gospodarce i cyfrowym społeczeństwie. Pieniądź banku centralnego w formie tylko fizycznej nie może zaspokoić potrzeb szybko cyfryzującej się gospodarki, co może stopniowo prowadzić do wyeliminowania monetarnego oparcia dla pieniądza banku komercyjnego. W związku z tym należy wprowadzić nową formę waluty urzędowej będącej prawnym środkiem płatniczym, która jest wolna od ryzyka i umożliwia wymienialność według wartości nominalnej pieniądza emitowanego przez różne banki komercyjne.

- (4) Aby zaspokoić potrzeby szybko cyfryzującej się gospodarki, należy zapewnić możliwość wykorzystania cyfrowego euro w różnych przypadkach użycia w płatnościach detalicznych. Te przypadki użycia obejmują płatności realizowane pomiędzy osobami fizycznymi, przez osobę fizyczną na rzecz przedsiębiorstwa, przez osobę fizyczną na rzecz instytucji rządowej, przez przedsiębiorstwo na rzecz osoby fizycznej, pomiędzy przedsiębiorstwami, przez przedsiębiorstwo na rzecz instytucji rządowej, przez instytucję rządową na rzecz osoby fizycznej, przez instytucję rządową na rzecz przedsiębiorstwa oraz pomiędzy instytucjami rządowymi. Cyfrowe euro powinno ponadto być również w stanie zaspokoić przyszłe potrzeby w zakresie płatności, a w szczególności płatności maszyna-maszyna w kontekście Przemysłu 4.0 i płatności w zdecentralizowanym internecie (Web 3.0). Cyfrowe euro nie powinno służyć do dokonywania płatności realizowanych pomiędzy pośrednikami finansowymi, dostawcami usług płatniczych i innymi uczestnikami rynku (tj. płatności hurtowych), dla których istnieją systemy rozrachunku w pieniądzu banku centralnego i w przypadku których Eurosystem analizuje możliwości wykorzystania różnych technologii.
- (5) W sytuacji, gdy sama gotówka nie jest w stanie zaspokoić potrzeb gospodarki cyfrowej, konieczne jest wspieranie włączenia finansowego przez zapewnienie powszechnego, przystępnego cenowo i łatwego dostępu do cyfrowego euro osobom fizycznym w strefie euro, jak również szerokiej akceptacji cyfrowego euro w płatnościach. W związku z tym, że prywatne cyfrowe środki płatnicze mogą nie zaspokajać szczególnych potrzeb słabszych grup społecznych lub mogą nie być odpowiednie na niektórych obszarach wiejskich lub w regionach oddalonych, na których brakuje (stabilnej) sieci łączności, wykluczenie finansowe w gospodarce cyfrowej może wzrosnąć. Według Banku Światowego i Banku Rozrachunków Międzynarodowych „kluczowe znaczenie dla większego włączenia finansowego mają wydajne, dostępne i bezpieczne systemy i usługi płatności detalicznych”²⁴. Stwierdzenie to zostało dodatkowo potwierdzone w zleconym przez Europejski Bank Centralny badaniu dotyczącym nowych cyfrowych metod płatności, w którym ustalono, że dla osób nieposiadających rachunku płatniczego, osób korzystających głównie z operacji kasowych lub osób nieposiadających dostępu do internetu najważniejszymi cechami nowej metody płatności są: łatwość w użyciu, fakt, że nie wymaga ona posiadania umiejętności technologicznych oraz że jest bezpieczna

²⁴ <https://documents1.worldbank.org/curated/en/806481470154477031/pdf/Payment-Aspects-of-Financial-Inclusion.pdf>

i bezpłatna²⁵. Cyfrowe euro stanowiłoby publiczną alternatywę dla prywatnych cyfrowych środków płatniczych i sprzyjałoby włączeniu finansowemu, ponieważ zostałyby skonstruowane z uwzględnieniem tych celów, a więc z zapewnieniem swobodnego dostępu, łatwości w użyciu oraz szerokiej dostępności i akceptacji.

- (6) Cyfrowe euro powinno być – obok banknotów i monet euro – dodatkową formą pieniądza, a więc nie powinno zastępować fizycznej formy jednej waluty. Zarówno gotówka, jak i cyfrowe euro są równie ważne jako prawne środki płatnicze. Rozporządzenie (UE) [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego – COM(2023) 364*] zharmonizuje status prawnego środka płatniczego w odniesieniu do gotówki i zapewni jej szerokie rozpowszechnienie i skuteczne wykorzystanie.
- (7) Rozwój sytuacji w zakresie płatności cyfrowych w przyszłości może wpłynąć na rolę euro na rynkach płatności detalicznych zarówno w Unii Europejskiej, jak i na arenie międzynarodowej. Wiele banków centralnych na całym świecie rozważa obecnie emisję cyfrowych walut banku centralnego („CBDC”), a niektóre kraje już je wyemitowały. Ponadto tak zwane stabilne kryptowaluty z państw trzecich, które nie są denominowane w euro, mogłyby – jeśli byłyby powszechnie stosowane do celów płatności – zastąpić płatności denominowane w euro w gospodarce Unii, zaspokajając popyt na płatności programowalne (które w kontekście niniejszego rozporządzenia określa się jako płatności warunkowe), w tym w handlu elektronicznym, na rynkach kapitałowych lub w Przemysle 4.0. Cyfrowe euro miałyby zatem duże znaczenie dla podtrzymania roli euro w epoce cyfrowej.
- (8) Konieczne jest zatem określenie ram prawnych dla ustanowienia cyfrowej formy euro mającej status prawnego środka płatniczego, do stosowania przez osoby prywatne, przedsiębiorstwa i organy publiczne w strefie euro. Cyfrowe euro, jako nowa forma euro dostępna dla ogółu społeczeństwa, powinno mieć istotne konsekwencje społeczne i gospodarcze. Konieczne jest zatem ustanowienie cyfrowego euro i uregulowanie jego najważniejszych cech w postaci środka prawa walutowego. Europejski Bank Centralny w ramach wykonywania uprawnień przyznanych mu na mocy Traktatów jest uprawniony do emisji cyfrowego euro oraz do upoważniania krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, do jego emisji. Na podstawie tych uprawnień i zgodnie z ramami prawnymi określonymi w niniejszym rozporządzeniu Europejski Bank Centralny powinien mieć zatem możliwość podejmowania decyzji w kwestii emisji cyfrowego euro oraz terminów i wysokości kwot emisji, a także w kwestii innych szczególnych środków, które są nierozzerwalnie związane z jego emisją, oprócz banknotów i monet.
- (9) Cyfrowe euro powinno stanowić – podobnie jak banknoty i monety euro – bezpośrednie zobowiązanie Europejskiego Banku Centralnego lub krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, wobec użytkowników cyfrowego euro. Cyfrowe euro powinno być emitowane w kwocie równej wartości nominalnej odpowiadającego mu zobowiązania w bilansie skonsolidowanym Europejskiego Banku Centralnego i krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, w szczególności przez wymianę rezerw, utrzymywanych w bankach centralnych przez dostawców usług płatniczych, na zasoby

²⁵ [Badanie dotyczące nowych cyfrowych metod płatności \(europa.eu\)](https://www.europa.eu), marzec 2022 r. Według Banku Światowego włączenie finansowe oznacza, że osoby fizyczne mają dostęp do użytecznych i przystępnych cenowo produktów i usług finansowych, które odpowiadają ich potrzebom, tj. do transakcji, płatności, oszczędności, kredytów i ubezpieczeń.

cyfrowego euro, w celu zaspokojenia popytu ze strony użytkowników cyfrowego euro. Aby posiadać cyfrowe euro i z niego korzystać, użytkownicy cyfrowego euro powinni jedynie nawiązać stosunek umowny z dostawcami usług płatniczych prowadzącymi dystrybucję cyfrowego euro w celu otwarcia rachunku płatniczego w cyfrowym euro. Użytkownik cyfrowego euro nie będzie musiał otworzyć żadnego rachunku ani nawiązać żadnego innego stosunku umownego z Europejskim Bankiem Centralnym lub krajowymi bankami centralnymi. Dostawcy usług płatniczych powinni zarządzać rachunkami w cyfrowym euro w imieniu użytkowników cyfrowego euro oraz zapewniać użytkownikom cyfrowego euro usługi płatnicze związane z cyfrowym euro. Ponieważ dostawcy usług płatniczych nie są stroną bezpośrednich zobowiązań użytkowników cyfrowego euro wobec Europejskiego Banku Centralnego i krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, i działają w imieniu użytkowników cyfrowego euro, niewypłacalność dostawców usług płatniczych nie miałaby wpływu na użytkowników cyfrowego euro.

- (10) Cyfrowe euro powinno być regulowane przepisami niniejszego rozporządzenia. Mogą one być uzupełniane aktami delegowanymi, które Komisja jest uprawniona przyjąć na podstawie art. 11, 34, 35, 36 i 38, oraz aktami wykonawczymi, które Komisja jest uprawniona przyjąć na podstawie art. 37. W ramach niniejszego rozporządzenia i aktów delegowanych do niego Europejski Bank Centralny może ponadto przyjąć w ramach własnych kompetencji szczegółowe środki, zasady i normy. Jeżeli takie środki, zasady i normy mają wpływ na ochronę praw i wolności osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych, Europejski Bank Centralny powinien skonsultować się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych. Aby zapewnić pewność prawa, w rozporządzeniu wyjaśniono również, że cyfrowe euro jest objęte zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych, bez uszczerbku dla dostosowanych ram przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline. Transakcje płatnicze w cyfrowym euro i powiązane usługi płatnicze są również objęte zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmienionej dyrektywą *[proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych i usług związanych z pieniądzem elektronicznym w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywę 98/26/WE i uchylającej dyrektywy 2015/2366/UE i 2009/110/WE – COM(2023) 366 final]*, która stanowi, że „środki pieniężne” obejmują pieniądz banku centralnego emitowany do użytku detalicznego (tj. banknoty, monety i cyfrowe waluty banku centralnego), oraz zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2021/1230 w sprawie płatności transgranicznych.
- (11) Aby zapewnić skuteczną ochronę statusu cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego jako jednej waluty w całej strefie euro oraz akceptację płatności w cyfrowym euro, w państwach członkowskich należy wprowadzić i stosować przepisy dotyczące sankcji za naruszenia.
- (12) Odpowiednie przepisy dyrektywy (UE) 2015/2366, zastąpionej dyrektywą (UE) *[proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie usług płatniczych*

i usług związanych z pieniądzem elektronicznym w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywę 98/26/WE i uchylającej dyrektywy 2015/2366/UE i 2009/110/WE – COM(2023) 366 final], dyrektywy (UE) 2015/849, zastąpionej dyrektywą (UE) [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 423 final] oraz rozporządzenia (UE) 2016/679 powinny regulować nadzór sprawowany przez właściwe organy oraz system sankcji i ustalenia nadzorcze między właściwymi organami państw członkowskich pochodzenia i przyjmujących państw członkowskich dotyczące działalności dostawców usług płatniczych mających siedzibę w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro. Aby zapewnić skuteczny nadzór nad dostawcami usług płatniczych prowadzącymi dystrybucję cyfrowego euro, właściwe organy odpowiedzialne na podstawie dyrektywy (UE) 2015/2366 za nadzorowanie świadczenia usług płatniczych powinny również współpracować z Europejskim Bankiem Centralnym w celu nadzorowania stosowania obowiązków związanych z płatnościami określonych w rozporządzeniu (UE) nr XXX w sprawie ustanowienia cyfrowego euro. Wszelkie przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia musi być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i rozporządzeniem (UE) 2018/1725 w ramach ich odpowiedniego zakresu stosowania. W związku z tym organy nadzorcze, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i rozporządzeniu (UE) 2018/1725, są odpowiedzialne za nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych prowadzonym w kontekście niniejszego rozporządzenia.

- (13) Państwa członkowskie, ich odpowiednie organy i dostawcy usług płatniczych powinni wdrożyć środki informacyjne i edukacyjne, aby zapewnić niezbędny poziom świadomości i wiedzy na temat poszczególnych aspektów cyfrowego euro.
- (14) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej²⁶ pojęcie „prawnego środka płatniczego” w odniesieniu do środka płatniczego denominowanego w jednostce waluty oznacza w powszechnym rozumieniu, że przyjęcia tego środka płatniczego nie można co do zasady odmówić w ramach zaspokojenia długu wyrażonego w tej samej jednostce monetarnej, przy czym zaspokojenie następuje według jego wartości nominalnej i ze skutkiem zwalniającym.
- (15) Status prawnego środka płatniczego stanowi cechę charakterystyczną pieniądza banku centralnego. W strefie euro banknoty i monety euro są jak dotąd jedynymi prawnymi środkami płatniczymi zgodnie z art. 128 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) oraz art. 10 i 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98²⁷ w sprawie wprowadzenia euro²⁸.
- (16) Cyfrowe euro, jako waluta cyfrowa będąca prawnym środkiem płatniczym denominowanym w euro, emitowana przez Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro, w ramach Eurosystemu powinno być powszechnie dostępne, użyteczne i akceptowane jako środek płatniczy. Przyznanie cyfrowemu euro statusu prawnego środka płatniczego powinno przyczynić się do zwiększenia jego użyteczności w płatnościach w całej strefie euro, a tym samym także do wspierania działań na rzecz zapewnienia ciągłej dostępności pieniądza banku centralnego w związku z jego rolą monetarnego oparcia,

²⁶ Zob. wyrok z dnia 26 stycznia 2021 r. w sprawach połączonych C-422/19 i C-423/19, Hessischer Rundfunk, EU:C:2021:63, pkt 46.

²⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro (Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1).

²⁸ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1.

ponieważ sama gotówka nie jest w stanie zaspokoić potrzeb szybko cyfryzującej się gospodarki. Obowiązek akceptacji płatności w cyfrowym euro, będący jednym z głównych warunków posiadania statusu prawnego środka płatniczego, zapewnia ponadto obywatelom i przedsiębiorstwom korzyści w postaci szerokiej akceptacji oraz daje im faktyczną możliwość dokonywania płatności pieniądzem banku centralnego w sposób cyfrowy i jednolity w całej strefie euro.

- (17) Cyfrowe euro powinno mieć status prawnego środka płatniczego w przypadku transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline realizowanych w strefie euro, podobnie jak banknoty i monety euro, które mają status prawnego środka płatniczego w strefie euro. Cyfrowe euro powinno mieć również status prawnego środka płatniczego w przypadku transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online na rzecz odbiorcy mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w strefie euro, w przypadku gdy płatnik również ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w strefie euro. Podobnie cyfrowe euro powinno mieć status prawnego środka płatniczego w przypadku transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online na rzecz odbiorcy mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w strefie euro, w przypadku gdy płatnik nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w strefie euro.
- (18) Ponieważ cyfrowe euro wymaga zdolności do akceptowania cyfrowych środków płatniczych, nałożenie na wszystkich odbiorców obowiązku akceptacji płatności w cyfrowym euro mogłoby być nieproporcjonalne. W tym celu należy przewidzieć wyjątki od obowiązku akceptowania płatności w cyfrowym euro dla osób fizycznych w ramach czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze. Wyjątki od obowiązku akceptacji należy także przewidzieć w odniesieniu do mikroprzedsiębiorstw, które w strefie euro mają szczególne znaczenie dla rozwoju przedsiębiorczości, tworzenia miejsc pracy i innowacji, a także odgrywają istotną rolę w kształtowaniu gospodarki. Polityka i działania Unii powinny prowadzić do zmniejszenia obciążeń regulacyjnych nakładanych na przedsiębiorstwa tej wielkości. Należy również przewidzieć wyjątki od obowiązku akceptacji dla podmiotów prawnych o charakterze niezarobkowym, które działają w interesie publicznym i służą dobru publicznemu, ponieważ realizują różne cele leżące w interesie społecznym, w tym związane z równością, edukacją, zdrowiem, ochroną środowiska i prawami człowieka. W przypadku mikroprzedsiębiorstw i podmiotów prawnych o charakterze niezarobkowym nabycie wymaganej infrastruktury i koszty związane z akceptowaniem byłyby niewspółmiernie wysokie. Podmioty te należy zatem zwolnić z obowiązku akceptacji płatności w cyfrowym euro. W takich przypadkach nadal powinny być dostępne inne sposoby regulowania zobowiązań pieniężnych. Mikroprzedsiębiorstwa i podmioty prawne o charakterze niezarobkowym, które akceptują porównywalne cyfrowe środki płatnicze od płatników, powinny jednak podlegać obowiązkowi akceptacji płatności w cyfrowym euro. Porównywalne cyfrowe środki płatnicze powinny obejmować płatność kartą debetową lub płatność natychmiastową, lub inne przyszłe rozwiązania technologiczne stosowane w punkcie interakcji, ale nie powinny obejmować polecenia przelewu i polecenia zapłaty, które nie są inicjowane w punkcie interakcji. Mikroprzedsiębiorstwa i podmioty prawne o charakterze niezarobkowym, które nie akceptują porównywalnych cyfrowych środków płatniczych od płatników w celu uregulowania ich zobowiązań (np. akceptują tylko banknoty i monety euro), ale mogą korzystać z płatności cyfrowych w celu rozliczania swoich zobowiązań wobec odbiorców (np. dokonują płatności w formie polecenia przelewu), nie powinny podlegać obowiązkowi akceptacji płatności w cyfrowym euro. Ponadto odbiorca może odmówić akceptacji płatności w cyfrowym

euro, jeżeli dokonuje takiej odmowy w dobrej wierze i podaje jej uzasadnione i mające zastosowanie w danym czasie powody, proporcjonalne do konkretnych okoliczności pozostających poza jego kontrolą, prowadzących do niemożności akceptacji płatności w cyfrowym euro w danym momencie dokonywania transakcji, takich jak brak zasilania w przypadku transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online lub uszkodzenie urządzenia w przypadku transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline lub online.

- (19) W celu zapewnienia możliwości wprowadzenia w późniejszym czasie dodatkowych wyjątków od obowiązku akceptacji cyfrowego euro, jeżeli będą one wymagane, na przykład ze względu na uwarunkowania techniczne, które mogą wystąpić w przyszłości, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wprowadzenia dodatkowych wyjątków wchodzących w zakres prawa walutowego od obowiązku akceptowania transakcji płatniczych w cyfrowym euro, które to wyjątki miałyby zastosowanie w sposób zharmonizowany w całej strefie euro i byłyby wprowadzane z uwzględnieniem wszelkich wniosków państw członkowskich w tym zakresie. Komisja może przyjąć takie wyjątki tylko wtedy, gdy są one konieczne, uzasadnione interesem ogólnym, proporcjonalne i nie ograniczają skuteczności statusu cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego. Uprawnienia Komisji do przyjmowania aktów delegowanych w celu wprowadzenia dodatkowych wyjątków od obowiązku akceptowania transakcji płatniczych w cyfrowym euro powinny pozostawać bez uszczerbku dla możliwości przyjmowania przez państwa członkowskie, zgodnie z ich własnymi uprawnieniami w obszarach kompetencji dzielonych, przepisów krajowych wprowadzających wyjątki od obowiązku akceptacji wynikającego ze statusu prawnego środka płatniczego zgodnie z warunkami określonymi przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych C-422/19 i C-423/19.
- (20) W celu zapewnienia, aby obywatele i przedsiębiorstwa mieli dostęp do szerokiej sieci podmiotów akceptujących cyfrowe euro i mogli skutecznie korzystać z cyfrowego euro w codziennych płatnościach, odbiorcy, którzy podlegają obowiązkowi akceptacji płatności w cyfrowym euro, nie powinni jednostronnie uniemożliwiać dokonywania płatności w cyfrowym euro przez wprowadzanie warunków umownych, które nie zostały indywidualnie wynegocjowane, lub stosowanie takiego podejścia w praktykach handlowych.
- (21) Głównym celem wprowadzenia cyfrowego euro jest używanie go jako formy jednej waluty będącej prawnym środkiem płatniczym w strefie euro. W tym celu i zgodnie z Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym użytkownicy cyfrowego euro mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w strefie euro, w tym konsumenci nieposiadający stałego adresu zamieszkania, osoby ubiegające się o azyl oraz konsumenci, którym nie wydano zezwolenia na pobyt, ale których wydalenie jest niemożliwe z przyczyn prawnych lub faktycznych, mogą korzystać z usług płatniczych związanych z cyfrowym euro świadczonych przez dostawców usług płatniczych mających siedzibę w Europejskim Obszarze Gospodarczym. Osoby fizyczne i prawne, które już korzystały z usług płatniczych związanych z cyfrowym euro, ponieważ otworzyły rachunek płatniczy w cyfrowym euro w czasie, gdy miały miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, ale już nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w takim państwie członkowskim, mogą nadal korzystać z usług płatniczych związanych z cyfrowym euro świadczonych przez dostawców usług płatniczych mających siedzibę

w Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń czasowych w odniesieniu do posiadania przez te osoby miejsca zamieszkania lub siedziby, które może określić Europejski Bank Centralny.

- (22) Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 „środki pieniężne” oznaczają banknoty i monety, zapisy księgowe lub pieniądź elektroniczny. Cyfrowe euro, które stanowi nową formę pieniądza banku centralnego będącą prawnym środkiem płatniczym, należy uznać za środki pieniężne w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366. Należy zapewnić, aby dostawcy usług płatniczych prowadzący dystrybucję cyfrowego euro podlegali wymogom określonym w tej dyrektywie transponowanej przez państwa członkowskie oraz nadzorowi sprawowanemu w tym zakresie przez właściwe organy, o których mowa w tej dyrektywie. Emitując cyfrowe euro, Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro, w ramach Eurosystemu działałyby w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną, a zatem nie powinny podlegać dyrektywie (UE) 2015/2366 zgodnie z jej art. 1 lit. e).
- (23) Rachunki płatnicze w cyfrowym euro to kategoria rachunków płatniczych denominowanych w euro, za pośrednictwem których użytkownicy cyfrowego euro mogą dokonywać m.in. następujących transakcji: deponować środki pieniężne, wypłacać gotówkę oraz zlecać transakcje płatnicze wobec stron trzecich i otrzymywać takie transakcje od stron trzecich, niezależnie od zastosowanej technologii i od struktury księgi lub danych (np. tego, czy cyfrowe euro są ujmowane jako salda posiadanych zasobów czy jako jednostki wartości). W przypadku gdy czynności te wymagają przetwarzania danych osobowych, administratorami powinni być dostawcy usług płatniczych.
- (24) Dostawcy usług płatniczych prowadzący rachunek w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366 powinni świadczyć usługi finansowania i def finansowania na rzecz swoich klientów, niezależnie od ich zdolności do zapewnienia źródła płynności dla tych środków pieniężnych w pieniądzu banku centralnego. Na wniosek klientów w celu skutecznego świadczenia usług finansowania i def finansowania dostawcy usług płatniczych prowadzący rachunek, którzy mogą posiadać rachunek w banku centralnym, powinni zapewnić dostawcom usług płatniczych prowadzącym rachunek, którzy nie mogą posiadać rachunku w banku centralnym, dostęp do systemów płatności, a także powinni przekazywać za pośrednictwem infrastruktury rozrachunkowej zlecenia rozrachunku składane przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek, którzy nie mogą posiadać rachunku w banku centralnym, w sposób obiektywny, proporcjonalny i niedyskryminujący.
- (25) W celu właściwego egzekwowania wszelkich limitów utrzymywanej kwoty w przypadku korzystania z cyfrowego euro, które Europejski Bank Centralny może określić, dostawcy usług płatniczych odpowiedzialni za dystrybucję cyfrowego euro powinni sprawdzać – podczas *onboardingu* użytkowników cyfrowego euro lub, w stosownych przypadkach, podczas kontroli *ex post* – czy ich potencjalny lub obecny klient posiada już rachunki płatnicze w cyfrowym euro. Europejski Bank Centralny może wspierać dostawców usług płatniczych w wykonywaniu zadania polegającego na egzekwowaniu wszelkich limitów utrzymywanej kwoty, w tym przez ustanowienie – samodzielnie lub wspólnie z krajowymi bankami centralnymi – pojedynczego punktu dostępu służącego do weryfikacji identyfikatorów użytkowników cyfrowego euro i powiązanych limitów utrzymywanej kwoty cyfrowego euro. Europejski Bank Centralny powinien wdrożyć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, w tym

najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności, w celu zapewnienia, aby niemożliwe było powiązanie tożsamości poszczególnych użytkowników cyfrowego euro z informacjami dostępnymi w pojedynczym punkcie dostępu przez podmioty inne niż dostawcy usług płatniczych, których klientem lub potencjalnym klientem jest dany użytkownik cyfrowego euro. W zakresie, w jakim czynności te wymagają przetwarzania danych osobowych, administratorem danych powinien być Europejski Bank Centralny. Jeżeli Europejski Bank Centralny ustanowi pojedynczy punkt dostępu wspólnie z krajowymi bankami centralnymi, powinny one być współadministratorami.

- (26) Aby wspierać powszechny dostęp do cyfrowego euro dla ogółu społeczeństwa w strefie euro, a także pobudzać innowacje i dbać o wysoki poziom konkurencji na rynku płatności detalicznych, wszyscy stosowni pośrednicy powinni mieć możliwość dystrybucji cyfrowego euro. Wszyscy dostawcy usług płatniczych prowadzący rachunek w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366, w tym instytucje kredytowe, instytucje pieniądza elektronicznego, instytucje płatnicze, instytucje świadczące żyro pocztowe, które są uprawnione na mocy prawa krajowego do świadczenia usług płatniczych, Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro, w ramach Eurosystemu, gdy nie działają w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną lub innych organów publicznych, oraz państwa członkowskie lub ich organy regionalne lub lokalne, gdy nie działają w charakterze organów publicznych, powinny mieć możliwość oferowania rachunków płatniczych w cyfrowym euro i powiązanych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro, niezależnie od ich lokalizacji na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów podlegający rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114²⁹, którzy są dostawcami usług płatniczych prowadzącymi rachunek w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366, również powinni mieć możliwość dystrybucji cyfrowego euro. Zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366 dostawcy usług płatniczych prowadzący rachunek powinni być zobowiązani do zapewnienia dostępu do danych dotyczących rachunków płatniczych dostawcom świadczącym usługi inicjowania płatności i dostawcom świadczącym usługi dostępu do informacji o rachunku w oparciu o interfejsy programowania aplikacji (API), aby umożliwić tym dostawcom rozwijanie i świadczenie innowacyjnych dodatkowych usług.
- (27) Gdyby dostępność cyfrowego euro zależała od swobodnych decyzji biznesowych podejmowanych przez wszystkich dostawców usług płatniczych, cyfrowe euro mogłoby zostać zmarginalizowane lub wręcz wykluczone przez dostawców usług płatniczych. Mogłoby to uniemożliwić użytkownikom dokonywanie i otrzymywanie płatności w walucie posiadającej przecież status prawnego środka płatniczego. W takim przypadku nie byłoby zagwarantowane jednolite stosowanie cyfrowego euro w całej strefie euro, wymagane na podstawie art. 133 TFUE. Należy zatem koniecznie zobowiązać wyznaczonych dostawców usług płatniczych do dystrybucji podstawowych usług związanych z cyfrowym euro.
- (28) Zobowiązanie do dystrybucji cyfrowego euro powinno być proporcjonalne do celu, jakim jest zapewnienie skutecznego korzystania z cyfrowego euro jako prawnego

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40.

środka płatniczego. Ograniczenie tego zobowiązania do instytucji kredytowych, które już prowadzą działalność w zakresie detalicznych usług biznesowych, zapewniłoby skuteczność statusu prawnego środka płatniczego, a jednocześnie pozwoliłoby zapobiec nakładaniu niewspółmiernie wysokich obciążeń na dostawców usług płatniczych stosujących wyspecjalizowane modele biznesowe inne niż modele zorientowane na konsumenta. Zobowiązanie do dystrybucji cyfrowego euro jest zatem ograniczone do instytucji kredytowych świadczących usługi rachunku płatniczego na wniosek klientów. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania rozdziału IV dyrektywy w sprawie rachunków płatniczych dotyczącego dostępu do podstawowego rachunku płatniczego w odniesieniu do dostępu do podstawowego rachunku w cyfrowym euro w przypadku konsumentów, którzy nie są klientami instytucji kredytowych.

- (29) Aby zapewnić powszechne korzystanie z cyfrowego euro, w tym przez osoby, które nie posiadają rachunku płatniczego w niecyfrowym euro, nie chcą otwierać rachunku płatniczego w cyfrowym euro w instytucji kredytowej ani u innych dostawców usług płatniczych, którzy mogą prowadzić dystrybucję cyfrowego euro, lub osoby z niepełnosprawnościami, osoby z ograniczeniami funkcjonalnymi lub osoby o ograniczonych umiejętnościach cyfrowych oraz osoby starsze, podmioty publiczne, w tym organy lokalne lub regionalne lub urzędy pocztowe, powinny prowadzić dystrybucję cyfrowego euro. W tym celu państwa członkowskie powinny wyznaczyć podmioty, które będą wykonywać to zadanie na ich terytorium. Takie podmioty, jako dostawcy usług płatniczych w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366, powinny przestrzegać przepisów niniejszego rozporządzenia oraz dyrektywy (UE) 2015/2366 i dyrektywy (UE) 2015/849.
- (30) Aby umożliwić powszechne korzystanie z cyfrowego euro i dotrzymać kroku innowacjom w zakresie płatności cyfrowych, usługi płatnicze związane z cyfrowym euro powinny obejmować podstawowe i dodatkowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro. Podstawowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro obejmują usługi płatnicze, usługi powiązane z rachunkiem lub usługi wsparcia, które uznaje się za niezbędne do korzystania z cyfrowego euro przez osoby fizyczne. Obejmuje to między innymi zapewnienie osobom fizycznym co najmniej jednego instrumentu płatniczego. Cały zestaw podstawowych usług związanych z cyfrowym euro powinni świadczyć jedynie dostawcy usług płatniczych prowadzący rachunek w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366. Oprócz podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro dostawcy usług płatniczych prowadzący rachunek i inni dostawcy usług płatniczych w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366 mogą rozwijać i świadczyć dodatkowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro. Dodatkowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro obejmują na przykład warunkowe transakcje płatnicze w cyfrowym euro, takie jak usługi *pay-per-use* lub usługi inicjowania płatności. Infrastruktura związana z cyfrowym euro powinna ułatwiać wdrażanie takich opcjonalnych usług.
- (31) Zgodnie ze swoimi uprawnieniami wynikającymi z Traktatów i zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia Europejski Bank Centralny powinien mieć możliwość określania ograniczeń w korzystaniu z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości. Skuteczne korzystanie z cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego należy utrzymać przez określenie limitu wysokości opłat pobieranych w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych lub opłat ponoszonych przez akceptantów.
- (32) Brak ograniczeń w korzystaniu z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości mógłby zagrozić stabilności finansowej w strefie euro, co wpłynęłoby

niekorzystnie na udzielanie kredytów podmiotom gospodarczym przez instytucje kredytowe. W związku z tym w celu zapewnienia stabilności systemu finansowego i zgodnie z zasadą proporcjonalności Europejski Bank Centralny może wprowadzić ograniczenia w korzystaniu z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości. Narzędzia polityczne, które można by wykorzystać w tym celu, obejmują między innymi ograniczenia ilościowe dotyczące indywidualnych zasobów cyfrowego euro oraz ograniczenia dotyczące wymiany innych kategorii środków pieniężnych na cyfrowe euro w określonym czasie. Przy podejmowaniu decyzji o parametrach i wykorzystaniu instrumentów, o których mowa w ust. 1, Europejski Bank Centralny powinien przestrzegać zasady otwartej gospodarki rynkowej z wolną konkurencją zgodnie z art. 127 ust. 1 TFUE.

- (33) Ograniczenia nie powinny zastępować środków wczesnej interwencji ani innych środków nadzorczych. Ograniczeń takich nie należy również nakładać w odniesieniu do sytuacji poszczególnych instytucji kredytowych, które to sytuacje właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne odpowiednie organy standardowo rozwiązałyby za pomocą dostępnych im narzędzi i uprawnień, w tym zawiesznień płatności, moratoriów na spłatę długu, środków dostępnych na podstawie dyrektywy 2013/36/UE, dyrektywy 2014/59/UE lub rozporządzenia (UE) nr 806/2014 lub innych podobnych środków, które mają na celu przywrócenie rentowności, restrukturyzację i uporządkowaną likwidację danej instytucji lub poprawę trudnej sytuacji finansowej w inny sposób.
- (34) Użytkownicy cyfrowego euro powinni mieć możliwość korzystania z cyfrowego euro w trybie online lub offline, z zastrzeżeniem ograniczeń określonych odpowiednio przez Europejski Bank Centralny i w akcie wykonawczym Komisji. Dostawcy usług płatniczych powinni rejestrować i wyrejestrowywać lokalne urządzenia pamięciowe na potrzeby transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych przez klientów w trybie offline. Dostawcy usług płatniczych powinni przechowywać identyfikator lokalnego urządzenia pamięciowego używanego do obsługi cyfrowego euro w trybie offline jedynie przez czas, w którym udostępniają klientom cyfrowe euro w trybie offline. Dostawcy usług płatniczych powinni wdrożyć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, w tym najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności, w celu zapewnienia, aby niemożliwe było wykorzystanie identyfikatora urządzenia należącego do poszczególnych użytkowników cyfrowego euro do innych celów niż udostępnienie cyfrowego euro w trybie offline.
- (35) Dostawcy usług płatniczych powinni rejestrować i ponownie rejestrować lokalne urządzenia pamięciowe na potrzeby transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych przez klientów w trybie offline. Dostawcy usług płatniczych powinni przechowywać identyfikator lokalnego urządzenia pamięciowego używanego do obsługi cyfrowego euro w trybie offline jedynie przez czas, w którym udostępniają klientom cyfrowe euro w trybie offline. Dostawcy usług płatniczych powinni wdrożyć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, w tym najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności, w celu zapewnienia, aby niemożliwe było porównanie identyfikatora urządzenia należącego do poszczególnych użytkowników cyfrowego euro z informacjami o użytkowniku cyfrowego euro w celu zidentyfikowania osoby, której dane dotyczą, z wyjątkiem celów określonych w art. 37.
- (36) Cyfrowe euro powinno umożliwiać sprawne dokonywanie płatności. Europejski Bank Centralny powinien mieć ten cel na uwadze przy wprowadzaniu wszelkich instrumentów w celu ograniczenia funkcji cyfrowego euro jako środka

przechowywania wartości. Zautomatyzowane mechanizmy, które łączą rachunek płatniczy w cyfrowym euro z rachunkiem płatniczym w niecyfrowym euro, powinny umożliwiać swobodne korzystanie z funkcji dokonywania płatności w cyfrowym euro, zapewniając skuteczną realizację transakcji przy jednocześnie obowiązujących indywidualnych limitach utrzymywanej kwoty cyfrowego euro, które mogą stać się wiążące dla danego płatnika lub odbiorcy. W szczególności użytkownicy cyfrowego euro powinni mieć możliwość zainicjowania transakcji płatniczej w cyfrowym euro, nawet jeśli kwota posiadanych zasobów cyfrowego euro jest niższa niż kwota transakcji, przez automatyczne uruchomienie środków z rachunku płatniczego w niecyfrowym euro w celu uzupełnienia kwoty transakcji („funkcja odwróconej kaskady”). Analogicznie użytkownicy cyfrowego euro powinni mieć możliwość otrzymywania transakcji płatniczych w cyfrowym euro, nawet jeśli kwota transakcji przekracza limit nałożony w odniesieniu do ich zasobów cyfrowego euro, przez automatyczne przekazanie środków w kwocie, o którą przekracza się limit, na rachunek płatniczy w niecyfrowym euro („funkcja kaskady”). Użytkownicy cyfrowego euro powinni wyrazić wyraźną zgodę na takie funkcje płatnicze. Jeżeli rachunek płatniczy w cyfrowym euro prowadzony przez jednego dostawcę usług płatniczych jest powiązany z rachunkiem płatniczym w niecyfrowym euro prowadzonym przez innego dostawcę usług płatniczych, powinni oni zawrzeć umowę określającą ich role i obowiązki wynikające z przepisów o ochronie danych, a także uzgodnić środki bezpieczeństwa niezbędne do zapewnienia bezpiecznego przesyłania danych osobowych między dwoma dostawcami usług płatniczych.

- (37) Chociaż instrumenty stosowane przez Europejski Bank Centralny w celu ograniczenia nadmiernego korzystania z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości mają na celu ochronę stabilności finansowej i pośrednictwa finansowego, mogą one jednak wpływać na politykę pieniężną Europejskiego Banku Centralnego i wchodzić z nią w interakcje. Tego rodzaju instrumenty należy zatem stosować jednolicie w całej strefie euro, aby zapewnić wykorzystanie cyfrowego euro jako jednej waluty, a także jednolite stosowanie polityki pieniężnej. Jednolite stosowanie byłoby ponadto konieczne w celu zapewnienia równych warunków działania dostawcom usług płatniczych na jednolitym rynku europejskim lub zapobieżenia sytuacji, w której egzekwowanie jakiegokolwiek instrumentu za pośrednictwem dostawców usług płatniczych w zależności od miejsca zamieszkania użytkowników cyfrowego euro byłoby zbyt złożone. W ramach niniejszego rozporządzenia cyfrowe euro nie powinno być oprocentowane, w celu zapewnienia wykorzystywania go głównie jako środka płatniczego, a zarazem ograniczenia korzystania z niego jako środka przechowywania wartości.
- (38) Ograniczenia w korzystaniu z cyfrowego euro przez użytkowników cyfrowego euro mających miejsce zamieszkania lub siedzibę poza strefą euro nie powinny być bardziej korzystne niż te, które obowiązują użytkowników cyfrowego euro mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w strefie euro, również ze względu na kwestie suwerenności monetarnej i stabilności finansowej zarówno w strefie euro, jak i poza nią.
- (39) Wszelkie ograniczenia dotyczące funkcji cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości, które Europejski Bank Centralny zdecydował się wprowadzić, powinny być wiążące dla dostawców usług płatniczych prowadzących dystrybucję cyfrowego euro oraz powinny być przez nich wdrażane. Chociaż osoby fizyczne lub prawne mogą posiadać jeden rachunek płatniczy w cyfrowym euro lub większą liczbę takich rachunków u tego samego dostawcy usług płatniczych lub

u różnych dostawców usług płatniczych, powinny one podlegać indywidualnemu limitowi utrzymywanej kwoty, którą użytkownik cyfrowego euro może rozłożyć między różnych dostawców usług płatniczych. Dostawcy usług płatniczych mogą oferować użytkownikom cyfrowego euro możliwość posiadania zgodnie z prawem wspólnego rachunku płatniczego w cyfrowym euro. W takim przypadku limit utrzymywanej kwoty nałożony na wspólny rachunek płatniczy w cyfrowym euro powinien być równy sumie limitów utrzymywanej kwoty przyznanych danym użytkownikom cyfrowego euro. W przypadku gdy posiadaczem prawnym rachunku płatniczego prowadzonego w cyfrowym euro jest tylko jeden użytkownik cyfrowego euro, ale z technicznego punktu widzenia do rachunku może mieć dostęp i może z niego korzystać kilka osób na podstawie faktycznego lub prawnego upoważnienia udzielonego przez użytkownika cyfrowego euro, wszelkie limity utrzymywanej kwoty nałożone w odniesieniu do rachunku płatniczego w cyfrowym euro powinny pozostać równe limitowi utrzymywanej kwoty określonego dla rachunku płatniczego w cyfrowym euro posiadanego przez jednego użytkownika cyfrowego euro, aby zapobiec próbom obchodzenia limitów utrzymywanej kwoty.

- (40) Aby zapewnić szeroki dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego zgodnie z jego statusem prawnego środka płatniczego oraz aby wesprzeć jego rolę jako monetarnego oparcia w strefie euro, osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania w strefie euro, osoby fizyczne, które otworzyły rachunek w cyfrowym euro w czasie, gdy miały miejsce zamieszkania w strefie euro, ale już go nie mają, a także osoby odwiedzające, nie powinny być obciążane opłatami za podstawowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro. Oznacza to, że tacy użytkownicy cyfrowego euro nie powinni ponosić żadnych bezpośrednich opłat za podstawowy dostęp do cyfrowego euro i podstawowe korzystanie z niego, w tym nie powinni być obciążani opłatami transakcyjnymi ani żadnymi innymi opłatami, które są bezpośrednio powiązane ze świadczeniem usług związanych z podstawowym korzystaniem z cyfrowego euro. Użytkownicy cyfrowego euro nie powinni być zobowiązani do posiadania lub otwierania rachunku płatniczego w niecyfrowym euro ani do akceptowania innych produktów w niecyfrowym euro. Jeżeli użytkownik cyfrowego euro wyraża zgodę na korzystanie z pakietu usług obejmującego usługi związane z niecyfrowym euro i podstawowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro, dostawca usług płatniczych powinien mieć możliwość naliczania opłat za ten pakiet usług według swojego uznania. W takim przypadku opłaty za usługi związane z niecyfrowym euro nie powinny być różnicowane w zależności od tego, czy są one oferowane oddzielnie czy jako część pakietu obejmującego podstawowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro. Jeżeli użytkownik cyfrowego euro chce korzystać wyłącznie z podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro świadczonych przez danego dostawcę usług płatniczych i gdy ten użytkownik cyfrowego euro posiada również rachunek płatniczy w niecyfrowym euro u innego dostawcy usług płatniczych, usługi płatnicze związane z cyfrowym euro nie powinny być objęte opłatami, w tym opłatami za funkcje kaskady i odwróconej kaskady. Dostawcy usług płatniczych powinni mieć możliwość naliczania opłat od użytkowników cyfrowego euro za dodatkowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro wykraczające poza podstawowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro.
- (41) Europejski Bank Centralny ani Eurosystem nie obciążają dostawców usług płatniczych kosztami ponoszonymi w związku ze świadczeniem przez nich usług związanych z cyfrowym euro na rzecz użytkowników cyfrowego euro.

- (42) Ponieważ cyfrowe euro jest formą jednej waluty posiadającą status prawnego środka płatniczego, dostawcy usług płatniczych nie powinni naliczać nadmiernych opłat z tytułu transakcji płatniczych w cyfrowym euro. W szczególności nadanie cyfrowemu euro statusu prawnego środka płatniczego, co wiąże się z obowiązkową akceptacją, oznacza, że akceptanci byliby zmuszeni do akceptowania transakcji płatniczych w cyfrowym euro. Oprócz tego wszelkie opłaty naliczane za transakcję lub okres zmniejszają, bezpośrednio lub pośrednio, wartość nominalną otrzymywanych płatności, co jest istotnym elementem statusu prawnego środka płatniczego. Istotne jest zatem, aby opłata jako czynnik obniżający wartość nominalną cyfrowego euro była obiektywnie uzasadniona i proporcjonalna do celu, jakim jest zapewnienie skutecznego korzystania z cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego.
- (43) W celu zapewnienia jednolitych i proporcjonalnych opłat w całej strefie euro Europejski Bank Centralny powinien regularnie monitorować ich poziom i na tej podstawie podawać do wiadomości publicznej ich wysokość wraz ze sprawozdaniem wyjaśniającym. Ustalenie maksymalnej wysokości opłaty powinno umożliwiać wolną konkurencję między pośrednikami poniżej tego poziomu. Wysokość opłat nie powinna przekraczać odpowiednich kosztów ponoszonych przez dostawców usług płatniczych w związku ze świadczeniem usług płatniczych związanych z cyfrowym euro w odniesieniu do transakcji płatniczych w cyfrowym euro, które to koszty są elementami obiektywnymi i mogą obejmować rozsądną marżę zysku. W tym celu Europejski Bank Centralny powinien posłużyć się szacunkami reprezentatywnego średniego kosztu ponoszonego przez dostawców usług płatniczych w całej strefie euro i w związku z tym powinien być w stanie zebrać odpowiednie dane od dostawców usług płatniczych. Odpowiednie koszty świadczenia usług płatniczych związanych z cyfrowym euro w odniesieniu do transakcji płatniczych w cyfrowym euro powinny wynikać z kosztów ponoszonych przez reprezentatywną grupę najbardziej efektywnych dostawców usług płatniczych w danym roku. Właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie powinny odpowiadać za zapewnienie, aby dostawcy usług płatniczych przestrzegali maksymalnej wysokości opłat.
- (44) Ponadto, aby zapewnić efektywne korzystanie z cyfrowego euro, ważne jest, aby opłaty nie były wyższe niż te pobierane w przypadku porównywalnych prywatnych cyfrowych środków płatniczych. Za porównywalne środki płatnicze należy uznać międzynarodowe systemy kart płatniczych podlegające rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751³⁰, krajowe systemy kart płatniczych oraz płatności natychmiastowe w punkcie interakcji realizowane przez dostawców usług płatniczych.
- (45) Ponieważ dostawcy usług płatniczych prowadzący dystrybucję cyfrowego euro nie byliby w stanie pobierać opłat od osób fizycznych za podstawowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro, konieczne może być wprowadzenie opłaty pobieranej w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych, która będzie pokrywać koszty dystrybucji ponoszone przez tych dostawców usług płatniczych. Opłata pobierana w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych powinna w wystarczającym stopniu pokrywać koszty dystrybucji ponoszone zarówno przez

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat *interchange* w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 1).

dostawców usług płatniczych świadczących usługę dystrybucji, jak i usługę acquiringu, w tym rozsądną marżę zysku.

- (46) Dystrybucja cyfrowego euro przez osoby fizyczne lub prawne mające miejsce zamieszkania lub siedzibę poza strefą euro może przyczynić się do zwiększenia wykorzystania euro w skali międzynarodowej. Przyniosłoby to również korzyści dla gospodarek państw strefy euro i innych gospodarek dzięki ułatwieniu dokonywania płatności transgranicznych w celach handlowych lub realizacji przekazów pieniężnych zgodnie z programem działań grupy G-20.
- (47) Nadmierna dystrybucja cyfrowego euro poza strefą euro mogłaby mieć niepożądany wpływ na wielkość i strukturę bilansu skonsolidowanego Europejskiego Banku Centralnego i krajowych banków centralnych. Wpływ na suwerenność monetarną i stabilność finansową państw spoza strefy euro może się również różnić w zależności od korzystania z cyfrowego euro poza strefą euro. Skutki te mogą być niekorzystne, w przypadku gdy cyfrowe euro zastąpi walutę krajową w dużej liczbie transakcji krajowych. W szczególności sytuacja, w której cyfrowe euro zaczyna odgrywać wiodącą rolę w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, faktycznie zastępując walutę krajową, może kolidować z kryteriami i procesem przyjęcia do strefy euro określonymi w art. 140 TFUE. Aby uniknąć niepożądanych skutków i zapobiec zagrożeniom dla suwerenności monetarnej i stabilności finansowej zarówno w strefie euro, jak i poza nią, należy zapewnić Unii możliwość zawierania umów z państwami trzecimi, a Europejskiemu Bankowi Centralnemu możliwość zawierania porozumień z krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich, których walutą nie jest euro, oraz z krajowymi bankami centralnymi państw trzecich w celu określenia warunków regularnego świadczenia usług płatniczych związanych z cyfrowym euro na rzecz użytkowników cyfrowego euro mających miejsce zamieszkania lub siedzibę poza strefą euro. Takie umowy i porozumienia nie powinny obejmować osób odwiedzających strefę euro, na rzecz których dostawcy usług płatniczych mający siedzibę w Europejskim Obszarze Gospodarczym³¹ mogą bezpośrednio świadczyć usługi płatnicze związane z cyfrowym euro zgodnie z Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
- (48) Świadczenie usług płatniczych związanych z cyfrowym euro na rzecz użytkowników cyfrowego euro mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, powinno podlegać porozumieniu zawartemu uprzednio między Europejskim Bankiem Centralnym a krajowym bankiem centralnym państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro, na wniosek państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro. Zgodnie z Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym użytkownicy cyfrowego euro mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich spoza strefy euro mogą korzystać z usług płatniczych związanych z cyfrowym euro świadczonych przez dostawców usług płatniczych mających siedzibę w Europejskim Obszarze Gospodarczym.
- (49) Świadczenie usług płatniczych związanych z cyfrowym euro na rzecz użytkowników cyfrowego euro mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich, z wyłączeniem państw trzecich lub terytoriów, które są objęte układem monetarnym z Unią, powinno podlegać umowie zawartej uprzednio między Unią a takim państwem trzecim. Zasada ta powinna również mieć zastosowanie w przypadku państw, które są

³¹ Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3).

stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konwencji ustanawiającej Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu. Uzupełnieniem takiej umowy powinno być porozumienie pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a krajowym bankiem centralnym państwa trzeciego. Pośrednicy mający siedzibę w tym samym kraju, w którym mają miejsce zamieszkania lub siedzibę użytkownicy cyfrowego euro, oraz dostawcy usług płatniczych mający siedzibę w Europejskim Obszarze Gospodarczym mogą świadczyć usługi płatnicze związane z cyfrowym euro na rzecz użytkowników cyfrowego euro mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich. Pośrednicy świadczący usługi płatnicze związane z cyfrowym euro w państwach trzecich powinni podlegać odpowiednim wymogom regulacyjnym i nadzorczym w celu zapewnienia bezpiecznej i odpowiedniej dystrybucji cyfrowego euro, które jest pieniądzem banku centralnego, oraz jego właściwego wykorzystania. W ramach zawieranej umowy międzynarodowej należy określić wymogi regulacyjne i nadzorcze, oparte na proporcjonalnych, obiektywnych i jednolitych kryteriach. Umowy i porozumienia z państwami trzecimi wysokiego ryzyka zidentyfikowanymi zgodnie z rozporządzeniem *[proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 421 final]* należy ograniczyć, zawiesić lub rozwiązać.

- (50) Świadczenie usług płatniczych związanych z cyfrowym euro na rzecz użytkowników cyfrowego euro mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich lub na terytoriach, które są objęte układem monetarnym z Unią, powinno być regulowane układami monetarnymi. Pośrednicy mający siedzibę w tym samym kraju, w którym mają miejsce zamieszkania lub siedzibę użytkownicy cyfrowego euro, oraz dostawcy usług płatniczych mający siedzibę w Europejskim Obszarze Gospodarczym mogą świadczyć usługi płatnicze związane z cyfrowym euro na rzecz użytkowników cyfrowego euro mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich lub na terytoriach, które są objęte układem monetarnym z Unią.
- (51) Korzystanie z cyfrowego euro w przypadku płatności obejmujących różne waluty przyczyniłoby się ponadto do zwiększenia wykorzystania euro w skali międzynarodowej. Przyniosłoby to również korzyści dla gospodarek państw strefy euro i innych gospodarek dzięki ułatwieniu dokonywania płatności transgranicznych w celach handlowych lub realizacji przekazów pieniężnych zgodnie z programem działań grupy G-20.
- (52) Użytkownicy cyfrowego euro, niezależnie od tego, czy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w strefie euro czy nie, mogą również mieć możliwość otrzymywania lub inicjowania płatności w różnych walutach między cyfrowym euro a walutą krajową. W porozumieniach zawartych między Europejskim Bankiem Centralnym a krajowymi bankami centralnymi w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, oraz w państwach trzecich należy określić warunki dostępu do interoperacyjnych systemów płatności i korzystania z nich do celów płatności w różnych walutach z wykorzystaniem cyfrowego euro.
- (53) Umowy i porozumienia dotyczące świadczenia usług płatniczych związanych z cyfrowym euro lub płatności w różnych walutach z wykorzystaniem cyfrowego euro powinny być zawierane na zasadzie dobrowolności, w pierwszej kolejności z państwami członkowskimi spoza strefy euro. Europejski Bank Centralny powinien współpracować z krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich, których walutą nie jest euro, w celu dokonywania płatności w różnych walutach z wykorzystaniem cyfrowego euro.

- (54) Konstrukcja techniczna cyfrowego euro powinna zapewniać jego szeroką dostępność i użyteczność dla ogółu społeczeństwa. W szczególności powinna ona sprzyjać większemu dostępowi osób wykluczonych finansowo lub osób zagrożonych wykluczeniem finansowym, osób z niepełnosprawnościami przez zapewnienie zgodności z wymogami dostępności określonymi w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882³² (europejski akt prawny w sprawie dostępności), osób z ograniczeniami funkcjonalnymi, które również odniosłyby korzyści z dostępności cyfrowego euro, lub osób o ograniczonych umiejętnościach cyfrowych oraz osób starszych. W tym celu cyfrowe euro powinno być wyposażone w funkcje użytkowe, które są nieskomplikowane i łatwe w obsłudze, a także powinno być dostatecznie dostępne za pośrednictwem szerokiej gamy urządzeń sprzętowych, aby zaspokoić potrzeby różnych grup ludności. Dostawcy usług płatniczych powinni ponadto zapewniać użytkownikom cyfrowego euro usługi płatnicze związane z cyfrowym euro niezależnie od tego, czy użytkownicy ci posiadają rachunki płatnicze w niecyfrowym euro. Dodatkowo użytkownicy ci powinni mieć możliwość posiadania rachunków płatniczych w cyfrowym euro u dostawców usług płatniczych innych niż ci, u których posiadają rachunki płatnicze w niecyfrowym euro.
- (55) Cyfrowe euro należy skonstruować w taki sposób, aby możliwe było programowanie warunkowych transakcji płatniczych w cyfrowym euro przez dostawców usług płatniczych. Cyfrowe euro nie powinno być jednak „programowalnym pieniądzem”, oznaczającym jednostki, które ze względu na określone w związku z ich charakterem warunki wydatkowania mogą być wykorzystywane wyłącznie do zakupu określonych rodzajów towarów lub usług lub podlegają ograniczeniom czasowym, zgodnie z którymi po upływie określonego czasu nie można ich już wykorzystać. Warunkowe transakcje płatnicze to płatności, które są automatycznie uruchamiane przez oprogramowanie na podstawie wcześniej określonych i uzgodnionych warunków. Wykorzystanie cyfrowego euro jako programowalnego pieniądza nie powinno stanowić celu ani skutku płatności warunkowych. Dostawcy usług płatniczych mogą opracowywać różne rodzaje rozwiązań logicznych w celu oferowania użytkownikom cyfrowego euro różnych warunkowych transakcji płatniczych, w tym zautomatyzowanych transakcji płatniczych służących do deponowania cyfrowych euro na rachunku lub wypłacania ich, wykonywania stałych zleceń płatniczych, w ramach których następuje automatyczne uruchomienie płatności określonej kwoty w określonym dniu, oraz płatności maszyna-maszyna, w przypadku których maszyny te są zaprogramowane tak, aby automatycznie uruchamiać płatności za zamówione części zamienne, za ładowanie energii elektrycznej i płacenie za energię elektryczną na najkorzystniejszych warunkach rynkowych, za opłacanie ubezpieczenia oraz opłaty leasingowe i konserwacyjne na podstawie wykorzystania.
- (56) Aby ułatwić korzystanie z cyfrowego euro i świadczenie innowacyjnych usług, Eurosystem powinien wspierać udostępnianie warunkowych transakcji płatniczych w cyfrowym euro. Po pierwsze, w odniesieniu do niektórych rodzajów usług płatności warunkowych można by wprowadzić szczegółowe środki, zasady i normy, które ułatwiłyby dostawcom usług płatniczych opracowywanie i obsługę interoperacyjnych aplikacji realizujących logikę warunkową. Może to obejmować zestaw narzędzi technicznych takich jak interfejsy programowania aplikacji. Po drugie, Eurosystem

³² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).

mógłby zapewnić dodatkowe funkcje w infrastrukturze rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro, niezbędne do świadczenia użytkownikom cyfrowego euro usług w zakresie płatności warunkowych. Mogłoby to ułatwiać rezerwację środków w infrastrukturze rozrachunkowej na potrzeby realizacji określonych płatności warunkowych w przyszłości. Dostawcy usług płatniczych powinni dostosować logikę biznesową wykonywania warunkowych transakcji płatniczych w cyfrowym euro zgodnie z normami i interfejsami programowania aplikacji, które Eurosystem może przyjąć w celu ułatwienia wykonywania takich transakcji.

- (57) Europejskie portfele tożsamości cyfrowej mogłyby ułatwić przeprowadzanie transakcji cyfrowych dzięki umożliwieniu uwierzytelniania, identyfikacji i wymiany atrybutów, w tym licencji i certyfikatów. Europejskie portfele tożsamości cyfrowej powinny przyczyniać się do zapewnienia skutecznego powszechnego dostępu do cyfrowego euro i korzystania z niego. Państwa członkowskie powinny wydawać europejskie portfele tożsamości cyfrowej na podstawie wspólnych norm i praktyk określonych w przepisach wykonawczych. Europejski portfel tożsamości cyfrowej powinien posiadać silne i specjalne zabezpieczenia zapewniające ochronę danych i prywatności oraz wysoki poziom certyfikacji bezpieczeństwa. W rozwiązaniach typu *front-end*, które mają zostać opracowane przez Europejski Bank Centralny, należy zatem odpowiednio uwzględnić specyfikacje techniczne dotyczące europejskich portfeli tożsamości cyfrowej. Pozwoli to na uzyskanie odpowiedniej interoperacyjności z europejskimi portfelami tożsamości cyfrowej, która umożliwi osiągnięcie korzyści wynikających z ich stosowania. Zależnie od wyboru użytkownika interoperacyjność z europejskim portfelem tożsamości cyfrowej powinna również umożliwiać wywiązanie się z wymogu należytej staranności wobec klienta zgodnie z rozporządzeniem (UE) [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 421 final]. Aby ponadto stworzyć klientom spójne środowisko korzystania z usług, pośrednicy mogą zdecydować o pełnej integracji swoich usług typu *front-end* związanych z cyfrowym euro ze specyfikacjami regulującymi europejskie portfele tożsamości cyfrowej.
- (58) Użytkownicy powinni mieć możliwość, jeśli sobie tego życzą, włączenia się do systemu cyfrowego euro i autoryzowania płatności w tej walucie za pomocą europejskich portfeli tożsamości cyfrowej. Dostawcy usług płatniczych powinni zatem być zobowiązani do akceptowania europejskich portfeli tożsamości cyfrowej do celów weryfikacji tożsamości zarówno potencjalnych, jak i obecnych klientów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 421 final]. Aby ułatwić otwieranie rachunków w cyfrowym euro w całej Unii, dostawcy usług płatniczych powinni również mieć możliwość korzystania z kwalifikowanych poświadczeń zapewnianych przez europejskie portfele tożsamości cyfrowej, w tym w celu wywiązania się na odległość z wymogu należytej staranności wobec klienta. Dostawcy usług płatniczych powinni też akceptować korzystanie z europejskich portfeli tożsamości cyfrowej, jeśli płatnik chce używać portfela do autoryzacji transakcji płatniczych w cyfrowym euro. Co więcej, aby ułatwić dokonywanie płatności zbliżeniowych w cyfrowym euro w trybie offline, należy umożliwić korzystanie z europejskich portfeli tożsamości cyfrowej do przechowywania cyfrowych euro w urządzeniu płatniczym.
- (59) Aby zapewnić jednolity poziom obsługi użytkowników, przepisy, normy i procesy dotyczące cyfrowego euro, które Europejski Bank Centralny może przyjąć w ramach

własnych kompetencji, powinny gwarantować każdemu użytkownikowi cyfrowego euro możliwość dokonywania transakcji płatniczych w cyfrowym euro z innymi użytkownikami cyfrowego euro w całej strefie euro, niezależnie od tego, którzy dostawcy usług płatniczych biorą udział w transakcji i z jakich usług typu *front-end* korzysta użytkownik. Aby ograniczyć fragmentację europejskiego rynku płatności detalicznych oraz wspierać konkurencję, efektywność i innowacje na tym rynku, a także rozwój instrumentów płatniczych w całej Unii zgodnie z celem strategii Komisji w zakresie płatności detalicznych, cyfrowe euro powinno, w miarę możliwości, być kompatybilne z prywatnymi rozwiązaniami w zakresie płatności cyfrowych oraz wykorzystywać synergie funkcjonalne i techniczne z tymi rozwiązaniami. W szczególności Europejski Bank Centralny powinien dążyć do zapewnienia kompatybilności cyfrowego euro z prywatnymi rozwiązaniami w zakresie płatności cyfrowych w punkcie interakcji oraz w zakresie transferów środków pieniężnych między osobami, w których to obszarach występuje obecnie znaczna fragmentacja unijnego rynku płatności detalicznych. W zapewnianiu takiej kompatybilności przydatne może być korzystanie ze standardów otwartych, wspólnych reguł i procesów oraz ewentualnie współdzielonej infrastruktury. O ile możliwe jest korzystanie z istniejących rozwiązań, jeżeli zostaną one uznane za odpowiednie do zapewnienia kompatybilności, w szczególności w celu zminimalizowania ogólnych kosztów dostosowania, o tyle takie istniejące rozwiązania nie powinny tworzyć nadmiernych zależności, które mogłyby uniemożliwić dostosowanie cyfrowego euro do nowych technologii lub byłyby niezgodne z cechami cyfrowego euro. Aby osiągnąć te cele i bez przyznawania jakichkolwiek możliwych do wyegzekwowania praw operatorom rynku, Europejski Bank Centralny powinien dążyć do zapewnienia kompatybilności cyfrowego euro z prywatnymi rozwiązaniami w zakresie płatności cyfrowych, z zachowaniem najwyższej staranności i w przypadkach, gdy uzna to za stosowne.

- (60) Aby ułatwić rozstrzyganie sporów, Europejski Bank Centralny powinien zapewnić dostawcom usług płatniczych i użytkownikom cyfrowego euro wsparcie techniczne i funkcjonalne w zakresie rozstrzygania sporów, związanych co najmniej z kwestiami technicznymi i oszustwami, również na wczesnym etapie ich rozstrzygania. Spory dotyczące kwestii technicznych obejmują między innymi różnice w kwotach transakcji, zdublowane transakcje bądź brak autoryzacji lub wstępnej walidacji. Spory dotyczące oszustw obejmują między innymi sytuacje kradzieży tożsamości, oszustwa dotyczące tożsamości akceptanta, podrabianie towarów.
- (61) Aby umożliwić użytkownikom cyfrowego euro dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego w ramach usług płatniczych związanych z cyfrowym euro, należy zapewnić im usługi typu *front-end*. Użytkownicy ci powinni mieć możliwość dostępu do usług płatniczych związanych z cyfrowym euro i korzystania z nich za pośrednictwem usług typu *front-end* świadczonych przez dostawców usług płatniczych i Europejski Bank Centralny. Dostawcy usług płatniczych powinni mieć możliwość podjęcia decyzji o korzystaniu z usług typu *front-end* świadczonych przez inne zainteresowane strony, w tym Europejski Bank Centralny, w szczególności w przypadku, gdy koszty opracowania i obsługi usług typu *front-end*, w tym aplikacji, są niewspółmiernie wysokie. W przypadku gdy użytkownicy cyfrowego euro mogą wybierać pomiędzy różnymi usługami typu *front-end*, decyzja o wyborze danej usługi typu *front-end* powinna ostatecznie należeć do tych użytkowników i nie powinni jej narzucać dostawcy usług płatniczych ani Europejski Bank Centralny. W związku z tym dostawcy usług płatniczych powinni być w stanie zapewnić użytkownikom cyfrowego euro możliwość dostępu do usług płatniczych związanych z cyfrowym euro

i korzystania z nich za pośrednictwem usług typu *front-end* świadczonych przez Europejski Bank Centralny. Europejski Bank Centralny i dostawcy usług płatniczych powinni wdrożyć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, w tym najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności, w celu zapewnienia, aby EBC nie mógł uzyskać dostępu do tożsamości poszczególnych użytkowników cyfrowego euro za pośrednictwem swojego rozwiązania typu *front-end*.

- (62) Aby uniknąć ingerencji w relacje z klientami dostawców usług płatniczych i ich rolę w dystrybucji cyfrowego euro, rozwiązania typu *front-end* dostarczane przez Europejski Bank Centralny powinny ograniczać się do zapewnienia interfejsu między użytkownikami cyfrowego euro a infrastrukturą płatniczą dostawców usług płatniczych. W szczególności Eurosystem nie nawiązywałby stosunków umownych z użytkownikami cyfrowego euro, nawet jeśli użytkownicy ci korzystaliby z usług typu *front-end* świadczonych przez Europejski Bank Centralny. EBC i dostawcy usług płatniczych powinni wdrożyć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, w tym najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności, w celu zapewnienia, aby EBC nie mógł uzyskać dostępu do tożsamości poszczególnych użytkowników cyfrowego euro za pośrednictwem swojego rozwiązania typu *front-end*.
- (63) Aby umożliwić użytkownikom sprawne korzystanie z cyfrowego euro, dostawcy usług płatniczych, którzy zapewniają użytkownikom cyfrowego euro usługi typu *front-end* umożliwiające dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego, powinni zadbać o to, aby użytkownicy cyfrowego euro mogli szybko i łatwo uzyskać dostęp do cyfrowego euro i korzystać z niego. W szczególności rachunki płatnicze w cyfrowym euro powinny być wyraźnie oznaczone za pomocą oficjalnego logo cyfrowego euro. Dostęp do rachunków płatniczych w cyfrowym euro powinien być możliwy za pośrednictwem jednej z głównych stron portalu internetowego lub aplikacji internetowej lub innych usług typu *front-end*, na takich samych zasadach jak ma to miejsce w przypadku rachunków płatniczych w niecyfrowym euro.
- (64) Aby zapewnić możliwość natychmiastowego rozliczania, transakcje w cyfrowym euro, zarówno dokonywane w trybie online, jak i offline, w tym w kontekście finansowania i def finansowania, a także funkcje kaskady i odwróconej kaskady, powinny być w normalnych okolicznościach rozliczane natychmiast, w ciągu zaledwie kilku sekund. Rozliczanie transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online powinno następować w ramach ustanowionej przez Eurosystem infrastruktury rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro. Transakcje płatnicze w cyfrowym euro dokonywane w trybie online powinny być rozliczane w ciągu kilku sekund, zgodnie z wymogami funkcjonalnymi i technicznymi przyjętymi przez Europejski Bank Centralny. Ostateczne rozliczenie transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online powinno następować w momencie zarejestrowania danej kwoty cyfrowych euro płatnika i odbiorcy w zatwierdzonej przez Europejski Bank Centralny infrastrukturze rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro, niezależnie od tego, czy cyfrowe euro są rejestrowane jako salda posiadanych zasobów czy jako jednostki wartości, i niezależnie od zastosowanej technologii. Przy tworzeniu infrastruktury rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro należy dążyć do zapewnienia dostosowania do nowych technologii, w tym technologii rozproszonego rejestru.
- (65) Ze względu na brak łączności sieciowej rozliczanie płatności zbliżeniowych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline powinno odbywać się w lokalnej

pamięci urządzenia płatniczego odpowiednio płatnika i odbiorcy. Płatności zbliżeniowe w cyfrowym euro dokonywane w trybie offline powinny być rozliczane w ciągu kilku sekund, zgodnie z wymogami funkcjonalnymi i technicznymi przyjętymi przez Europejski Bank Centralny. Ostateczne rozliczenie powinno następować w momencie aktualizacji zapisów dotyczących odnośnych zasobów cyfrowego euro w lokalnych urządzeniach pamięciowych odpowiednio płatnika i odbiorcy, niezależnie od tego, czy cyfrowe euro są rejestrowane jako salda posiadanych zasobów czy jako jednostki wartości, i niezależnie od zastosowanej technologii.

- (66) Ponieważ dostawcy usług płatniczych nie są stroną transakcji płatniczej w cyfrowym euro między dwoma użytkownikami cyfrowego euro, transakcje płatnicze w cyfrowym euro nie niosą ze sobą ryzyka systemowego, a zatem nie uzasadniają uznania ich za system w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³³. Transakcje płatnicze w cyfrowym euro powinny być rozliczane w ciągu kilku sekund, a zatem nie powinny być dozwolone żadne opcje kompensowania.
- (67) Ze względu na swobodę umów i w celu zapewnienia konkurencji użytkownicy cyfrowego euro powinni mieć możliwość przenoszenia rachunków płatniczych w cyfrowym euro do różnych dostawców usług płatniczych. Na wniosek użytkowników cyfrowego euro dostawcy usług płatniczych powinni następnie umożliwiać przeniesienie rachunków płatniczych w cyfrowym euro, przy zachowaniu tych samych identyfikatorów rachunków. W wyjątkowych okolicznościach, gdy dostawca usług płatniczych nie jest w stanie wykonać tego zadania, w tym z powodu utraty odpowiednich danych dotyczących rachunku płatniczego w cyfrowym euro, Europejski Bank Centralny powinien być w stanie zatwierdzić przeniesienie rachunków płatniczych w cyfrowym euro, tak aby nowy dostawca usług płatniczych wskazany przez użytkownika cyfrowego euro mógł pobrać informacje o zasobach cyfrowego euro tego użytkownika cyfrowego euro i dokończyć przeniesienie rachunku bez udziału niedostępnego dostawcy usług płatniczych. Proces ten powinien umożliwić użytkownikowi cyfrowego euro utrzymanie dostępu do posiadanych zasobów cyfrowego euro za pośrednictwem nowego wskazanego dostawcy usług płatniczych. Europejski Bank Centralny nie odgrywałby żadnej roli operacyjnej w przeniesieniu rachunku zarówno w przypadku kontynuacji działalności, jak i w wyjątkowych okolicznościach.
- (68) Zasadnicze znaczenie dla ochrony obywateli korzystających z cyfrowego euro, dla integralności danych osobowych przetwarzanych w związku z realizacją płatności w cyfrowym euro oraz dla zapewnienia sprawnego i skutecznego funkcjonowania cyfrowego euro ma zapobieganie oszustwom przez dostawców usług płatniczych. Zapobieganie oszustwom odgrywa kluczową rolę w utrzymaniu zaufania do jednej waluty. Aby to zapewnić, Europejski Bank Centralny może ustanowić ogólny mechanizm wykrywania oszustw i zapobiegania im, który wspomże działania w zakresie zwalczania oszustw prowadzone przez dostawców usług płatniczych w odniesieniu do transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online. W ramach ogólnego mechanizmu wykrywania oszustw i zapobiegania im dostępnych jest szereg funkcji niezbędnych do wykrywania schematów oszukańczego

³³ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

działania, których pojedynczy dostawca usług płatniczych nie byłby w stanie wykryć samodzielnie. Jeden dostawca usług płatniczych często nie ma pełnego oglądu wszystkich elementów, które mogą prowadzić do szybkiego wykrycia oszustwa. Skuteczność wykrywania oszustw można jednak zwiększyć dzięki informacjom o potencjalnie oszukańczych działaniach, pochodzącym od innych dostawców usług płatniczych. Taka ogólna funkcja wykrywania oszustw występuje w porównywalnych systemach płatności i jest niezbędna do osiągnięcia wyraźnie niskiej liczby oszustw, a tym samym do zagwarantowania bezpieczeństwa cyfrowego euro zarówno konsumentom, jak i akceptantom. Przekazywanie informacji między dostawcami usług płatniczych a mechanizmem wykrywania oszustw i zapobiegania im powinno być objęte najnowocześniejszymi środkami bezpieczeństwa i ochrony prywatności, które zapewnią, aby poszczególni użytkownicy cyfrowego euro nie mogli zostać zidentyfikowani przez centralny mechanizm wykrywania oszustw i zapobiegania im.

- (69) Aby przetwarzać płatności w cyfrowym euro dokonywane w trybie online lub offline, dostawcy usług typu *front-end* związanych z cyfrowym euro i emitenci europejskich portfeli tożsamości cyfrowej muszą uzyskać dostęp do technologii komunikacji zbliżeniowej (NFC) na urządzeniach mobilnych. Komponenty te obejmują w szczególności, ale nie wyłącznie, anteny NFC i tak zwane bezpieczne elementy urządzeń mobilnych (np. uniwersalna karta z układem scalonym (UICC), wbudowany element bezpieczeństwa (eSE), karta microSD itp.). Należy zatem zapewnić, aby w razie potrzeby świadczenia usług związanych z cyfrowym euro producenci oryginalnego sprzętu wytwarzający urządzenia mobilne ani dostawcy usług łączności elektronicznej nie blokowali dostępu do anten NFC i bezpiecznych elementów. Pieniądz banku centralnego będący prawnym środkiem płatniczym powinien być powszechnie dostępny. Aby osiągnąć ten cel również w gospodarce cyfrowej, dostawcy usług typu *front-end* związanych z cyfrowym euro i operatorzy europejskich portfeli tożsamości cyfrowej powinni być uprawnieni do przechowywania oprogramowania na odpowiednich urządzeniach mobilnych, tak aby dokonywanie transakcji w cyfrowym euro było możliwe z technicznego punktu widzenia zarówno w trybie online, jak i offline. W tym celu producenci oryginalnego sprzętu urządzeń mobilnych i dostawcy usług łączności elektronicznej powinni być zobowiązani do zapewnienia w razie potrzeby dostępu na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach do wszystkich komponentów sprzętu i oprogramowania do celów dokonywania transakcji w cyfrowym euro w trybie online i offline. We wszystkich przypadkach tacy operatorzy byliby zobowiązani do zapewnienia wystarczającej wydajności odpowiednich funkcji sprzętu i oprogramowania w urządzeniach mobilnych, służących do przetwarzania transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online oraz do przechowywania cyfrowych euro na urządzeniach mobilnych do celów dokonywania transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline. Obowiązek ten powinien pozostawać bez uszczerbku dla art. 6 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2022/1925, na mocy którego strażnicy dostępu są zobowiązani do zapewnienia nieodpłatnie skutecznej interoperacyjności z systemem operacyjnym, funkcjami sprzętu lub oprogramowania urządzeń mobilnych oraz dostępu do nich do celów interoperacyjności, co ma zastosowanie do istniejących i nowych cyfrowych środków płatniczych, w tym cyfrowego euro.
- (70) Prawa do prywatności i ochrony danych osobowych są prawami podstawowymi zapisanymi w art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Jak podkreśliła

Europejska Rada Ochrony Danych³⁴, wysoki poziom prywatności i ochrony danych jest niezbędny, aby zapewnić zaufanie Europejczyków do przyszłego cyfrowego euro. Opinia ta jest też zgodna z zasadami porządku publicznego grupy G-7 dotyczącymi detalicznych cyfrowych walut banku centralnego. Przetwarzanie danych osobowych w celu zapewnienia zgodności i w kontekście niniejszego rozporządzenia odbywałoby się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679³⁵ i rozporządzeniem (UE) 2018/1715³⁶, a także, w stosownych przypadkach, zgodnie z dyrektywą 2002/58/WE³⁷.

- (71) Cyfrowe euro należy zatem skonstruować w taki sposób, aby zminimalizować przetwarzanie danych osobowych przez dostawców usług płatniczych i Europejski Bank Centralny do tego, co jest konieczne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania cyfrowego euro. Cyfrowe euro powinno być dostępne w trybie offline, przy zachowaniu poziomu prywatności wobec dostawców usług płatniczych, który będzie porównywalny z poziomem prywatności przy wypłatach banknotów w bankomatach. Rozliczanie transakcji w cyfrowym euro powinno odbywać się w taki sposób, aby ani Europejski Bank Centralny, ani krajowe banki centralne nie mogły przypisać danych do zidentyfikowanego lub możliwego do zidentyfikowania użytkownika cyfrowego euro.
- (72) Uwzględnienie ochrony danych już w fazie projektowania i domyślna ochrona danych powinny być wbudowane we wszystkie systemy przetwarzania danych opracowywane i używane w ramach niniejszego rozporządzenia. Przetwarzanie danych osobowych powinno podlegać odpowiednim zabezpieczeniom praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Zabezpieczenia te powinny polegać na wdrożeniu środków technicznych i organizacyjnych, w szczególności zapewniających poszanowanie zasad ochrony danych określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i rozporządzeniu (UE) 2018/1715, w tym zasady minimalizacji danych i zasady celowości.
- (73) Dostawcy usług płatniczych powinni mieć możliwość przetwarzania danych osobowych w zakresie, w jakim jest to konieczne do realizacji zadań, które są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania cyfrowego euro. Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/679 czynności przetwarzania należy uznać za zgodne z prawem w odniesieniu do cyfrowego euro w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – są one niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W ramach niniejszego rozporządzenia przetwarza się dane osobowe do celów następujących zadań: egzekwowanie limitów utrzymywanej kwoty, inicjowanie finansowania i def finansowania zasobów użytkownika oraz zarządzanie lokalnymi urządzeniami pamięciowymi na potrzeby płatności w cyfrowym euro dokonywanych w trybie

³⁴ Oświadczenie w sprawie wariantów konstrukcji cyfrowego euro z perspektywy prywatności i ochrony danych przyjęte 10 października 2022 r.

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE, Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.

³⁷ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej, Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

offline, które to zadania leżą w interesie publicznym i mają zasadnicze znaczenie dla ochrony obywateli korzystających z cyfrowego euro, a także dla stabilności i integralności unijnego systemu finansowego. Administratorami danych osobowych w odniesieniu do tych zadań są dostawcy usług płatniczych. Ponadto dostawcy usług płatniczych mogą przetwarzać dane osobowe w celu wykonywania dotychczasowych zadań leżących w interesie publicznym lub w celu wypełnienia zobowiązania prawnego ustanowionego w prawie Unii, które mają zastosowanie do środków pieniężnych określonych w dyrektywie (UE) 2015/2366. Zadania te dotyczą świadczenia usług płatniczych oraz zapobiegania oszustwom i ich wykrywania zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366, zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849, wypełniania obowiązków związanych z opodatkowaniem i unikaniem opodatkowania oraz zarządzania ryzykiem operacyjnym i ryzykiem dla bezpieczeństwa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/255.

- (74) Przetwarzanie danych osobowych w celu weryfikowania, czy użytkownicy są osobami lub podmiotami umieszczonymi w wykazie na podstawie środków ograniczających przyjętych zgodnie z art. 215 TFUE, powinno być zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679. Przetwarzanie nazwisk oraz identyfikatorów rachunków płatniczych osób fizycznych musi być proporcjonalne i niezbędne do zapewnienia zgodności ze środkami ograniczającymi przyjętymi zgodnie z art. 215 TFUE przewidującymi zamrożenie aktywów lub zakaz udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych.
- (75) Transakcje płatnicze w cyfrowym euro dokonywane w trybie offline to płatności dokonywane w niewielkiej odległości fizycznej („twarzą w twarz”). Są one podobne do transakcji gotówkowych i powinny być traktowane w podobny sposób pod względem prywatności. Dostawcy usług płatniczych nie powinni zatem przetwarzać danych osobowych związanych z transakcjami płatniczymi w cyfrowym euro dokonywanymi w trybie offline, a jedynie dane osobowe związane z deponowaniem lub wypłacaniem cyfrowych euro z rachunków płatniczych w cyfrowym euro w celu załadowania ich na lokalne urządzenia pamięciowe lub z lokalnych urządzeń pamięciowych na rachunki płatnicze w cyfrowym euro. Obejmuje to identyfikator lokalnych urządzeń pamięciowych, który dostawcy usług płatniczych przypisują do użytkownika cyfrowego euro posiadającego cyfrowe euro w trybie offline. Ten poziom prywatności byłby porównywalny do wypłat banknotów w bankomatach, w przypadku których dostawcy usług płatniczych przetwarzają dane osobowe związane z tożsamością użytkownika oraz dane dotyczące sposobu realizacji transakcji finansowania i def finansowania. Oznacza to, że w przypadku transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline nie powinno mieć miejsca monitorowanie danych dotyczących transakcji.
- (76) Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne mogą przetwarzać dane osobowe w zakresie, w jakim jest to konieczne do realizacji zadań, które są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania cyfrowego euro. W ramach niniejszego rozporządzenia przetwarza się dane osobowe do celów następujących zadań: rozliczanie transakcji płatniczych w cyfrowym euro oraz zarządzanie bezpieczeństwem i integralnością infrastruktury do obsługi cyfrowego euro, które to zadania leżą w interesie publicznym i mają zasadnicze znaczenie dla ochrony obywateli korzystających z cyfrowego euro, a także dla stabilności i integralności unijnego systemu finansowego. Zadanie związane z utrzymaniem bezpieczeństwa i integralności cyfrowej infrastruktury do obsługi cyfrowego euro obejmuje działania związane z zapewnieniem stabilności

i odporności operacyjnej cyfrowego euro. Administratorami danych osobowych w odniesieniu do tych zadań byłyby Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne. Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne przetwarzałyby dane osobowe do celów wykonywania tych zadań przy użyciu najnowocześniejszych środków bezpieczeństwa i ochrony prywatności, takich jak pseudonimizacja lub szyfrowanie, aby zapewnić, by dane nie mogły być wykorzystane do bezpośredniej identyfikacji konkretnego użytkownika cyfrowego euro.

- (77) W celu egzekwowania limitów utrzymywanej kwoty i zapewnienia przenoszenia rachunków płatniczych w cyfrowym euro w wyjątkowych okolicznościach i sytuacjach awaryjnych na wniosek użytkownika cyfrowego euro pojedynczy punkt dostępu do identyfikatorów użytkowników cyfrowego euro i powiązanych limitów utrzymywanej kwoty cyfrowego euro jest niezbędny do zapewnienia sprawnego funkcjonowania cyfrowego euro w całej strefie euro, ponieważ użytkownicy cyfrowego euro mogą posiadać rachunki płatnicze w cyfrowym euro w różnych państwach członkowskich. Przy ustanawianiu pojedynczego punktu dostępu Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne powinny zapewnić, aby przetwarzanie danych osobowych było zminimalizowane do tego, co jest bezwzględnie niezbędne, oraz aby w procesie tym uwzględniono ochronę danych w fazie projektowania i domyślną ochronę danych. Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne powinny rozważyć, w stosownych przypadkach i w celu zminimalizowania ryzyka naruszenia danych, wykorzystanie zdecentralizowanego przechowywania danych.
- (78) W pakiecie dotyczącym przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, przyjętym przez Komisję 21 lipca 2021 r.³⁸ („pakiet dotyczący AML”), Komisja zaproponowała znaczne wzmocnienie przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy („AML”) w całej Unii. Zgodnie z tym celem oraz z myślą o zapewnieniu skutecznego stosowania wymogów dotyczących AML/CFT w odniesieniu do cyfrowego euro niniejsze rozporządzenie powinno stanowić, że transakcje płatnicze w cyfrowym euro dokonywane w trybie online podlegają wymogom dotyczącym AML/CFT określonym w dyrektywie (UE) 2015/849.
- (79) Aby ułatwić powszechne wprowadzenie cyfrowego euro, potencjalnym użytkownikom cyfrowego euro należy zapewnić w sposób zharmonizowany w całej strefie euro łatwy dostęp do usług płatniczych związanych z cyfrowym euro świadczonych przez dostawców usług płatniczych. W związku z tym właściwe jest, bez uszczerbku dla podejścia opartego na ocenie ryzyka leżącego u podstaw pakietu dotyczącego AML, aby unijny Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy („AMLA”) uwzględnił kwestię otwierania rachunków płatniczych w cyfrowym euro w swoich regulacyjnych standardach technicznych dotyczących należytej staranności wobec klienta. W przypadku transakcji lub stosunków biznesowych obarczonych

³⁸ Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (COM(2021) 420 final); wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie mechanizmów, które państwa członkowskie powinny wprowadzić, mających na celu zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz uchylającej dyrektywę (UE) 2015/849 (COM(2021) 423 final); wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu („AMLA”) (COM(2021) 421 final); wniosek dotyczący przekształcenia rozporządzenia (UE) 2015/847 rozszerzający wymogi dotyczące identyfikowalności na kryptoaktywa (COM(2021) 422 final).

niskim ryzykiem AMLA powinien określić odpowiednie uproszczone środki należytej staranności, które dostawcy usług płatniczych powinni stosować. Opracowanie tych regulacyjnych standardów technicznych powinno zostać potraktowane priorytetowo przez AMLA.

- (80) W przeciwieństwie do transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline transakcje płatnicze w cyfrowym euro dokonywane w trybie online nie ograniczają się jedynie do transakcji dokonywanych w niewielkiej odległości fizycznej i mogą służyć do przekazywania środków na odległość między użytkownikami cyfrowego euro. W przypadku transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online cyfrowe waluty banku centralnego mogą stwarzać większe ryzyko w zakresie AML/CFT niż gotówka, ponieważ działałyby one jako instrument o płynności podobnej do płynności gotówki, ale nieobjęty ograniczeniami możliwości przenoszenia, które nieodłącznie charakteryzują gotówkę. Należy zatem ustanowić, że transakcja płatnicza w cyfrowym euro dokonywana w trybie online ma podlegać dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847³⁹.
- (81) W celu zapewnienia spójnego stosowania wymogów dotyczących prawnych środków płatniczych i odzwierciedlenia rozwoju technologicznego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie aktów delegowanych w odniesieniu do dodatkowych wyjątków od obowiązku akceptowania transakcji oraz rodzajów danych osobowych przetwarzanych przez dostawców usług płatniczych, Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne oraz dostawców usług wsparcia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (82) Chociaż transakcje płatnicze w cyfrowym euro dokonywane w trybie offline są podobne do transakcji gotówkowych i powinny być traktowane w podobny sposób pod względem prywatności, określone limity utrzymywanej kwoty i wysokości transakcji w przypadku płatności zbliżeniowych w trybie offline są niezbędne do ograniczenia ryzyka związanego z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
- (83) W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania limitów utrzymywanych kwot i wysokości transakcji w przypadku płatności zbliżeniowych w trybie offline należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴⁰. Przy przyjmowaniu aktów wykonawczych określających limity wysokości transakcji i utrzymywanej kwoty w cyfrowym euro w trybie offline należy stosować procedurę sprawdzającą, zważywszy że akty te przyczyniają się do przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 1).

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (84) Zgodnie z zasadą proporcjonalności konieczne i stosowne jest przyjęcie przepisów dotyczących w szczególności statusu euro jako prawnego środka płatniczego, jego dystrybucji, wykorzystania i podstawowych cech, aby osiągnąć podstawowy cel, jakim jest zapewnienie korzystania z euro jako jednej waluty w gospodarce cyfrowej. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (85) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁴¹ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i Europejską Radą Ochrony Danych, którzy wydali wspólną opinię dnia [XX XX 2023] r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1 *Przedmiot*

W celu dostosowania euro do zmian technologicznych i zapewnienia korzystania z niego jako jednej waluty w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się cyfrowe euro i określa przepisy dotyczące w szczególności jego statusu prawnego środka płatniczego, jego dystrybucji, wykorzystania i najważniejszych cech technicznych.

Artykuł 2 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „cyfrowe euro” oznacza cyfrową formę jednej waluty dostępną dla osób fizycznych i prawnych;
- 2) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁴²;
- 3) „transakcja płatnicza w cyfrowym euro” oznacza działanie zainicjowane przez płatnika lub w imieniu płatnika lub przez odbiorcę, polegające na deponowaniu, transferze lub wypłacie cyfrowego euro, niezależnie od leżących u jego podstawy zobowiązań między płatnikiem a odbiorcą;
- 4) „użytkownik cyfrowego euro” oznacza każdą osobę korzystającą z usługi płatniczej związanej z cyfrowym euro w charakterze płatnika, odbiorcy lub płatnika i odbiorcy;
- 5) „rachunek płatniczy w cyfrowym euro” oznacza rachunek, który co najmniej jeden użytkownik cyfrowego euro posiada u dostawcy usług płatniczych w celu uzyskania dostępu do cyfrowego euro zarejestrowanego w infrastrukturze rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro lub na urządzeniu służącym do obsługi

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

cyfrowego euro działającym w trybie offline oraz w celu inicjowania lub otrzymywania transakcji płatniczych w cyfrowym euro, zarówno w trybie offline, jak i online, niezależnie od technologii i struktury danych;

- 6) „europejskie portfele tożsamości cyfrowej” oznaczają portfele określone w art. 6a rozporządzenia (EUDIWR) *[proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej – COM(2021) 281 final]*;
- 7) „dostawca usług płatniczych” oznacza dostawcę usług płatniczych w rozumieniu art. 4 pkt 11 dyrektywy (UE) 2015/2366;
- 8) „usługa płatnicza związana z cyfrowym euro” oznacza co najmniej jeden z rodzajów działalności gospodarczej wymienionych w załączniku I;
- 9) „płatnik” oznacza każdego, kto posiada rachunek płatniczy w cyfrowym euro i zezwala na wykonanie zlecenia płatniczego z tego rachunku płatniczego w cyfrowym euro;
- 10) „odbiorca” oznacza każdego, kto jest zamierzonym odbiorcą środków pieniężnych stanowiących przedmiot transakcji płatniczej w cyfrowym euro;
- 11) „finansowanie” oznacza proces, w ramach którego użytkownik cyfrowego euro nabywa cyfrowe euro w zamian za gotówkę albo inne środki pieniężne, co powoduje powstanie bezpośredniego zobowiązania Europejskiego Banku Centralnego lub krajowego banku centralnego wobec tego użytkownika cyfrowego euro;
- 12) „definansowanie” oznacza proces, w ramach którego użytkownik cyfrowego euro wymienia cyfrowe euro na gotówkę lub inne środki pieniężne;
- 13) „krajowy bank centralny” oznacza krajowy bank centralny państwa członkowskiego, którego walutą jest euro;
- 14) „transakcja płatnicza w cyfrowym euro dokonywana w trybie online” oznacza transakcję płatniczą w cyfrowym euro, której rozliczenie odbywa się w infrastrukturze rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro;
- 15) „transakcja płatnicza w cyfrowym euro dokonywana w trybie offline” oznacza transakcję płatniczą w cyfrowym euro, która jest dokonywana w niewielkiej odległości fizycznej oraz której autoryzacja i rozliczenie odbywają się w lokalnych urządzeniach pamięciowych płatnika i odbiorcy;
- 16) „miejsce zamieszkania” oznacza miejsce, w którym osoba fizyczna legalnie przebywa w Unii w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE⁴³;
- 17) „warunkowa transakcja płatnicza w cyfrowym euro” oznacza transakcję płatniczą w cyfrowym euro, która jest zlecona automatycznie po spełnieniu wcześniej określonych warunków uzgodnionych przez płatnika i odbiorcę;
- 18) „programowalny pieniądz” oznacza jednostki pieniądza cyfrowego o logice wewnętrznej, która ogranicza pełną zamiennność każdej jednostki;

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 214).

- 19) „infrastruktura rozrachunkowa służąca do obsługi cyfrowego euro” oznacza infrastrukturę rozrachunkową do obsługi cyfrowego euro przyjętą przez Eurosystem;
- 20) „usługa typu *front-end*” oznacza wszystkie komponenty niezbędne do świadczenia usług na rzecz użytkowników cyfrowego euro, współdziałające za pośrednictwem zdefiniowanych interfejsów z rozwiązaniami typu *back-end* i innymi usługami typu *front-end*;
- 21) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest członkiem Unii Europejskiej;
- 22) „osoba odwiedzająca” oznacza osobę fizyczną, która nie ma miejsca stałego pobytu ani miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, i która podróżuje do jednego z tych państw członkowskich i przebywa w nim, w tym w celach turystycznych, biznesowych lub związanych z kształceniem i szkoleniem;
- 23) „państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro” oznacza państwo członkowskie, w odniesieniu do którego Rada nie zdecydowała, że spełnia ono warunki niezbędne do przyjęcia euro, zgodnie z art. 140 TFUE;
- 24) „opłata akceptanta” oznacza opłatę uiszczaną przez odbiorcę na rzecz dostawcy usług płatniczych w związku z realizacją transakcji płatniczej w cyfrowym euro;
- 25) „porównywalne cyfrowe środki płatnicze” oznaczają cyfrowe środki płatnicze, które obejmują płatność kartą debetową i płatność natychmiastową w punkcie interakcji, ale nie obejmują polecenia przelewu i polecenia zapłaty, które nie są inicjowane w punkcie interakcji;
- 26) „przeniesienie rachunku” oznacza przeniesienie na wniosek użytkownika cyfrowego euro od jednego dostawcy usług płatniczych do innego dostawcy usług płatniczych informacji o wszystkich lub niektórych usługach płatniczych związanych z cyfrowym euro, w tym o płatnościach cyklicznych, wykonywanych na rachunku płatniczym w cyfrowym euro, albo zasobów cyfrowego euro z jednego rachunku płatniczego w cyfrowym euro na inny, bądź obu tych elementów, z zamknięciem lub bez zamknięcia poprzedniego rachunku płatniczego w cyfrowym euro, przy jednoczesnym zachowaniu tego samego identyfikatora rachunku;
- 27) „identyfikator użytkownika” oznacza unikatowy identyfikator utworzony przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego dystrybucję cyfrowego euro, który jednoznacznie rozróżnia użytkowników cyfrowego euro do celów związanych z cyfrowym euro w trybie online, ale którego Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne nie mogą przypisać do możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej lub prawnej;
- 28) „alias użytkownika” oznacza unikatowy identyfikator o charakterze pseudonimu używany do ochrony tożsamości użytkownika podczas przetwarzania płatności w cyfrowym euro, który może zostać przypisany do możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej lub prawnej wyłącznie przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego dystrybucję cyfrowego euro lub przez użytkownika cyfrowego euro;
- 29) „uwierzytelnienie użytkownika” oznacza unikatową informację utworzoną przez dostawcę usług płatniczych prowadzącego dystrybucję cyfrowego euro, za pomocą której – wraz z identyfikatorem użytkownika – użytkownik cyfrowego euro może udowodnić prawo własności zasobów cyfrowego euro w trybie online zarejestrowanych w infrastrukturze rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro;

- 30) „dostawcy usług wsparcia” oznaczają co najmniej jeden wyznaczony przez Europejski Bank Centralny podmiot, który świadczy na rzecz wszystkich dostawców usług płatniczych prowadzących dystrybucję cyfrowego euro usługi mające na celu ułatwienie sprawnego funkcjonowania transakcji płatniczych w cyfrowym euro;
- 31) „urządzenie mobilne” oznacza urządzenie, które umożliwia użytkownikom cyfrowego euro autoryzację transakcji płatniczych w cyfrowym euro w trybie online lub offline, w tym w szczególności smartfony, tablety, inteligentne zegarki i wszelkiego rodzaju urządzenia nasobne.

ROZDZIAŁ II

USTANOWIENIE I EMISJA CYFROWEGO EURO

Artykuł 3

Ustanowienie cyfrowego euro

Niniejszym ustanawia się cyfrowe euro jako cyfrową formę jednej waluty.

Artykuł 4

Emisja cyfrowego euro

1. Zgodnie z Traktatami Europejski Bank Centralny ma wyłączne prawo do upoważniania do emisji cyfrowego euro, natomiast emisję cyfrowego euro mogą prowadzić Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne.
2. Cyfrowe euro stanowi bezpośrednie zobowiązanie Europejskiego Banku Centralnego lub krajowych banków centralnych wobec użytkowników cyfrowego euro.

Artykuł 5

Przepisy mające zastosowanie

1. Cyfrowe euro regulują przepisy niniejszego rozporządzenia uzupełnione aktami delegowanymi, do przyjęcia których Komisja jest uprawniona na podstawie art. 11, 33, 34, 35 i 38, oraz aktami wykonawczymi, do przyjęcia których Komisja jest uprawniona na podstawie art. 37.
2. W ramach niniejszego rozporządzenia cyfrowe euro podlega również szczegółowym środkom, zasadom i normom, które mogą zostać przyjęte przez Europejski Bank Centralny zgodnie z jego kompetencjami. Jeżeli te szczegółowe środki, zasady i normy mają wpływ na ochronę praw i wolności osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, Europejski Bank Centralny konsultuje się przed ich przyjęciem z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.
3. Zgodnie z art. 4 pkt 25 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zastąpionej dyrektywą (UE) [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie usług płatniczych i usług związanych z pieniądzem elektronicznym w ramach rynku wewnętrznego – COM(2023) 366 final] i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego – COM(2023) 367 final] z dnia XX/XX/2023 r., przepisy tej dyrektywy mają zastosowanie do transakcji płatniczych w cyfrowym euro.

4. Zgodnie z art. 2 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1230 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie płatności transgranicznych w Unii, zmienionego rozporządzeniem (UE) [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie świadczenia usług związanych z cyfrowym euro przez dostawców usług płatniczych zarejestrowanych w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – COM(2023) 368 final*], przepisy tego rozporządzenia mają zastosowanie do transakcji płatniczych w cyfrowym euro.
5. Bez uszczerbku dla art. 37 niniejszego rozporządzenia do transakcji płatniczych w cyfrowym euro zastosowanie mają dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych.

Artykuł 6 *Właściwe organy*

1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ w celu zapewnienia zgodności z rozdziałem III i art. 17 na swoim terytorium. Przekazują one Komisji informacje na temat tych organów, wskazując ewentualny podział funkcji i obowiązków.

Państwa członkowskie określają, jakie sankcje mają zastosowanie, gdy naruszone zostaną przepisy rozdziału III i art. 17, i wprowadzają wszystkie środki niezbędne do zapewnienia, aby przepisy te były wykonywane, co obejmuje uprawnienie właściwych organów do dostępu do niezbędnych danych. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o tych sankcjach i środkach, a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.
2. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zastąpiona dyrektywą (UE) [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie usług płatniczych i usług związanych z pieniądzem elektronicznym w ramach rynku wewnętrznego – COM(2023) 366 final*], reguluje nadzór sprawowany przez właściwe organy, system sankcji i ustalenia nadzorcze między właściwymi organami państw członkowskich pochodzenia i przyjmujących państw członkowskich dotyczące wypełniania przez dostawców usług płatniczych ich obowiązków zgodnie z rozdziałami IV, V, VI i VII niniejszego rozporządzenia.
3. Dyrektywa (UE) 2015/849 zastąpiona dyrektywą (UE) [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 423 final*] reguluje nadzór sprawowany przez właściwe organy, system sankcji i ustalenia nadzorcze między właściwymi organami państw członkowskich pochodzenia i przyjmujących państw członkowskich dotyczące działalności dostawców usług płatniczych w zakresie cyfrowego euro do celów zapewnienia przestrzegania przepisów rozdziału IX rozporządzenia (UE) [x] w sprawie ustanowienia cyfrowego euro.
4. Do celów nadzorowania przestrzegania przepisów rozdziałów IV, V i VII niniejszego rozporządzenia właściwe organy, o których mowa w ust. 2, współpracują z Europejskim Bankiem Centralnym.

5. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzanie odpowiednich środków w celu podnoszenia świadomości społeczeństwa na temat dostępności i cech cyfrowego euro oraz możliwości uzyskania dostępu do cyfrowego euro.

ROZDZIAŁ III

PRAWNY ŚRODEK PŁATNICZY

Artykuł 7

Status prawnego środka płatniczego

1. Cyfrowe euro ma status prawnego środka płatniczego.
2. Ze statusem cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego wiąże się obowiązek jego akceptacji, w pełnej wartości nominalnej, i możliwość wykorzystania go do wywiązania się z zobowiązania płatniczego.
3. W związku z obowiązkiem akceptacji cyfrowego euro odbiorca nie może odmówić przyjęcia cyfrowego euro przekazanego jako zapłata w celu wywiązania się z zobowiązania.
4. W związku z akceptacją cyfrowego euro w pełnej wartości nominalnej wartość pieniężna cyfrowego euro przedstawionego jako spłata zobowiązania jest równa wartości zobowiązania pieniężnego. Zabrania się nakładania dodatkowych opłat z tytułu spłaty zobowiązania przy użyciu cyfrowego euro.
5. W związku z możliwością wywiązania się z zobowiązania płatniczego za pomocą cyfrowego euro płatnik może wywiązać się z zobowiązania płatniczego przez przekazanie cyfrowego euro odbiorcy.

Artykuł 8

Zasięg terytorialny statusu prawnego środka płatniczego

1. Cyfrowe euro ma status prawnego środka płatniczego na potrzeby spłaty zobowiązania pieniężnego denominowanego w euro w trybie offline w strefie euro.
2. Cyfrowe euro ma status prawnego środka płatniczego na potrzeby spłaty zobowiązania pieniężnego denominowanego w euro w trybie online na rzecz odbiorcy mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w strefie euro.

Artykuł 9

Wyjątki od obowiązku akceptacji cyfrowego euro

Na zasadzie odstępstwa od art. 7 ust. 3 i art. 8 odbiorca może odmówić przyjęcia cyfrowego euro w każdym z poniższych przypadków:

- a) gdy odbiorca jest przedsiębiorstwem, które zatrudnia mniej niż 10 osób lub którego roczny obrót lub roczna suma bilansowa nie przekracza 2 mln EUR, lub które jest podmiotem prawnym o charakterze niezarobkowym w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695⁴⁴, chyba że akceptuje porównywalne cyfrowe środki płatnicze;

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz

- b) gdy dokonuje takiej odmowy w dobrej wierze i gdy taka odmowa wynika z uzasadnionych i mających zastosowanie w danym czasie powodów zgodnie z zasadą proporcjonalności w świetle konkretnych okoliczności pozostających poza kontrolą odbiorcy;
- c) gdy odbiorca jest osobą fizyczną wykonującą czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze;
- d) gdy przed dokonaniem płatności odbiorca uzgodnił z płatnikiem, że zostanie ona zrealizowana za pomocą innego środka płatniczego, z zastrzeżeniem art. 10.

Do celów lit. b) ciężar dowodu, że w konkretnym przypadku istniały uzasadnione i mające zastosowanie w danym czasie powody oraz że odmowa była proporcjonalna, spoczywa na odbiorcy.

Artykuł 10

Zakaz jednostronnego uniemożliwiania dokonywania płatności w cyfrowym euro

Odbiorcy, którzy podlegają obowiązkowi akceptacji cyfrowego euro, nie mogą stosować warunków umownych, które nie zostały indywidualnie wynegocjowane, ani praktyk handlowych, których celem lub skutkiem jest uniemożliwienie korzystania z cyfrowego euro przez płatników zobowiązań pieniężnych denominowanych w euro. Takie warunki umowne lub praktyki handlowe nie są wiążące dla płatnika. Warunki umowy uznaje się za niewynegocjowane indywidualnie, jeżeli zostały sporządzone wcześniej i jeżeli płatnik nie miał w związku z tym wpływu na ich treść, zwłaszcza jeśli zostały przedstawione konsumentowi w formie uprzednio sformułowanej umowy standardowej.

Artykuł 11

Dodatkowe wyjątki wchodzące w zakres prawa walutowego

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie dodatkowych wyjątków wchodzących w zakres prawa walutowego od zasady obowiązku akceptacji. Wyjątki te muszą być uzasadnione celem leżącym w interesie publicznym i proporcjonalne do tego celu, nie mogą zmniejszać skuteczności statusu cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego i są dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że dostępne są inne sposoby spłaty zobowiązań pieniężnych. Przy przygotowywaniu tych aktów delegowanych Komisja konsultuje się z Europejskim Bankiem Centralnym.

Artykuł 12

Interakcja między cyfrowym euro a banknotami i monetami euro

1. Cyfrowe euro jest wymienialne na banknoty i monety euro według wartości nominalnej.
2. Odbiorcy zobowiązań pieniężnych denominowanych w euro przyjmują płatności w cyfrowym euro zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, niezależnie od tego, czy przyjmują płatności w banknotach i monetach euro zgodnie z rozporządzeniem (UE) [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego – COM(2023) 364 final].

zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

W przypadku gdy akceptacja banknotów i monet euro oraz cyfrowego euro jest obowiązkowa zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia [XXX w sprawie statusu banknotów i monet euro jako prawnego środka płatniczego], płatnik jest uprawniony do wyboru środka płatniczego.

ROZDZIAŁ IV DYSTRYBUCJA

Artykuł 13

Dostawcy usług płatniczych

1. W ramach dyrektywy (UE) 2015/2366 dostawcy usług płatniczych mogą świadczyć usługi płatnicze związane z cyfrowym euro określone w załączniku I na rzecz:
 - a) osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich, których walutą jest euro;
 - b) osób fizycznych i prawnych, które otworzyły rachunek w cyfrowym euro w czasie, gdy miały miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich, których walutą jest euro, ale już nie mają miejsca zamieszkania ani siedziby w tych państwach członkowskich;
 - c) osób odwiedzających;
 - d) osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 18;
 - e) osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich, w tym na terytoriach objętych układem monetarnym z Unią, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 19 i 20.

Europejski Bank Centralny może ograniczyć dostęp do cyfrowego euro i możliwość korzystania z niego w określonym czasie przez użytkowników cyfrowego euro, o których mowa w lit. b) i c), z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 16 ust. 2. Czas tego ograniczenia określa się w zależności od miejsca zamieszkania danego użytkownika cyfrowego euro lub posiadania przez niego statusu osoby odwiedzającej.

Do celów lit. a) rezydenci obejmują zarówno obywateli Unii, jak i obywateli państw trzecich, którzy korzystają z prawa pobytu na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego.

2. Dostawcy usług płatniczych świadczący usługi prowadzenia rachunku w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366 umożliwiają użytkownikom cyfrowego euro ręczne lub automatyczne finansowanie lub definansowanie rachunków płatniczych w cyfrowym euro z rachunków płatniczych w niecyfrowym euro lub na rachunki płatnicze w niecyfrowym euro lub za pomocą banknotów i monet euro, gdy dostawca usług płatniczych świadczy usługi gotówkowe, z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń, które Europejski Bank Centralny może przyjąć zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia.
3. Dostawcy usług płatniczych udostępniają użytkownikom cyfrowego euro funkcje finansowania i definansowania:

- a) w dowolnym momencie, w sposób ciągły, w przypadku gdy finansowanie i def finansowanie odbywa się za pośrednictwem rachunków płatniczych w niecyfrowym euro;
 - b) gdy dostawca usług płatniczych świadczy usługi gotówkowe, w ramach których finansowanie i def finansowanie odbywa się za pomocą banknotów i monet euro.
4. Dostawcy usług płatniczych świadczący usługi prowadzenia rachunku w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366 umożliwiają użytkownikom cyfrowego euro:
- a) automatyczne def finansowanie kwoty cyfrowych euro przekraczającej ewentualne ograniczenia, które Europejski Bank Centralny może przyjąć zgodnie z art. 16, na rachunek płatniczy w niecyfrowym euro po otrzymaniu transakcji płatniczej w cyfrowym euro dokonywanej w trybie online;
 - b) dokonywanie transakcji płatniczych w cyfrowym euro w trybie online, w przypadku gdy kwota transakcji przekracza ich zasoby cyfrowego euro.
- Do celów lit. a) i b) oraz po uprzednim uzyskaniu zgody użytkowników cyfrowego euro dostawcy usług płatniczych łączą każdy rachunek płatniczy w cyfrowym euro z jednym rachunkiem płatniczym w niecyfrowym euro wskazanym przez użytkowników cyfrowego euro. Użytkownikom cyfrowego euro należy zapewnić możliwość posiadania wskazanego rachunku płatniczego w niecyfrowym euro u innego dostawcy usług płatniczych niż ten, u którego prowadzony jest dany rachunek płatniczy w cyfrowym euro.
5. Cyfrowe euro dystrybuowane przez dostawców usług płatniczych jest wymienne według wartości nominalnej z zapisami księgowymi i pieniądzem elektronicznym denominowanymi w euro.
6. Do celów usług płatniczych związanych z cyfrowym euro użytkownicy cyfrowego euro nawiązują stosunki umowne wyłącznie z dostawcami usług płatniczych. Użytkownicy cyfrowego euro nie nawiązują stosunku umownego z Europejskim Bankiem Centralnym ani krajowymi bankami centralnymi.
7. Użytkownicy cyfrowego euro mogą posiadać jeden rachunek płatniczy w cyfrowym euro lub większą ich liczbę, u tego samego dostawcy usług płatniczych lub u różnych dostawców usług płatniczych.
8. Dostawcy usług płatniczych nieodpłatnie udostępniają ogółowi społeczeństwa przystępne informacje na temat szczególnych cech usług płatniczych związanych z cyfrowym euro oraz warunków ich dystrybucji.

Artykuł 14

Dostęp do cyfrowego euro w państwach członkowskich, których walutą jest euro

1. Do celów dystrybucji cyfrowego euro wśród osób fizycznych, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a), instytucje kredytowe świadczące usługi płatnicze, o których mowa w pkt 1, 2 lub 3 załącznika I do dyrektywy (UE) 2015/2366, na wniosek klientów świadczą tym osobom wszystkie podstawowe usługi płatnicze związane z cyfrowym euro, o których mowa w załączniku II.
2. W przypadku osób fizycznych, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a), które nie posiadają rachunku w niecyfrowym euro, do dostępu konsumentów do rachunku w cyfrowym euro z podstawowymi usługami zastosowanie ma rozdział IV

dyrektywy 2014/92/UE dotyczący dostępu do podstawowego rachunku płatniczego, z wyjątkiem art. 17 i 18.

3. Państwa członkowskie wyznaczają organy, o których mowa w art. 1 lit. f) dyrektywy (UE) 2015/2366, lub instytucje świadczące żyro pocztowe, o których mowa w art. 1 lit. c) dyrektywy (UE) 2015/2366, w celu:
 - a) świadczenia podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro na rzecz osób fizycznych, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) i które nie posiadają lub nie chcą posiadać rachunku płatniczego w niecyfrowym euro;
 - b) świadczenia podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro i zapewnienia wsparcia w zakresie włączenia cyfrowego w niewielkiej odległości fizycznej (twarzą w twarz) osobom z niepełnosprawnościami, osobom z ograniczeniami funkcjonalnymi lub osobom o ograniczonych umiejętnościach cyfrowych oraz osobom starszym.
4. Dostawcy usług płatniczych, o których mowa w ust. 1–3, zapewniają wsparcie w zakresie włączenia cyfrowego osobom z niepełnosprawnościami, osobom z ograniczeniami funkcjonalnymi lub osobom o ograniczonych umiejętnościach cyfrowych oraz osobom starszym. Bez uszczerbku dla ust. 3 lit. b) wsparcie w zakresie włączenia cyfrowego obejmuje specjalną pomoc przy *onboardingu* w związku z rachunkiem w cyfrowym euro i korzystaniu ze wszystkich podstawowych usług związanych z cyfrowym euro.
5. Unijny Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy („AMLA”) ustanowiony na mocy rozporządzenia (UE) [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Urząd ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu („AMLA”) – (COM(2021) 421 final)*] i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego wspólnie wydają wytyczne określające interakcję między wymogami dotyczącymi AML/CFT a świadczeniem podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro, ze szczególnym naciskiem na włączenie finansowe słabszych grup społecznych, w tym osób ubiegających się o azyl lub beneficjentów ochrony międzynarodowej, osób nieposiadających stałego adresu zamieszkania lub obywateli państw trzecich, którym nie wydano zezwolenia na pobyt, ale których wydalenie jest niemożliwe z przyczyn prawnych lub faktycznych.

ROZDZIAŁ V

KORZYSTANIE Z CYFROWEGO EURO JAKO ŚRODKA PRZECHOWYWANIA WARTOŚCI I JAKO ŚRODKA PŁATNICZEGO

Artykuł 15 *Zasady*

1. Aby umożliwić osobom fizycznym i prawnym dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego, umożliwić określanie i wdrażanie polityki pieniężnej oraz wspierać stabilność systemu finansowego, korzystanie z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości może podlegać ograniczeniom.
2. Aby zapewnić skuteczne korzystanie z cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego oraz aby zapobiec nakładaniu nadmiernych opłat na akceptantów podlegających obowiązkowi akceptowania cyfrowego euro na podstawie rozdziału

II, przy jednoczesnym zapewnieniu pokrycia odpowiednich kosztów ponoszonych przez dostawców usług płatniczych w związku z realizacją płatności w cyfrowym euro, poziom opłat uiszczanych przez osoby fizyczne lub akceptantów na rzecz dostawców usług płatniczych lub opłat pobieranych w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych podlega ograniczeniom.

Artykuł 16

Ograniczenia w korzystaniu z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości

1. Do celów art. 15 ust. 1 Europejski Bank Centralny opracowuje instrumenty ograniczające korzystanie z cyfrowego euro jako środka przechowywania wartości oraz decyduje o ich parametrach i wykorzystaniu, zgodnie z ramami określonymi w niniejszym artykule. Dostawcy usług płatniczych świadczący usługi prowadzenia rachunku w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/2366 na rzecz osób fizycznych i prawnych, o których mowa w art. 12 ust. 1, stosują te ograniczenia do rachunków płatniczych w cyfrowym euro.
2. Parametry i wykorzystanie instrumentów, o których mowa w ust. 1:
 - a) służą osiągnięciu celów określonych w art. 15 ust. 1, w szczególności stabilności finansowej;
 - b) zapewniają możliwość wykorzystania i akceptowania cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego;
 - c) są zgodne z zasadą proporcjonalności.
3. Parametry i wykorzystanie instrumentów, o których mowa w ust. 1, są niedyskryminujące i jednolite w całej strefie euro.
4. Wszelkie limity utrzymywanej kwoty na rachunkach płatniczych w cyfrowym euro przyjęte zgodnie z ust. 1 mają zastosowanie zarówno do zasobów offline, jak i online. Jeżeli użytkownik cyfrowego euro korzysta z cyfrowego euro zarówno w trybie offline, jak i online, limit mający zastosowanie do cyfrowego euro w trybie online jest równy ogólnemu limitowi określonego przez Europejski Bank Centralny pomniejszonemu o limit utrzymywanej kwoty w odniesieniu do cyfrowych euro w trybie offline ustalony przez użytkowników cyfrowego euro. Użytkownik cyfrowego euro może ustalić swój limit utrzymywanej kwoty w trybie offline na dowolną kwotę między zerem a limitem utrzymywanej kwoty ustalonym zgodnie z art. 37.
5. Osoby odwiedzające strefę euro, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. c), oraz osoby fizyczne i prawne, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. b), d) i e), podlegają ograniczeniom w korzystaniu z euro jako środka przechowywania wartości, które nie są wyższe niż ograniczenia faktycznie stosowane w strefie euro wobec osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich, których walutą jest euro. Parametry i wykorzystanie instrumentów muszą być niedyskryminujące i jednolite we wszystkich państwach członkowskich, których walutą nie jest euro. Przy podejmowaniu decyzji o wykorzystaniu tych instrumentów w tych państwach członkowskich i ustalaniu ich parametrów Europejski Bank Centralny konsultuje się z krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich, których walutą nie jest euro.
6. W przypadku gdy użytkownik cyfrowego euro posiada wiele rachunków płatniczych w cyfrowym euro, użytkownik cyfrowego euro wskazuje dostawcom usług

płatniczych, u których prowadzone są rachunki płatnicze w cyfrowym euro, w jaki sposób indywidualny limit utrzymywanej kwoty ma zostać rozdzielony między poszczególne rachunki płatnicze w cyfrowym euro.

7. W przypadku gdy rachunek płatniczy w cyfrowym euro jest w posiadaniu co najmniej dwóch użytkowników cyfrowego euro, wszelkie limity utrzymywanej kwoty na takim rachunku płatniczym w cyfrowym euro przyjęte zgodnie z ust. 1 stanowią sumę limitów utrzymywanej kwoty przyznanych poszczególnym użytkownikom.
8. W ramach niniejszego rozporządzenia cyfrowe euro nie jest oprocentowane.

Artykuł 17

Opłaty za usługi płatnicze związane z cyfrowym euro

1. Do celów art. 15 ust. 2, bez uszczerbku dla ewentualnych opłat pobieranych za inne usługi płatnicze związane z cyfrowym euro, dostawcy usług płatniczych nie pobierają opłat od osób fizycznych, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a), b) i c), za świadczenie podstawowych usług płatniczych związanych z cyfrowym euro, o których mowa w załączniku II.
2. Do celów art. 15 ust. 2 wszelkie opłaty akceptanta lub opłaty pobierane w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych w odniesieniu do transakcji płatniczych w cyfrowym euro muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności. Wszelkie opłaty akceptanta lub opłaty pobierane w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych nie mogą przekraczać niższej z następujących dwóch kwot:
 - a) odpowiednich kosztów ponoszonych przez dostawców usług płatniczych w związku z realizacją płatności w cyfrowym euro, wraz z rozsądną marżą zysku;
 - b) opłat pobieranych za porównywalne cyfrowe środki płatnicze.
3. Europejski Bank Centralny regularnie monitoruje informacje istotne w kontekście kwot, o których mowa w ust. 2, i okresowo podaje do wiadomości publicznej kwoty ustalone w wyniku tego monitorowania wraz ze sprawozdaniem wyjaśniającym.
4. Europejski Bank Centralny może wymagać od dostawców usług płatniczych dostarczania wszelkich informacji niezbędnych do stosowania niniejszego artykułu i weryfikacji jego przestrzegania. Dostawcy usług płatniczych przesyłają wszelkie wymagane informacje w terminie określonym przez Europejski Bank Centralny. Europejski Bank Centralny może wymagać potwierdzenia takich informacji przez niezależnego audytora.
5. Opracowana przez Europejski Bank Centralny metodyka monitorowania i obliczania kwot, o których mowa w ust. 2 i 3, opiera się na następujących parametrach:
 - a) wysokość opłat pobieranych w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych i opłat akceptanta, o których mowa w ust. 2 lit. a), ustala się na podstawie odpowiednich kosztów ponoszonych w związku ze świadczeniem usług płatniczych związanych z cyfrowym euro przez najbardziej racjonalnych pod względem kosztów dostawców usług płatniczych reprezentujących łącznie jedną czwartą cyfrowych euro będących w dystrybucji w strefie euro w danym roku, zgodnie z informacjami zgłoszonymi Europejskiemu Bankowi

- Centralnemu przez dostawców usług płatniczych, wraz z rozsądną marżą zysku;
- b) rozsądną marżę zysku zawartą w maksymalnej kwocie, o której mowa w ust. 2 lit. a), oblicza się na podstawie marży zysku dostawców usług płatniczych pobierających najniższą marżę zysku reprezentujących łącznie jedną czwartą cyfrowych euro będących w dystrybucji w strefie euro w danym roku, zgodnie z informacjami zgłoszonymi Europejskiemu Bankowi Centralnemu przez dostawców usług płatniczych;
 - c) wysokość opłat pobieranych w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych i opłat akceptanta, o których mowa w ust. 2 lit. b), ustala się na podstawie reprezentatywnej grupy dostawców usług płatniczych udostępniających porównywalne cyfrowe środki płatnicze w strefie euro;
 - d) wysokości opłat, o których mowa w ust. 2, muszą być jednolite i muszą być stosowane w sposób niedyskryminujący w całej strefie euro.
6. Jedyną opłatą za transakcję, którą dostawcy usług płatniczych mogą nakładać na akceptantów, jest opłata akceptanta. Dostawcy usług płatniczych nie pobierają od akceptantów opłat za finansowanie i definansowanie cyfrowego euro, w tym za realizację transakcji płatniczych w cyfrowym euro, o których mowa w art. 13 ust. 4. Dostawcy usług płatniczych uwzględniają koszty związane z finansowaniem i definansowaniem w odpowiednich kosztach, o których mowa w ust. 2 lit. a).
7. Żadne opłaty pobierane w ramach rozliczeń między dostawcami usług płatniczych nie mają zastosowania do finansowania i definansowania cyfrowego euro, w tym transakcji płatniczych w cyfrowym euro, o których mowa w art. 13 ust. 4.

ROZDZIAŁ VI

DYSTRYBUCJA CYFROWEGO EURO POZA STREFĄ EURO

Artykuł 18

Dystrybucja cyfrowego euro wśród osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro

1. Dostawcy usług płatniczych mogą dystrybuować cyfrowe euro wśród osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, wyłącznie jeżeli Europejski Bank Centralny i krajowy bank centralny tego państwa członkowskiego podpisały stosowne porozumienie.
2. Podpisanie porozumienia, o którym mowa w ust. 1, podlega wszystkim następującym warunkom:
 - a) państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, powiadomiło pozostałe państwa członkowskie, Komisję i Europejski Bank Centralny o wystąpieniu z wnioskiem o zapewnienie osobom fizycznym i prawnym mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym państwie członkowskim dostępu do cyfrowego euro i możliwości korzystania z niego;
 - b) państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, zobowiązało się w swoim wniosku do:

- (i) zapewnienia, aby jego krajowy bank centralny przestrzegał wszelkich przepisów, wytycznych, instrukcji lub żądań wydanych przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do cyfrowego euro;
 - (ii) zapewnienia, aby jego krajowy bank centralny dostarczył wszelkich informacji na temat dostępu do cyfrowego euro i korzystania z niego w tym państwie członkowskim, których może wymagać Europejski Bank Centralny;
 - c) państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, przyjęło wszystkie przepisy krajowe niezbędne do zapewnienia przestrzegania odpowiednich wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub przepisów i norm przyjętych na podstawie art. 5 ust. 2.
3. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, określa się niezbędne środki i procedury wykonawcze oraz przypadki, w których porozumienie może zostać ograniczone, zawieszane lub wypowiedziane.
4. Dostawcy usług płatniczych wdrażają limity ustanowione przez Europejski Bank Centralny zgodnie z art. 16 ust. 4 dotyczące korzystania z cyfrowego euro przez osoby fizyczne i prawne mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, które to limity mają zastosowanie w tych państwach członkowskich.

Artykuł 19

Dystrybucja cyfrowego euro wśród osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich

1. Cyfrowe euro może być dystrybuowane wśród osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich wyłącznie, jeżeli Unia i dane państwo trzecie podpisały wcześniej stosowną umowę.
2. Rada, na podstawie zalecenia Komisji i po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, podejmuje decyzję w sprawie ustaleń dotyczących negocjacji i zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, o ile spełnione zostały wszystkie poniższe warunki:
- a) dane państwo trzecie zapewnia, aby:
 - (i) jego krajowy bank centralny oraz, w stosownych przypadkach, jego właściwy organ krajowy przestrzegały wszelkich przepisów, wytycznych, instrukcji lub żądań wydanych przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do cyfrowego euro;
 - (ii) jego krajowy bank centralny i, w stosownych przypadkach, jego właściwy organ krajowy dostarczały wszelkich informacji na temat stosowania cyfrowego euro w tym państwie trzecim, których może wymagać Europejski Bank Centralny;
 - b) państwo trzecie przyjęło wszystkie przepisy krajowe niezbędne do zapewnienia przestrzegania odpowiednich przepisów i norm określonych w niniejszym rozporządzeniu lub przyjętych na podstawie art. 5 ust. 2;
 - c) dane państwo trzecie zapewnia, aby pośrednicy mający siedzibę lub prowadzący działalność w tym państwie trzecim, którzy dystrybuują cyfrowe euro, podlegali wymogom nadzorczym i regulacyjnym, które są co najmniej

równoważne wymogom mającym zastosowanie do dostawców usług płatniczych mających siedzibę w Unii.

3. W umowie między Unią a państwem trzecim określa się niezbędne środki i procedury wykonawcze oraz przypadki, w których umowa może zostać ograniczona, zawieszona lub wypowiedziana, w szczególności w przypadku gdy państwo trzecie zostało uznane za państwo trzecie, w którym stwierdzono istotne braki strategiczne w krajowym systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, o którym to państwie mowa w art. 23 rozporządzenia [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 420 final*] lub za państwo trzecie, w którym występują niedociągnięcia w zakresie zgodności w jego krajowym systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, o którym to państwie mowa w art. 24 rozporządzenia [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 420 final*]. Uzupełnieniem tej umowy jest porozumienie między Europejskim Bankiem Centralnym a krajowym bankiem centralnym oraz, w stosownych przypadkach, właściwym organem krajowym państwa trzeciego.
4. Negocjacje z państwami trzecimi mogą zostać zawieszona z przyczyn, o których mowa w ust. 3.
5. Pośrednicy mający siedzibę lub prowadzący działalność w państwie trzecim wdrażają limity ustanowione przez Europejski Bank Centralny zgodnie z art. 16 ust. 5 dotyczące korzystania z cyfrowego euro przez osoby fizyczne i prawne mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie trzecim, które to limity mają zastosowanie w tym państwie trzecim.

Artykuł 20

Dystrybucja cyfrowego euro wśród osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich lub na terytoriach objętych układem monetarnym z Unią

1. Cyfrowe euro może być dystrybuowane wśród osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Andorze, Monako, San Marino i Państwie Watykańskim, francuskich zbiorowościach zamorskich: Saint-Barthélemy oraz Saint-Pierre i Miquelon, lub w jakimkolwiek innym państwie trzecim lub na jakimkolwiek innym terytorium objętym układem monetarnym w celu upoważnienia danego państwa trzeciego lub terytorium do stosowania euro jako oficjalnej waluty zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1103/97⁴⁵ i rozporządzeniem Rady (WE) nr 974/98⁴⁶ po wprowadzeniu stosownych zmian w odpowiednich układach monetarnych.
2. Z zastrzeżeniem dodatkowych warunków, które mogą zostać uzgodnione między Unią a danym państwem trzecim lub terytorium, dystrybucja cyfrowego euro wśród osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich lub na terytoriach objętych układem monetarnym, o którym mowa w ust. 1, musi spełniać wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

⁴⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, s. 1).

⁴⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro (Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1).

Artykuł 21
Płatności w różnych walutach

1. Płatności obejmujące przewalutowanie między cyfrowym euro a innymi walutami podlegają uprzednim porozumieniom między, z jednej strony, Europejskim Bankiem Centralnym, a, z drugiej strony, krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich, których walutą nie jest euro, oraz państw trzecich.
2. Europejski Bank Centralny współpracuje z krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich, których walutą nie jest euro, w celu umożliwienia interoperacyjnych płatności obejmujących przewalutowanie między cyfrowym euro a innymi walutami.

ROZDZIAŁ VII
CECHY TECHNICZNE

SEKCJA 1
FUNKCJE ZWIĄZANE Z CYFROWYM EURO

Artykuł 22
Dostępność i korzystanie

1. Cyfrowe euro:
 - a) ma funkcje związane z użytkowaniem i obsługą, które są proste i łatwe w użytkowaniu, w tym dla osób z niepełnosprawnościami, osób z ograniczeniami funkcjonalnymi lub osób o ograniczonych umiejętnościach cyfrowych oraz osób starszych;
 - b) jest dostępne dla osób z niepełnosprawnościami dzięki spełnieniu wymogów dostępności określonych w załączniku I do dyrektywy (UE) 2019/882.
2. Użytkownicy cyfrowego euro w swoich stosunkach z dostawcami usług płatniczych w celu świadczenia usług płatniczych związanych z cyfrowym euro nie są zobowiązani do posiadania lub otwierania rachunków płatniczych w niecyfrowym euro ani do akceptowania innych produktów w niecyfrowym euro.
3. Każdy rachunek płatniczy w cyfrowym euro ma unikatowy numer rachunku płatniczego w cyfrowym euro.
4. Każdy rachunek płatniczy w cyfrowym euro może być powiązany z jednym rachunkiem płatniczym w niecyfrowym euro lub większą liczbą takich rachunków, które to rachunki wskazuje użytkownik cyfrowego euro. Do celów art. 13 ust. 4 każdy rachunek płatniczy w cyfrowym euro może być powiązany tylko z jednym rachunkiem płatniczym w niecyfrowym euro.
5. Dostawcy usług płatniczych zezwalają na korzystanie z rachunku płatniczego w cyfrowym euro przez więcej niż jednego użytkownika cyfrowego euro.

Artykuł 23
Transakcje płatnicze w cyfrowym euro dokonywane w trybie online i offline

1. Cyfrowe euro jest dostępne na potrzeby transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych zarówno w trybie offline, jak i w trybie online, począwszy od pierwszej emisji cyfrowego euro.

2. Cyfrowe euro, utrzymywane online lub offline, jest wymienne według wartości nominalnej między tymi formami, na wniosek użytkowników cyfrowego euro.
3. Przed rozpoczęciem transakcji płatniczej w cyfrowym euro dokonywanej w ramach płatności zbliżeniowej odbiorca i płatnik są informowani o tym, czy dana transakcja płatnicza w cyfrowym euro będzie dokonywana w trybie offline czy online.

Artykuł 24

Warunkowe transakcje płatnicze w cyfrowym euro

1. Aby zapewnić dostawcom usług płatniczych i użytkownikom cyfrowego euro możliwość korzystania z warunkowych transakcji płatniczych w cyfrowym euro, Europejski Bank Centralny może:
 - a) przyjąć szczegółowe środki, zasady i normy zgodnie z art. 5 ust. 2, które dostawcy usług płatniczych mogą stosować w celu zapewnienia interoperacyjności warunkowych transakcji płatniczych w cyfrowym euro;
 - b) zapewnić funkcje w ramach infrastruktury rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro niezbędne do realizowania warunkowych transakcji płatniczych w cyfrowym euro, w tym do rezerwowania środków pieniężnych.
2. Cyfrowe euro nie jest programowalnym pieniądzem.

SEKCJA 2

SPOSOBY DYSTRYBUCJI

Artykuł 25

Europejskie portfele tożsamości cyfrowej

1. Usługi typu *front-end* są interoperacyjne lub zintegrowane z europejskimi portfelami tożsamości cyfrowej.
2. Na wniosek użytkowników cyfrowego euro dostawcy usług płatniczych prowadzący dystrybucję cyfrowego euro zapewniają, aby użytkownicy ci mogli korzystać z funkcji swoich europejskich portfeli tożsamości cyfrowej zgodnie z art. 6a rozporządzenia (UE) [proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 910/2014 w odniesieniu do ustanowienia europejskich ram tożsamości cyfrowej – COM(2021) 281 final].

Artykuł 26

Interoperacyjność

Europejski Bank Centralny dąży do zapewnienia w możliwym zakresie interoperacyjności norm regulujących usługi płatnicze związane z cyfrowym euro z odpowiednimi normami regulującymi prywatne cyfrowe środki płatnicze. Europejski Bank Centralny dąży do zapewnienia, w możliwym zakresie i w stosownych przypadkach, aby w odniesieniu do prywatnych cyfrowych środków płatniczych można było korzystać z zasad, norm i procesów regulujących usługi płatnicze związane z cyfrowym euro.

Do celów akapitu pierwszego interoperacyjność może być wspierana między innymi przez stosowanie otwartych norm.

Artykuł 27
Mechanizm rozwiązywania sporów

1. Bez uszczerbku dla sporów dotyczących legalności przetwarzania danych osobowych spory podlegają dyrektywie (UE) 2015/2366. Dyrektywa (UE) 2020/1828 ma zastosowanie do powództw przedstawicielskich wytaczanych przeciwko naruszeniom przepisów niniejszego rozporządzenia, które szkodzą lub mogą szkodzić zbiorowym interesom konsumentów.
2. Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne mogą udostępnić dostawcom usług płatniczych mechanizmy ułatwiające wymianę informacji na potrzeby rozwiązywania sporów. Takie mechanizmy mogą być obsługiwane bezpośrednio przez Europejski Bank Centralny lub przez dostawców usług wsparcia wyznaczonych przez Europejski Bank Centralny.
3. Europejski Bank Centralny nie może występować jako strona w sporach, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 28

Usługi typu front-end umożliwiające dostęp do cyfrowego euro i korzystanie z niego

1. Dostawcy usług płatniczych zajmujący się dystrybucją cyfrowego euro zapewniają użytkownikom cyfrowego euro możliwość wyboru następujących cyfrowych usług typu *front-end*, aby umożliwić im dostęp do usług płatniczych związanych z cyfrowym euro i korzystanie z nich:
 - a) usługi typu *front-end* opracowane przez dostawców usług płatniczych; oraz
 - b) usługi typu *front-end* opracowane przez Europejski Bank Centralny.W przypadku gdy dostawca usług płatniczych nie oferuje usługi typu *front-end* związanej z cyfrowym euro, taki dostawca usług płatniczych korzysta z usługi oferowanej przez Europejski Bank Centralny.
2. Usługi typu *front-end* oferowane przez Europejski Bank Centralny, o których to usługach mowa w ust. 1 lit. b), nie obejmują usług w zakresie relacji z klientami, które są świadczone wyłącznie przez dostawców usług płatniczych w ramach ich roli związanej z dystrybucją cyfrowego euro, zgodnie z art. 13 i dyrektywą (UE) 2015/2366. Europejski Bank Centralny nie ma dostępu do żadnych danych osobowych w związku z usługami typu *front-end* opracowanymi przez Europejski Bank Centralny i wykorzystywanymi przez dostawców usług płatniczych.
3. Dostawcy usług płatniczych prowadzący dystrybucję cyfrowego euro zapewniają, aby:
 - a) usługi płatnicze związane z cyfrowym euro były opatrzone oficjalnym logo cyfrowego euro;
 - b) użytkownicy cyfrowego euro mieli szybki i łatwy dostęp do rachunków płatniczych w cyfrowym euro i mogli z nich korzystać w szybki i łatwy sposób.

Artykuł 29

Przestrzeganie przepisów dotyczących sankcji unijnych przyjętych zgodnie z art. 215 TFUE

1. Dostawcy usług płatniczych realizujący transakcje płatnicze w cyfrowym euro weryfikują, czy którykolwiek z ich użytkowników cyfrowego euro jest osobą lub

podmiotem umieszczonym w wykazie. Dostawcy usług płatniczych przeprowadzają taką weryfikację niezwłocznie po wejściu w życie wszelkich nowych lub zmienionych środków ograniczających przyjętych zgodnie z art. 215 TFUE przewidujących zamrożenie aktywów lub zakaz udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych, oraz co najmniej raz każdego dnia kalendarzowego.

2. Poza przeprowadzaniem weryfikacji, o której mowa w ust. 1, podczas realizacji transakcji płatniczej w cyfrowym euro dostawca usług płatniczych płatnika i dostawca usług płatniczych odbiorcy uczestniczący w realizacji takiej transakcji nie weryfikują, czy płatnik lub odbiorca, których rachunki płatnicze w cyfrowym euro są wykorzystywane do realizacji tej transakcji płatniczej w cyfrowym euro, są osobami lub podmiotami umieszczonymi w wykazie.
3. Dostawca usług płatniczych, który nie przeprowadził weryfikacji, o których mowa w ust. 1, i realizuje transakcję płatniczą w cyfrowym euro, powodując, że inny dostawca usług płatniczych uczestniczący w realizacji tej transakcji płatniczej w cyfrowym euro nie zamroził aktywów osób lub podmiotów umieszczonych w wykazie lub udostępnił środki finansowe lub zasoby gospodarcze takim osobom lub podmiotom, rekompensuje szkody finansowe poniesione przez tego innego dostawcę usług płatniczych, wynikające z kar nałożonych na tego innego dostawcę usług płatniczych w ramach środków ograniczających przyjętych zgodnie z art. 215 TFUE przewidujących zamrożenie aktywów lub zakaz udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych.

Artykuł 30

Rozliczanie transakcji płatniczych w cyfrowym euro

1. Transakcje płatnicze w cyfrowym euro dokonywane w trybie online i offline rozlicza się natychmiastowo.
2. Ostateczne rozliczenie transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online odbywa się w chwili zarejestrowania transferu odnośnych cyfrowych euro od płatnika do odbiorcy w zatwierdzonej przez Eurosystem infrastrukturze rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro.
3. Ostateczne rozliczenie transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline odbywa się w chwili zaktualizowania rejestrów dotyczących odnośnych zasobów cyfrowego euro w lokalnych urządzeniach pamięciowych płatnika i odbiorcy.

Artykuł 31

Przenoszenie rachunków płatniczych w cyfrowym euro

1. Dostawcy usług płatniczych umożliwiają użytkownikom cyfrowego euro na ich wniosek przeniesienie ich rachunków płatniczych w cyfrowym euro do innych dostawców usług płatniczych, przy zachowaniu tych samych identyfikatorów rachunków.
2. W wyjątkowych okolicznościach, gdy dostawca usług płatniczych nie może ze względów operacyjnych świadczyć usług płatniczych związanych z cyfrowym euro na rzecz użytkowników cyfrowego euro przez dłuższy czas lub gdy utracił on odnośne dane dotyczące rachunku płatniczego w cyfrowym euro, Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne mogą zatwierdzić przeniesienie rachunków płatniczych w cyfrowym euro prowadzonych przez tego dostawcę usług płatniczych

do innego dostawcy usług płatniczych wskazanego przez danego użytkownika cyfrowego euro. Taka procedura przeniesienia pozwala nowemu dostawcy usług płatniczych dokończyć proces przenoszenia rachunku bez udziału niedostępnego dostawcy usług płatniczych.

Artykuł 32

Ogólny mechanizm wykrywania oszustw i zapobiegania im

1. Europejski Bank Centralny może ułatwić realizację zadań związanych z wykrywaniem oszustw i zapobieganiem im, wykonywanych przez dostawców usług płatniczych na podstawie dyrektywy (UE) 2015/2366, przez ustanowienie ogólnego mechanizmu wykrywania oszustw i zapobiegania im w odniesieniu do transakcji w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online, aby zapewnić sprawne i skuteczne funkcjonowanie cyfrowego euro. Ten ogólny mechanizm wykrywania oszustw i zapobiegania im może być obsługiwany bezpośrednio przez Europejski Bank Centralny lub przez dostawców usług wsparcia wyznaczonych przez Europejski Bank Centralny.
2. Przed opracowaniem szczegółowych specyfikacji elementów operacyjnych mechanizmu wykrywania oszustw i zapobiegania im Europejski Bank Centralny konsultuje się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.
3. Mechanizm wykrywania oszustw i zapobiegania im:
 - a) pozwala ocenić w czasie rzeczywistym ekspozycję na ryzyko wystąpienia oszustwa przy transakcjach w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online, na wyłączny użytek dostawców usług płatniczych, przed wprowadzeniem transakcji do infrastruktury rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro;
 - b) stanowi wsparcie dla dostawców usług płatniczych w wykrywaniu oszukańczych transakcji wśród rozliczonych już transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online.
4. Do celów niniejszego artykułu dostawcy usług płatniczych przekazują na potrzeby mechanizmu wykrywania oszustw i zapobiegania im informacje, o których mowa w załączniku V. Dostawcy usług płatniczych wdrażają odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, w tym najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności, w celu zapewnienia, aby w ramach usług wsparcia nie można było bezpośrednio zidentyfikować użytkowników cyfrowego euro na podstawie informacji przekazanych na potrzeby mechanizmu wykrywania oszustw i zapobiegania im.

Artykuł 33

Dostęp do urządzeń mobilnych na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach

1. Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 producenci oryginalnego sprzętu wytwarzający urządzenia mobilne i dostawcy usług łączności elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE)

2018/1972⁴⁷ zapewniają dostawcom usług typu *front-end* i dostawcom europejskich portfeli tożsamości cyfrowej skuteczną interoperacyjność z funkcjami sprzętu i oprogramowania niezbędnymi do przechowywania i przekazywania danych w celu przetwarzania transakcji w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online lub offline na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, a także zapewniają im dostęp do tych funkcji do celów interoperacyjności.

2. Nie zabrania się producentom oryginalnego sprzętu wytwarzającym urządzenia mobilne i dostawcom usług łączności elektronicznej, o których mowa w ust. 1, podejmowania bezwzględnie koniecznych i proporcjonalnych działań w celu zapewnienia, aby interoperacyjność nie zagrażała integralności funkcji sprzętu i oprogramowania, których dotyczy zobowiązanie do zapewnienia interoperacyjności, pod warunkiem że takie działania są należycie uzasadnione.
3. Do celu stosowania sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunków zgodnie z ust. 1 producenci oryginalnego sprzętu wytwarzający urządzenia mobilne i dostawcy usług łączności elektronicznej, o których mowa w ust. 1, publikują ogólne warunki skutecznej interoperacyjności i dostępu. Takie ogólne warunki obejmują informacje dotyczące alternatywnego mechanizmu rozstrzygania sporów zlokalizowanego w Unii Europejskiej. Mechanizm rozstrzygania sporów pozostaje bez uszczerbku dla prawa do dochodzenia roszczeń przed organami sądowymi zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym.

ROZDZIAŁ VIII

PRYWATNOŚĆ I OCHRONA DANYCH

Artykuł 34

Przetwarzanie przez dostawców usług płatniczych

1. Dostawcy usług płatniczych wykonują zadanie w interesie publicznym, w przypadku gdy przetwarzają dane osobowe do następujących celów:
 - a) egzekwowanie ograniczeń, w tym weryfikowanie, czy potencjalni lub obecni użytkownicy cyfrowego euro posiadają rachunki w cyfrowym euro u innych dostawców usług płatniczych, jak przewidziano w art. 16;
 - b) finansowanie i definansowanie, o których mowa w art. 13 ust. 2 i 3, oraz realizowanie transakcji płatniczych w cyfrowym euro, o których mowa w art. 13 ust. 4;
 - c) dostarczanie cyfrowego euro w trybie offline, w tym rejestrowanie i wyrejestrowywanie lokalnych urządzeń pamięciowych, jak określono w załączniku I lit. b);
 - d) przestrzeganie przepisów dotyczących sankcji unijnych, o których mowa w art. 29;
 - e) zobowiązania dostawców usług płatniczych wynikające z dyrektywy (UE) 2015/2366 związane z realizacją transakcji oraz zapobieganiem oszustwom i ich wykrywaniem, zwalczaniem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu

⁴⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej, Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36.

zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849, przestrzeganiem przepisów dotyczących opodatkowania zgodnie z dyrektywą Rady 2006/112/WE, dyrektywą Rady 2011/16/UE i odpowiednim prawem krajowym, zarządzaniem ryzykiem operacyjnym i ryzykiem dla bezpieczeństwa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554, a także zobowiązania wynikające z dyrektywy 2014/92/UE w zakresie, w jakim dotyczą one cyfrowego euro.

Do celów dostarczania cyfrowego euro w trybie offline przetwarzanie danych osobowych przez dostawców usług płatniczych ogranicza się do finansowania i deffinansowania zgodnie z art. 37 ust. 3, 4 i 5.

2. Do celów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–c) niniejszego artykułu, rodzaje danych osobowych określono w załączniku III.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu uzupełnienia rodzajów danych osobowych wymienionych w załączniku III.

Za administratorów danych osobowych w odniesieniu do celów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, uznaje się dostawców usług płatniczych. Jeżeli rachunek płatniczy w cyfrowym euro prowadzony przez jednego dostawcę usług płatniczych jest powiązany z rachunkiem płatniczym w niecyfrowym euro prowadzonym przez innego dostawcę usług płatniczych zgodnie z art. 13 ust. 4, wówczas ci dostawcy usług płatniczych są współadministratorami.

4. Dostawcy usług płatniczych wdrażają odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, w tym najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności, w celu zapewnienia, aby na podstawie wszelkich danych przekazywanych Europejskiemu Bankowi Centralnemu i krajowym bankom centralnym lub dostawcom usług wsparcia nie można było bezpośrednio zidentyfikować poszczególnych użytkowników cyfrowego euro.

Artykuł 35

Przetwarzanie danych osobowych przez Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne

1. Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne wykonują zadanie w interesie publicznym lub wykonują władzę publiczną, w przypadku gdy przetwarzają dane osobowe do następujących celów:
 - a) zapewnianie dostawcom usług płatniczych dostępu do infrastruktury rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro i ułatwianie wymiany komunikatów między dostawcami usług płatniczych;
 - b) rozliczanie transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie online;
 - c) gwarantowanie bezpieczeństwa i integralności infrastruktury rozrachunkowej służącej do obsługi cyfrowego euro oraz lokalnych urządzeń pamięciowych;
 - d) wspieranie dostawców usług płatniczych w weryfikowaniu, czy potencjalny użytkownik posiada już rachunki płatnicze w cyfrowym euro u innych dostawców usług płatniczych, w celu zapobiegania obchodzeniu limitów zgodnie z art. 16;
 - e) w wyjątkowych okolicznościach, o których mowa w art. 31 ust. 2, zatwierdzanie przenoszenia przez dostawców usług płatniczych rachunków płatniczych w cyfrowym euro posiadanych u tych dostawców usług

płatniczych do innych dostawców usług płatniczych wskazanych przez danego użytkownika cyfrowego euro.

2. Do celów, o których mowa w ust. 1, rodzaje danych osobowych określono w załączniku IV.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu uzupełnienia rodzajów danych osobowych wymienionych w załączniku IV.
4. Przetwarzanie danych osobowych do celów zadań, o których mowa w ust. 1, odbywa się z wykorzystaniem odpowiednich wspierających środków technicznych i organizacyjnych, w tym najnowocześniejszych środków bezpieczeństwa i ochrony prywatności. Obejmuje to wyraźną segregację danych osobowych w celu zapewnienia, aby Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne nie mogły bezpośrednio identyfikować poszczególnych użytkowników cyfrowego euro.
5. Administratorem danych osobowych w odniesieniu do celów, o których mowa w ust. 1 i 8 niniejszego artykułu, jest Europejski Bank Centralny. W przypadku gdy Europejski Bank Centralny wykonuje zadanie, o którym mowa w ust. 1 i 8, wspólnie z krajowymi bankami centralnymi, wówczas są one współadministratorami do celów tego zadania.
6. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przetwarzania danych osobowych w ramach wykonywania pozostałych zadań i uprawnień Europejskiego Banku Centralnego i krajowych banków centralnych, w tym nadzoru nad instytucjami kredytowymi i nadzoru nad systemami płatności.
7. W przypadku gdy Europejski Bank Centralny decyduje się nie powierzać zadań, o których mowa w art. 27 i 32, dostawcom usług wsparcia, Europejski Bank Centralny może przetwarzać rodzaje danych osobowych określone w załączniku V, z zastrzeżeniem wymogów, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu.
8. Do celów wspierania dostawców usług płatniczych w wykonywaniu zadania polegającego na egzekwowaniu limitów utrzymywanej kwoty zgodnie z art. 16 ust. 1 i zapewnieniu przenoszenia rachunków na wniosek użytkownika w trybie awaryjnym zgodnie z art. 31 ust. 2 EBC może – samodzielnie lub wspólnie z krajowymi bankami centralnymi – ustanowić pojedynczy punkt dostępu służący do weryfikacji identyfikatorów użytkowników cyfrowego euro i powiązanych limitów utrzymywanej kwoty cyfrowego euro, zgodnie z załącznikiem IV pkt 4. Europejski Bank Centralny wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, w tym najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności, w celu zapewnienia, aby niemożliwe było wywnioskowanie tożsamości poszczególnych użytkowników cyfrowego euro z informacji, do których podmioty inne niż dostawcy usług płatniczych, których klientem lub potencjalnym klientem jest dany użytkownik cyfrowego euro, uzyskały dostęp za pośrednictwem pojedynczego punktu dostępu.

Artykuł 36

Przetwarzanie przez dostawców usług wsparcia

1. W przypadku gdy Europejski Bank Centralny decyduje się powierzyć zadania, o których mowa w art. 27 i 32, dostawcom usług wsparcia, dostawcy usług wsparcia świadczą na rzecz dostawców usług płatniczych usługi związane z płatnościami. W takiej sytuacji dostawcy usług wsparcia wykonują zadanie w interesie publicznym, w przypadku gdy przetwarzają dane osobowe do następujących celów:

- a) wspieranie w zapobieganiu oszustwom i ich wykrywaniu przez dostawców usług płatniczych zgodnie z art. 32;
 - b) wspieranie wymiany komunikatów na potrzeby rozwiązywania sporów zgodnie z art. 27.
2. Do celów, o których mowa w ust. 1, rodzaje danych osobowych określono w załączniku V.
 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 38 w celu uzupełnienia rodzajów danych osobowych wymienionych w załączniku V.
 4. Przetwarzanie danych osobowych do celów, o których mowa w ust. 1, odbywa się jedynie wówczas, gdy wdrożone są odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, w tym najnowocześniejsze środki bezpieczeństwa i ochrony prywatności, zapewniające, aby dostawcy usług wsparcia nie mogli bezpośrednio identyfikować poszczególnych użytkowników cyfrowego euro.
 5. Za administratorów danych osobowych w odniesieniu do celów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, uznaje się dostawców usług wsparcia. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla wyznaczania przez Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne operatorów wszelkich usług związanych z płatnościami świadczonych na rzecz dostawców usług płatniczych oraz przeprowadzania przez Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne audytu poziomu świadczonych usług bez przetwarzania jakichkolwiek danych osobowych.

ROZDZIAŁ IX

PRZECIWDZIAŁANIE PRANIU PIENIĘDZY

Artykuł 37

Przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy mające zastosowanie do transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline

1. Dostawcy usług płatniczych stosują ust. 2–6 do transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline.
2. Dostawcy usług płatniczych, Europejski Bank Centralny ani krajowe banki centralne nie mogą zachowywać danych dotyczących transakcji.
3. Dostawcy usług płatniczych zachowują dane dotyczące finansowania i deffinansowania na potrzeby przechowywania cyfrowych euro w instrumentach płatniczych zgodnie z art. 40 dyrektywy (UE) 2015/849 i przepisami krajowymi transponującymi ten artykuł. Dostawcy usług płatniczych udostępniają te dane na wniosek jednostce analityki finansowej i innym właściwym organom, o których mowa w art. 2 pkt 31 rozporządzenia [*proszę wstawić odniesienie – wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – COM(2021) 420 final*].
4. Do celów ust. 3 dane dotyczące finansowania i deffinansowania oznaczają następujące informacje:
 - a) kwotę dokonanego finansowania lub deffinansowania;
 - b) identyfikator lokalnego urządzenia pamięciowego na potrzeby płatności w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline;
 - c) datę i godzinę transakcji finansowania i deffinansowania;

- d) numery rachunków użytych do finansowania i definansowania.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia limitów transakcji płatniczych w cyfrowym euro dokonywanych w trybie offline i limitów utrzymywanej kwoty. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39.
6. Limity transakcji i utrzymywanej kwoty określa się z uwzględnieniem potrzeby zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, bez nieuzasadnionego ograniczania korzystania z cyfrowego euro w trybie offline jako środka płatniczego. Opracowując akty wykonawcze, o których mowa w ust. 5, Komisja bierze pod uwagę w szczególności następujące elementy:
- a) ocenę zagrożeń, podatności i ryzyka związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu występujących w odniesieniu do cyfrowego euro w przypadku finansowania i definansowania instrumentów płatniczych;
 - b) stosowne zalecenia i sprawozdania sporządzane przez organizacje międzynarodowe i organy ustalające normy, posiadające kompetencje w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy i zwalczania finansowania terroryzmu;
 - c) cel, jakim jest zapewnianie możliwości wykorzystania i akceptowania cyfrowego euro jako prawnego środka płatniczego.

Do celów określonych w lit. a) Komisja może zwrócić się do AMLA o przyjęcie opinii oceniającej poziom zagrożeń związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu występujących w odniesieniu do cyfrowego euro w trybie offline oraz jego podatności. Komisja może konsultować się z Europejską Radą Ochrony Danych.

ROZDZIAŁ X PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 38 Akty delegowane

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 11, 33, 34 i 35, powierza się Komisji na czas nieokreślony od *[dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*.
3. Przekazanie uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 11, 33, 34 i 35, może w dowolnym momencie zostać odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 11, 33, 34 i 35 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu w terminie jednego miesiąca od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 39
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 40
Sprawozdania

1. Ustalenia dotyczące rozliczalności, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3 statutu ESBC i EBC, mają zastosowanie do emisji cyfrowego euro i korzystania z niego.

Na potrzeby tej rozliczalności Europejski Bank Centralny przedstawia sprawozdanie dotyczące rozwoju sytuacji w odniesieniu do cyfrowego euro i korzystania z niego. Sprawozdanie to obejmuje wkład Europejskiego Banku Centralnego we wdrażanie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do następujących elementów:

- a) poziom opłat, które akceptanci mają uiszczać na rzecz dostawców usług płatniczych, lub opłat uiszczanych w stosunkach między dostawcami usług płatniczych;
 - b) interoperacyjność cyfrowego euro z innymi walutami w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, i w państwach trzecich;
 - c) rozwój cyfrowych walut banków centralnych innych niż cyfrowe euro w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, i w odpowiednich państwach trzecich, a także znaczenie tego rozwoju sytuacji dla strefy euro;
 - d) tendencje rynkowe w zakresie płatności i znaczenie tych tendencji dla innowacyjnych przypadków użycia.
2. Przed planowaną emisją cyfrowego euro i przed wprowadzeniem jakichkolwiek zmian w parametrach i wykorzystaniu instrumentów, o których mowa w art. 16, lub co najmniej raz na trzy lata po emisji cyfrowego euro Europejski Bank Centralny przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji:
 - a) informacje na temat instrumentów służących ograniczeniu korzystania z cyfrowego euro, o których mowa w art. 16, oraz parametrów, które Europejski Bank Centralny planuje przyjąć w związku z panującymi warunkami finansowymi i monetarnymi;
 - b) analizę tego, w jaki sposób instrumenty i parametry, o których mowa w lit. a), mają spełniać cel ochrony stabilności finansowej.

3. Po upływie roku od pierwszej emisji cyfrowego euro, a następnie co trzy lata, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające analizę wpływu parametrów i wykorzystania instrumentów, o których mowa w art. 16, na:
 - a) rolę pośredników finansowych w finansowaniu gospodarki;
 - b) wymogi dotyczące płynności określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013.
4. Po upływie roku od pierwszej emisji cyfrowego euro, a następnie co dwa lata, państwa członkowskie przedstawiają Komisji informacje dotyczące wszystkich następujących elementów:
 - a) sankcji stosowanych zgodnie z art. 6 ust. 1;
 - b) liczby otwartych rachunków w cyfrowym euro;
 - c) liczby dostawców usług płatniczych świadczących podstawowe usługi związane z cyfrowym euro na rzecz osób fizycznych, o których to dostawcach mowa w art. 14 ust. 2 i 3;
 - d) liczby rachunków płatniczych w cyfrowym euro otwartych przez dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 14 ust. 2 i 3;proporcji wniosków odrzuconych przez dostawców usług płatniczych, o których mowa w art. 14 ust. 2 i 3;

Artykuł 41 *Przegląd*

1. Po upływie roku od pierwszej emisji cyfrowego euro, a następnie co trzy lata, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia. Przy sporządzaniu tego sprawozdania Komisja bierze pod uwagę sprawozdania Europejskiego Banku Centralnego, o których mowa w art. 40, oraz wszelkie opinie i poglądy wyrażone przez Europejski Bank Centralny.
2. Po upływie roku od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące rozwoju sytuacji związanej z detalicznymi cyfrowymi walutami banków centralnych w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, oraz wpływu niniejszego rozporządzenia na rynek wewnętrzny, do którego to sprawozdania dołącza – w stosownych przypadkach – wnioski dotyczące zmiany aktów ustawodawczych regulujących korzystanie z detalicznych cyfrowych walut banków centralnych w całej Unii.
3. Po upływie trzech lat od pierwszej emisji cyfrowego euro Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym wskazuje, czy w strefie euro zapewniono w sposób dostateczny i skuteczny dostęp do cyfrowego euro i jego akceptację.

Artykuł 42 *Wejście w życie*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*